

မိုးကျော်သူ

သွေးနှောင်ကြိုး

က ဝ က် ဥ ခ် ရဲ့ ကျ င် : မ င်

BURMESE
CLASSIC
COM

ပထမပိုင်း

မိုးကျော်သူ

သွေးနှောင်ကြိုး

(ပထမပိုင်း)

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၅

အမှာစကား

BURMESE
CLASSIC
COM

ကျင်းယန်မြို့...။

ကျင်းယန်မြို့သည် ထင်ရှားသော မြို့ကြီးတစ်မြို့ဖြစ်သည်။
ခရီးလမ်းဆုံမြို့ဖြစ်၍ ခရီးသည်များ ဝင်ရောက်နားခိုလေ့ရှိ
သည့်မြို့ဖြစ်သည်။

ဒေသထွက်ကုန်များ ပေါများ၍ ကုန်သည်ပွဲစားများ အ
ရောက်များသည့် ကုန်သည်မြို့လည်း ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်...

ကျင်းယန်ဇာတိ သိုင်းဆရာ 'စုမာထင်းလုံ'သည် အများအ
ကျိုး၊ သိုင်းလောကအကျိုး သည်ရိုးဆောင်ရွက်နေသည့် အဖြူရောင်
သိုင်းသမားကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ရကား အများပြည်သူက ကြည်ညို
လေးစားပြီး သိုင်းလောကသားများကလည်း အားကိုးအားထားပြု
ကာ လာရောက်ဂရုပြုခြင်း၊ သိုင်းလောကအကြောင်း တွေ့ဆုံ ဆွေး
နွေးကြခြင်းဖြင့် သိုင်းလောကသားများ အဝင်အထွက်များသော မြို့
လည်းဖြစ်လေသည်။

၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အေးချမ်းသာယာလှပပြီး စည်ကားသိုက်မြို့နေသော
ကျင်းယန်မြို့သည် ယခုနှစ်တွင် အံ့ဩစရာကောင်းလောက်သော
ပြောင်းလဲခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

ယခုနှစ်တွင်...

ကျင်းယန်မြို့ ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသ ကျေးရွာများမြို့ကလေး
များ မိုးခေါင်ရေရှားမှု ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

မိုးခေါင်ရေရှားခြင်းကြောင့် စိုက်ပျိုးထားသော သီးနှံများ
ပျက်စီးဆုံးရှုံးခဲ့လေသည်။

မိုးခေါင်ရေရှားမှု၏ နောက်ဆက်တွဲ ရောဂါဘယများလည်း
ကျရောက်လာသဖြင့် လူအများ ပျားနာကာသေကြေပျက်စီးခဲ့ရလေ
သည်။

လူအများကဲ့သို့ ကြက်ငှက်တိရစ္ဆာန်များလည်း ပျက်စီးခဲ့ရာ
သီးနှံသားငါး ရောင်းဝယ်ရေး ကျဆင်းသွားသည်သာမက အစာရေ
စာရှားပါးက ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးဘေး ကျရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့
လေသည်။

ရောဂါဘယထူပြောကာ စားနပ်ရိက္ခာ ရှားပါးလာပြီး စီး
ပွားရေးလုပ်ငန်းများလည်း ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးသွားသဖြင့် ကုန်သည်
ပွဲစား၊ ခရီးသည်များ ရောက်လာသူမရှိသလောက် ရှားပါးသွားလေ
သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၇

ထို့အပြင်...

လူဆိုးစားပြများလည်း ထကြွသောင်းကျန်းလာကြခြင်း
ကြောင့် အခြေအနေက ပို၍ဆိုးဝါးသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျင်းယန်သိုင်းသမား စုမာထင်းလုံသည် ဒုက္ခကြုံတွေ့နေရ
သူများအား ကူညီရန် သိုင်းလောကမှ မိတ်ဆွေများထံ သွားရောက်
အကူအညီတောင်းခဲ့လေသည်။

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများသည် ကိုယ်ကျိုးစွန့်ကာ အများ
အကျိုး သည်ပိုးဆောင်ရွက်နေကြသူများ မဟုတ်ပါလား။

သိုင်းလောကသားများက ဝိုင်းဝန်းကူညီကြလိမ့်မည်ဟု စု
မာထင်းလုံ ယုံကြည်ထားလေသည်။

သိုင်းသမားကြီးများသည် သူဌေးသူကြွယ်များ ကုန်သည်
ကြီးများအပေါ် ဩဇာညောင်းသည်ဖြစ်ရကား သူတို့က တောင်း
ဆိုလျှင် တတ်နိုင်သူများက ကူညီပံ့ပိုးကြမည်ဖြစ်ရကား စုမာထင်းလုံ
မျှော်လင့်ထားသကဲ့သို့ ကျင်းယန်မြို့သူမြို့သားများနှင့် အနီးပတ်
ဝန်းကျင်ကျေးရွာများမှလူများ ကြုံတွေ့နေရသည့် အခက်အခဲဒုက္ခ
များ ပြေလည်သွားမည် ဖြစ်လေသည်။

အများကလည်း စုမာထင်းလုံက ကူညီနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံ
ကြည်ယားကြလေသည်။

သို့သော်...

စုမာထင်းလုံသည် မမျှော်လင့်သော အခက်အခဲထပ်မံနှင့်
ကြုံတွေ့ရကာ အများမျှော်လင့်သကဲ့သို့ ကူညီပေးနိုင်ခြင်းမရှိတော့

❖ မိုးကျော်သူ

သည့်အပြင် သူကိုယ်တိုင် အသက်ဘေးအန္တရာယ်ကြုံတွေ့ရ သည်အထိ ဆိုးဝါးသော အခြေအနေတစ်ရပ်ဖြင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေတော့သည်။

ကျင်းယန်မြို့သို့ ခရီးသည်များ ရောက်မလာကြတော့ပါ။

ကျင်းယန်မြို့ကို ရှောင်ကွင်းကာ သွားနေကြပြီဖြစ်လေသည်။

သစ်သီးဝလံ၊ သားငါးနှင့် အခြားကုန်ပစ္စည်းများ ရှားပါးသွားခြင်းကြောင့် ကုန်သည်ပွဲစားများ ရောက်မလာကြတော့ပါ။

စုမာထင်းလုံကို အကြောင်းပြုကာ ကျင်းယန်မြို့သို့ ဝင်ထွက်မစွဲရှိခဲ့သည့် သိုင်းလောကသားများလည်း စုမာထင်းလုံ ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲပြဿနာမီးက သူတို့ထံသို့ ကူးစက်လာမည်ကို စိုးရိမ်ကာ ကျင်းယန်မြို့သို့ ခြေဦးမလှည့်ကြတော့ပါ။

ယခုနှစ်တွင်...

ကျင်းယန်မြို့၏ အခြေအနေသည် အံ့သြဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၉

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ၏ရင်ထဲ ပူလောင်နေသည်။

သူ၏တစ်ကိုယ်လုံး ထုံကျဉ်ကာ မလှုပ်ရှားချင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

သို့သော်...

စကြိုလမ်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းသွားနေသော သူ၏ခြေလှမ်းများမှာ အံ့သြစရာကောင်းအောင် ပေါ့ပါးသွက်လက်နေသည်။

စကြိုလမ်းအဆုံးရှိ သီးသန့်စာဖတ်ခန်းဆီသို့ ဦးတည်ကာ သွားနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သီးသန့်စာဖတ်ခန်းကား တံခါးပိတ်ထားသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အပ်ကျသ် ကြားရလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

ထို့ကြောင့် စကြိုလမ်းပေါ် ရောက်လာသော အိမ်ထိန်းရှောင်မာ၏ ခြေသံက ကျယ်လောင်စွာထွက်ပေါ်လာသည် ထင်ရလေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာသည် တခဏအတွင်းမှာပင် သီးသန့်စာဖတ်ခန်း တံခါးရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာမှာ ပိုပြီးစိတ်လှုပ်ရှားသည့် အသွင်သို့ ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

နဖူးပေါ်မှ ချွေးများကို အင်္ကျီလက်ဖြင့်သုတ်ပြီး စိတ်ကို တည်ငြိမ်အောင် ချုပ်ထိန်းလိုက်သည်။

ပြီးမှ တံခါးခေါက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

၁၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထိုစဉ်...

“အိမ်ထိန်းကြီး ရောက်လာပြီလား၊ ဝင်ခဲ့ပါ”

အတွင်းဘက်မှ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဂေဟာရှင် သခင်ကြီး(ဝါ) ကျင်းယန်သိုင်းသမားကြီး ‘စုမာ ထင်းလုံ’၏အသံ ဖြစ်လေသည်။

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

အိမ်ထိန်းကြီးရှောင်မာက တံခါးတွန်းဖွင့်ကာ စာဖတ်ခန်းထဲ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

ပြတင်းတံခါးများလည်း ပိတ်ထားသည်ဖြစ်ရာ စာဖတ်ခန်း ထဲ၌ အလင်းရောင် မလုံလောက်ဘဲ အမှောင်ရိပ်ကျကာ မသဲမကွဲဖြစ် နေသည်။

သို့တိုင်...

စားပွဲတစ်လုံး၌ ထိုင်နေသည့် စုမာထင်းလုံကို အိမ်ထိန်းကြီး ရှောင်မာ ချက်ချင်း သတိပြုမိလေသည်။

စုမာထင်းလုံက လက်ယပ်ခေါ်လေသည်။

“အိမ်ထိန်းကြီး...သည်မှာ လာထိုင်ပါ”

“ဟုတ်...ဟုတ်ကဲ့”

အိမ်ထိန်းကြီးရှောင်မာသည် မလှမ်းမကမ်း၌ ရပ်တန့်ရန် ဟန် ပြင်ပြီးမှ စုမာထင်းလုံက ခေါ်လိုက်သဖြင့် ရှေ့တိုးသွားပြီး ညွှန်ပြ သော ထိုင်ခုံတစ်လုံး၌ ဝင်ရောက်ထိုင်လိုက်လေသည်။

စားပွဲတစ်ခုတည်း၌ စုမာထင်းလုံနှင့်အတူ မျက်နှာချင်းဆိုင်

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၁

ထိုင်ရသည်ကို အိမ်ထိန်းကြီးရှောင်မာ မဝံ့မရဲဖြစ်နေ၏။

သူက စုမာထင်းလုံအပေါ် အလွန်သစ္စာရှိပြီး ကျိုးနွံသူ မဟုတ်ပါလား။

စုမာထင်းလုံမှာ မြင့်မြတ်သော အရှင်သခင် တစ်ယောက် ဟုလည်း ခံယူထားသူ ဖြစ်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးရှောင်မာက စုမာထင်းလုံရှေ့၌ ခပ်ယွဲ့ယွဲ့လေး ဝင် ထိုင်လိုက်သည်နှင့် စုမာထင်းလုံက ချောင်းတစ်ချက် ဟန်လိုက်ပြီး...

“အိမ်ထိန်းကြီးကို အရေးကြီးတဲ့တာဝန်တစ်ခု ပေးစရာရှိ တယ်လို့ ကျုပ်ပြောခဲ့တာကို မှတ်မိပါတယ်နော်”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံသည် ကျင်းယန်မြို့မှ ဒုက္ခသည်များအား ကူ ညီနိုင်ရန် အကူအညီတောင်းဖို့ သိုင်းလောကသို့ ထွက်သွားခဲ့သည်။

သို့သော်...

များမကြာမီ စုမာထင်းလုံက အိမ်သို့ပြန်ရောက်လာခဲ့ လေသည်။

စုမာထင်းလုံ ရည်ရွယ်ချက် မအောင်မြင်ဘဲ သိုင်းလောက၌ ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြောင်း သိခဲ့ရလေသည်။

မည်သည့်ပြဿနာ ဖြစ်ကြောင်းကိုမူ စုမာထင်းလုံက ပြော မပြသဖြင့် မသိခဲ့ရချေ။

အိမ်ရှေ့ပူအိမ်နောက်မချမ်းသာ ဆိုသကဲ့သို့ အိမ်ထိန်းကြီး ရှောင်မာသည် ခရီးထွက်ရာမှ ပြန်ရောက်လာပြီးမှ တမိုင်ခွဲခွဲအတော

၁၂ ❖ မိုးကျော်သူ

တွေ ဖြစ်နေသော စုမာထင်းလုံ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အခက်အခဲ ပြဿနာကို သိရှိလိုပြီး ပိုင်းဝန်းကူညီ ဖြေရှင်းပေးလိုစိတ် ရှိခဲ့လေသည်။

မကြာသေးမီက...

စုမာထင်းလုံက အရေးကြီးသောကိစ္စတစ်ခု တိုင်ပင်စရာရှိ သည်ဟုပြောခဲ့ရာ အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ပိုပြီးသိချင်လာသည်။

စုမာထင်းလုံ ဘယ်အချိန်ပြောပြမည်ကို မျှော်လင့်စောင့် သားနေခဲ့ရာ ယနေ့မှ သူ့အားခေါ်လိုက်သဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခု...

စုမာထင်းလုံက စကားစလာပြီ ဖြစ်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ် မှတ်မိပါတယ် သခင်ကြီး၊ ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးလာ ရင်လည်း ထမ်းဆောင်နိုင်အောင် အသင့်ရှိနေပါတယ်ဗျာ”

ဟု ချက်ချင်းပြောလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံ ကျေနပ်သွား၏။

“အိမ်ထိန်းကြီးဟာ ကျုပ်တို့ မိသားစုအပေါ်မှာ သစ္စာအရှိ ဆုံး လူတစ်ယောက်ပါ။ ကျုပ်တို့ တစ်မိသားစုလုံးကလည်း အိမ်ထိန်း ကြီးကို ယုံကြည်စိတ်ချပြီး အားကိုးအားထားပြုတာကို အိမ်ထိန်းကြီး သိမှာပါ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ထပ်မံဦးညွှတ်လိုက်သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၁၃

“ကျုပ် သိပါတယ် သခင်ကြီး”

သူပြောလိုက်သည့်စကားသံက တစ်မျိုးဖြစ်နေ၏။

စုမာထင်းလုံက ‘ကျုပ်တို့မိသားစု’ဟူသော စကားလုံးကို သုံးစွဲလိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့...

စုမာထင်းလုံ၏ဇနီးသည် ‘မေယဉ်လင်း’သည် သားဖြစ်သူ ‘စုမာလွေ’ ငယ်စဉ်ကပင် ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး စကားများပြီး အိမ်မှ ထွက်သွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုဆိုလျှင် မေယဉ်လင်း အိမ်မှထွက်သွားခဲ့သည်မှာ ဆယ် နှစ်ခန့်ရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် စုမာထင်းလုံက သားဖြစ်သူ စုမာလွေကို စောင့် ရှောက်ကာ နေခဲ့ရလေသည်။

သားအဖနှစ်ယောက်၏ဘဝမှာ အတီးကျန်ကာ ခြောက် သွေ့ခဲ့လေသည်။

စုမာထင်းလုံက အများကိစ္စ၊ သိုင်းလောကကိစ္စများ ဆောင် ရွက်ကာ အတီးကျန်ဘဝကို အနည်းနှင့်အများ လွှတ်မြောက်စေခဲ့ သော်လည်း သားဖြစ်သူ စုမာလွေက တကယ်ကို တစ်ယောက်ထဲ အတီးကျန်ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

စုမာလွေအတွက် အဖော်ဆိုသည်မှာ အိမ်ထိန်းရှောင်မာ နှင့် စာအုပ်စာပေများသာ ရှိခဲ့လေသည်။

ယခုအချိန်တွင် စုမာလွေသည် အသက်ဆယ်ရှစ်နှစ်ခန့်ရှိသော

၁၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ရောက်ကာ ယောက်ျားပီသစွာ ချောမောခန့်ညားသော လူငယ်လူ
ရွယ်တစ်ဦး ဖြစ်နေချေပြီ။

စုမာလွေက သူ၏မိခင်အကြောင်းကို မကြာခဏ မေးလေ့
ရှိလေသည်။

စုမာထင်းလုံ မကြိုက်မည်ကို စိုးရိမ်ကာ အိမ်ထိန်းရှောင်မာ
ကမပြောဘဲ သူလည်း ကောင်းကောင်းမသိပါဟုဆိုကာ ဆင်ငှေ့ရန်
ရှောင်နေခဲ့လေသည်။

စုမာထင်းလုံက ပြဿနာကြုံတွေ့နေပြီ ဖြစ်သည်။

မိသားစုဟူသော စကားအသုံးအနှုန်းကိုလည်းသုံးစွဲနေ၏။

ထို့ကြောင့် ထူးခြားမှု တစ်ခုခုရှိနေပြီဟု အိမ်ထိန်းရှောင်မာ
က သတိပြုမိလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

စုမာထင်းလုံသည် ဉာဏ်ပညာ အမွှော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံ
သည့်အပြင် အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝသူဖြစ်ရကား စကားအသုံးအ
နှုန်းကို အထူးဂရုစိုက်ကာ ပြောဆိုသုံးစွဲလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

အိမ်ထိန်းကြီးရှောင်မာ၏ စကားအဆုံးတွင် စုမာထင်းလုံက
စကားဆက်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က သိုင်းလောကထဲသွားရင်း မမွှော်လင့်ဘဲ ပြဿ
နာတစ်ရပ်နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတယ်၊ ကျုပ်အတွက် အန္တရာယ်ရှိနေတာ
အမှန်ပဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ၏ ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေ
သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၅

သီလုံစိတ်များကြောင့် ရုတ်တရက် မေးရန်ဟန်ပြင်လိုက်
သည်။

မမေးဝံ့၍ စုမာထင်းလုံကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်မိ
လေသည်။

စုမာထင်းလုံက..

“ကျုပ် သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီးပြီ၊ အန္တရာယ်ကျရောက်
လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲ၊ ဒါကြောင့် အိမ်ထိန်းကြီးကို တာဝန်ပေး
ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာပဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“ကျုပ်က ဘယ်လိုတာဝန်မျိုးကိုမဆို ဦးလည်မသုန် ကျေ
ပြန်အောင် ထမ်းဆောင်သွားမယ်ဆိုတာ ကတိပေးပါတယ် သခင်
ကြီး”

စုမာထင်းလုံ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါကြောင့်လည်း ကျုပ်က အိမ်ထိန်းကြီးကို ယုံကြည်အား
ကိုးပြီး စိတ်ချတယ်လို့ ပြောခဲ့တာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ ထမ်းဆောင်ရမယ့်တာဝန်ကို သိပါရစေ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ မအောင့်အဉ်းနိုင်တော့ဘဲ မေးလိုက်
လေသည်။

စုမာထင်းလုံ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်သွား၏။

ရုတ်တရက် ပြောရန်ခက်နေပုံရသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်ရာ ချောင်းတစ်ချောင်းဟန်နဲ့

၁၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်သားလေး စုမာလွေကို အရိုင်းတောင်ကို ပို့ပေးဖို့ပါ
ပဲ”

“ဗျာ”

မမျှော်လင့်သော စကားကြားရလျှင် အိမ်ထိန်းရှောင်မာ
ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

အရိုင်းတောင်...။

အရိုင်းတောင်သည် မြောက်ပိုင်းဒေသ၌ တည်ရှိသည်။

အရိုင်းတောင် အနီးတဝိုက်ဒေသ၌ ယဉ်ကျေးမှုခေါင်းပါး
သော မျိုးနွယ်စုများ နေထိုင်ကြသည်။

ထိုမျိုးနွယ်စုများသည် အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်နေကြသကဲ့
သို့ အပြင်လူများ မျက်နှာစိမ်းများဆိုလျှင်လည်း မည်သည့်အခါမျှ
ချမ်းသာမပေးကြချေ။

အရိုင်းမျိုးနွယ်စုများသည် တိုက်ခိုက်ရေး၌ အထူးကျွမ်း
ကျင်ကြပြီး မြွေ၊ ကျား၊ ပင့်ကူ အစရှိသော အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများကို
ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်အသုံးချနိုင်သူများလည်း ဖြစ်လေသည်။

အရိုင်းမျိုးနွယ်စုများသည် ရိုင်းပျံကာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်
ပြီး သူတို့၏အဆိပ်နှင့် သားရဲတိရစ္ဆာန်များကြောင့် အားလုံးက

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၇

ကြောက်ရွံ့ကြပြီး ဝေးဝေးရှောင်ကြ၏။

ထို့အတူ...

အရိုင်းမျိုးနွယ်စုများသည် အရိုင်းတောင်မှ ‘မေတ္တာ’နန်း
တော်ကို ကြောက်ရွံ့ကာ အလွန်ရှိသေလေးစားကြ၏။

မေတ္တာနန်းတော်မှ သခင်မ မေယဉ်လင်းသည် စုမာထင်း
လုံ၏ဇနီး(ဝါ) စုမာလွေ၏မိခင်ပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

စုမာထင်းလုံက စုမာလွေအား အရိုင်းတောင်ကိုပို့ပေးရန်
မှာကြားခြင်းမှာ မေတ္တာနန်းတော်မှ သခင်မ မေယဉ်လင်းထံသို့ ပို့
ဆောင်ခိုင်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သားဖြစ်သူအား မိခင်ထံသို့ ပို့ပေးရန် စီစဉ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

စုမာထင်းလုံက သားဖြစ်သူအား မိခင်ထံသို့ ပို့ပေးလို
သည်မှာ အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

သားဖြစ်သူအား မိခင်က စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် အလုံခြုံ
ဆုံးဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဤသို့ဆိုလျှင်...

စုမာလွေ၏ဘဝ လုံခြုံစိတ်ချရအောင် အေးချမ်းသာယာ
အောင် ဖခင်က စောင့်ရှောက်နိုင်စွမ်းမရှိတော့ခြင်းကြောင့်ဟုဆိုနိုင်
ပေသည်။

စုမာထင်းလုံသည် အလွန်မာနကြီးသူ တစ်ဦးလည်းဖြစ်ရ
ကား ဇနီးသည်နှင့် တစ်သက်လုံး မပတ်သက်တော့ဟု ဆုံးဖြတ်ထား

၁၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ပြီးဖြစ်လေသည်။

သားဖြစ်သူအား ဇနီးသည်ထံ ပို့ဆောင်ပေးရန် အတော်ကို ခက်ခက်ခဲခဲ ဆုံးဖြတ်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားသည်။

စုမာထင်းလုံသည် သေရေးရှင်ရေး ကြုံကြုံကုန်နေခြင်း ကြောင့်သာလျှင် ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှား လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာသည် စုမာထင်းလုံ၏ အခက်အခဲကို ဝိုင်းဝန်း ဖြေရှင်းပေးလိုစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

သို့သော်...

သူက မေးမြန်းပြောဆိုလိုက်လျှင် စုမာထင်းလုံ၏ သိက္ခာ ကိုစော်ကားရာကျနိုင်သည်မို့ ပြောမထွက်ဘဲဖြစ်နေ၏။

စုမာထင်းလုံက...

“အရိုင်းတောင်ကို သွားရမယ့်ခရီးက ကြမ်းတမ်းပါတယ်၊ အိမ်ထိန်းကြီး တာဝန်ယူနိုင်ပါ့မလား”

ဟု မေးလာလေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက...

“စိတ်ချပါ၊ သခင်လေးကို သခင်မကြီးလက်ထဲရောက် အောင် ကျုပ်ပို့ဆောင်ပေးပါ့မယ်”

ဟု ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ကတိပေးလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာအား ယုံကြည်မှုရှိသောကြောင့် စုမာ ထင်းလုံ ကျေနပ်သွားလေသည်။

သွေးရှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၉

“အိမ်ထိန်းကြီး တာဝန်ယူတယ်ဆိုရင် ကျုပ်သားကိုခေါ်ပြီး အမြန်ဆုံး ခရီးထွက်စေချင်တယ်၊ မနက်ဖြန် ကျုပ်ခရီးထွက်စရာရှိ တယ်၊ ကျုပ်ပြန်ရောက်လာတဲ့အထိ မစောင့်ဘဲ သဘက်ခါဆိုရင် သွားဖြစ်အောင်သွားပါ၊ ကျုပ်ဆီက ပြန်သွားတာနဲ့ ခရီးထွက်ဖို့ပြင် ဆင်ပါ ကျုပ်ပြောတာတွေကို အိမ်ထိန်းကြီး နားလည်သဘောပေါက် ပါတယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ကဲ သွားပေတော့”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်လျှင် စုမာထင်းလုံက လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သွား၏။

သူပြောလိုသောစကား များစွာရှိနေသည့်တိုင်အောင် တစ် လုံးတစ်ပါးမျှ ပြောခွင့်မရဘဲ အောင့်အည်းကာ စုမာထင်းလုံအား ဦးညွှတ်ပြီး ထွက်လာခဲ့ရလေတော့သည်။

လှောင်ချိုင့်စံ

ယနေ့သည် ရာသီဥတုကြည်လင်သာယာသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်လေသည်။

ထုံးစံအတိုင်း စုမာလွေက ပန်းဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ရောက် ရှိလာသည်။

စုမာလွေ၏ဘဝသည် အထီးကျန်ဆန်ခဲ့ပြီး သူက စာအုပ် စာပေနှင့် မွေ့လျော်ကာ ပန်းပွင့်ကလေးများ၊ ပျားပိတုန်း၊ လိပ်ပြာ များ၊ ကျေးငှက်ကလေးများနှင့် အဖော်ပြုနေခဲ့ရလေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ။

စုမာလွေသည် ယဉ်ကျေးလိမ္မာပြီး မိဘစကား နားထောင် သူတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ဖခင်ကြီးက သိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ရကား သူ၏သိုင်း ပညာအမွေကိုဆက်ခံနိုင်ရန် သိုင်းပညာသင်ပေးရာ၌လည်း စုမာ လွေက ဖခင်ကြီးစိတ်ကြိုက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားသင်ယူခဲ့လေသည်။

ပင်ကိုယ်စိတ်ထား နူးညံ့သိမ်မွေ့ပြီး စာပေပညာ ထူးချွန် သော အထီးကျန်လူငယ်လေး စုမာလွေသည် ဖခင်ထံမှ ပညာအမွေ ရကာ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာ တတ်မြောက်နေသူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်နေပါတော့သည်။

စုမာလွေ ပန်းဥယျာဉ်ထဲ ရောက်လာပြီး လိပ်ပြာကလေး များကိုကြည့်နေစဉ် အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ရောက်ရှိလာလေသည်။

“သခင်လေး”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက အသံပြုလိုက်သဖြင့် စုမာလွေ သတိ ဝင်လာလေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာကို လှည့်ကြည့်ရင်း...

“ဘာဘရောက်လာတာကိုး၊ ဒါထက် ဖေဖေ ဘယ်တော့ပြန် လာမှာလဲဟင်”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံမှာ နေ့ကပင် ခရီးထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေ သည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်ကြီးက ကျင်းယန်နယ် ဒုက္ခသည်တွေအတွက် လို အပ်တဲ့ စားနပ်ရိက္ခာ၊ ဆေးဝါးတွေ အကူအညီတောင်းဖို့ သိုင်းလော ကက မိတ်ဆွေတွေဆီကိုသွားတာ သခင်လေးသိမှာပါ။ လုံလောက် တဲ့ အကူအညီရအောင် သိုင်းလောကတခွင် ခရီးလှည့်လည်နေဦး မှာမို့ အိမ်ကို ဘယ်အချိန် ပြန်ရောက်မယ်ဆိုတာ ပြောဖို့ခက်ပါတယ်

၂၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သခင်လေး”

စုမာလွေ ပြုံးလိုက်သည်။

“အများအကျိုးအတွက် ကိုယ်ကျိုးမဖက် အနစ်နာခံဆောင်ရွက်နေတဲ့ ဖေဖေဟာ တကယ်ကို ချီးကျူးစရာကောင်းတဲ့ သူရဲကောင်းကြီး တစ်ယောက်ပါပဲ”

ဖခင်ကြီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဝမ်းမြောက်ဂုဏ်ယူသည့်စကား ပြောလေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာလည်း ပြုံးလိုက်သည်။

“သခင်လေးကကော ဖခင်ကြီးလို သူရဲကောင်းတစ်ဦး မဖြစ်ချင်ဘူးလား”

“ဗျာ”

ရုတ်တရက် မေးလိုက်သောစကားကြောင့် စုမာလွေ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက...

“သခင်ကြီးက သူခရီးထွက်သွားချိန်မှာ သခင်လေး ပျင်းရိနေမှာကို စိုးရိမ်ပြီး သခင်လေးကိုခေါ်ပြီး အလည်အပတ်ခရီးထွက်ဖို့ ကျုပ်ကို တာဝန်ပေးသွားပါတယ်”

“ဗျာ”

စုမာလွေ ထပ်ပြီး အံ့သြသွားရပြန်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“ခုဆိုရင် သခင်လေးဟာ စာပေပညာကော သိုင်းပညာ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၂၃

ကော ရရှိထားပြီး အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတပဲလိုအပ်တော့တာမို့ ခရီးထွက်ပြီး လက်တွေ့လေ့လာရမယ်၊ ကျုပ်က သခင်လေးကို နေရာဒေသအနှံ့ လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးရမယ်လို့ မှာသွားပါတယ် သခင်လေး”

စုမာလွေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ဘာ တကယ်ပြောတာနော်”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ပြုံးလိုက်သည်။

“သခင်ကြီးကိုယ်တိုင် သေသေချာချာ မှာသွားတာပါ၊ ကျုပ် လိမ်ပြောစရာအကြောင်း မရှိပါဘူး”

စုမာလွေက...

“အင်း ဖေဖေကလည်း ကျွန်တော်ဟာ အပြင်လောကကို ထွက်ပြီး အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရှာဖွေရလိမ့်မယ်လို့ ပြောဖူးတယ်၊ ခုတော့ ဖေဖေခွင့်ပြုလိုက်ပြီကိုး”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်ကြီးက သူပြန်လာတဲ့အထိ စောင့်မနေဘဲ အဆင်ပြေတဲ့အချိန်မှာ သွားနိုင်တယ်လို့လည်း မှာသွားပါတယ် သခင်လေး”

“ဪ...ဒါကြောင့် ဘာက ခရီးထွက်ဖို့ကြိုတင် ထုပ်ပိုးပြင်ဆင်နေတာကိုး၊ ကျွန်တော်လည်း အကြောင်းတစ်ခုခုတော့ရှိမယ်လို့ ထင်မိခဲ့သေးတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး၊ ဘယ်အချိန်သွားချင်တယ်ဆိုတာပြောပါ၊ ဘယ်ကိုသွားရမယ်၊ ဘယ်လမ်းခရီးကို အသံ့ပြုရမယ်

၂၄ ❖ မိုးကျော်သူ

စတဲ့ သခင်လေးကို လိုက်ပို့ပေးရမယ့်ခရီးစဉ်ကိုလည်း သခင်ကြီး ကြိုတင်သတ်မှတ်ပေးထားပြီးပါပြီ။ ကျုပ်က သခင်ကြီးမှာကြားထားတဲ့ ခရီးစဉ်အတိုင်း လိုက်ပို့ပေးဖို့ပါပဲ။ သခင်လေး ဘယ်အချိန်မှာ ခရီးထွက်ချင်တယ် ဆိုတာသာပြောပါ။ ကျုပ်ဘက်က အဆင်သင့်ပါပဲ။”

စုမာလွေသည် အကြောင်းမှန်ကို မသိဘဲ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှာဖွေရန် ခရီးထွက်ရမည်ဆိုခြင်းကြောင့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေပါသည်။

“ဖေဖေ ခွင့်ပြုထားပြီဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ သည်တစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်း ခရီးထွက်ကြတာပေါ့”
ဟု ပြောလိုက်လေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၂၅

အတွေ့အကြုံ

သိုင်းလောကခရီး...။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာနှင့် သခင်လေးစုမာလွေတို့သည် သိုင်းလောကသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့...

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက စုမာလွေအား မိခင်မေယဉ်လင်း နေထိုင်သည့် ‘အရိုင်းတောင်’ အရပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားမည်ဖြစ်လေသည်။

စုမာလွေအား အမှန်အတိုင်းမပြောဘဲ ဖုံးဖိထားပြီး မေယဉ်လင်းနှင့်တွေ့မှ အဖြစ်မှန်ကို ဖွင့်ပြောရန် စီစဉ်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက သူ၏အစီအစဉ်အတိုင်း ခေါ်သွားသည်ကို စုမာလွေက သိုင်းလောကခရီးထွက်သည်ဟု ယုံကြည်နေပါတော့သည်။

၂၆ ❖ မိုးကျော်သူ

လှောင်ခိုဝှက်လေးပမာ ဖြစ်ခဲ့ရသော စုမာလွေသည် ခရီးထွက်ရသောအခါ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်နေတော့သည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ ခရီးဝေး မထွက်ဖူးခြင်းကြောင့် တွေ့သမျှမြင်သမျှ အရာအားလုံးမှာ စုမာလွေအတွက် အသစ်အဆန်းဖြစ်နေပါတော့သည်။

သိဖြင့်...

ငါးရက်ခရီးနှင့်ပြီးလျှင် မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

ထိုမြို့ကလေး၌ စုမာထင်းလုံ၏မိတ်ဆွေ သိုင်းသမားတစ်ယောက် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း အိမ်ထိန်းရှောင်မာ သိရှိထားလေသည်။

ထိုလူမှာ ဂူတန်တောင် ဓားပညာဆွေးနွေးဖလှယ်ပွဲ၌စုမာထင်းလုံနှင့် တွေ့ဆုံရင်းနှီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓားပညာ ထိပ်တန်းအဆင့်ရှိပြီး ဓားလေပွေ့ကျို့သန်းဟု သိုင်းလောက၌ နာမည်ရထားသူ ဖြစ်လေသည်။

ဓားလေပွေ့ကျို့သန်းနှင့် ဝင်ရောက်တွေ့ဆုံလိုက်ပါက စုမာထင်းလုံ ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲ ပြဿနာများအကြောင်းကို သတင်းရနိုင်သကဲ့သို့ ဤမြို့ကလေး၌ ခရီးတထောက်နားရန် ဆုံးဖြတ်ထားသော သူတို့နှစ်ယောက်အတွက်လည်း လိုအပ်သော အကူအညီများရရှိနိုင်ကြောင်း အိမ်ထိန်းရှောင်မာ နားလည်ထားလေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၂၇

သို့သော်...

စုမာထင်းလုံ၏ ပြဿနာက စုမာလွေအား ကူးစက်လာနိုင်သည်ဟု ဆင်ခြင်ကာ ဓားလေပွေ့ကျို့သန်းနှင့် ဆက်သွယ်ခြင်းမပြုတော့ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား တည်းခိုခန်းတစ်ခု၌ အခန်းငှားရမ်းကာ တစ်ညတာ အနားယူရန် စီစဉ်လိုက်ကြလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ်သွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာနှင့် စုမာလွေတို့သည် မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း မြို့လယ်ပိုင်းသို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

စုမာလွေက ဤမြို့ကလေး၌ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုလိုသည်ဟု တောင်းပန်လာခြင်းကြောင့် အိမ်ထိန်းရှောင်မာက လိုက်ပို့ပေးခြင်း ဖြစ်လေသည်။

နှစ်ယောက်သား ဟိုဟိုသည်သည် ငေးမောကြည့်ရင်း လျှောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

မြို့လယ်ပိုင်း၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်နေပါသည်။

ဈေးဆိုင်များ၊ သစ်သီးဝလံရောင်းချသူများ၊ လမ်းသွားလမ်းလာများဖြင့် စည်ကားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာလွေမှာ လူငယ်ပီပီ အရပ်ဒေသအသစ်တစ်ခုကို ရောက်လာခဲ့ခြင်းကြောင့် စိတ်ထဲ အလိုလိုပျော်ရွှင်နေပါတော့သည်။

သို့ဖြင့်...

နှစ်ယောက်သား စားသောက်ဆိုင်လေးတစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ မမျှော်လင့်သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ဝုန်း”

“ခွမ်း”

စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ဆူဆူညံညံအသံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ဆိုင်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်လာကြသည့် စုမာလွေတို့ ခြေလှမ်းတုန်ခနဲ ရပ်သွား၏။

နှစ်ယောက်သား စားသောက်ဆိုင်လေးသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

“ကယ်တော်မူကြပါ”

လူတစ်ယောက်က အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းရင်း ဆိုင်ထဲမှပြေးထွက်လာလေသည်။

“ခွေးကောင် မင်းပြေးလို့လွတ်မလား”

လူသုံးယောက်က အော်ငေါက်ရင်း နောက်လိုက်လာကြလေသည်။

ရှေ့မှပြေးလာသူ၏ အဝတ်အစားများကိုကြည့်ကာ ဆိုင်လူ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၂၉

လင်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း စုမာလွေတို့ ခန့်မှန်းမိလိုက်လေသည်။

နောက်က လိုက်လာသူ သုံးယောက်သည် ဆိုင်လှလင်ကိုမီးသွားပြီး ဝိုင်း၍ထိုးကြိတ်ကန်ကျောက်လိုက်ကြလေသည်။

“အမယ်လေး သေပါပြီဗျာ”

“ကျွန်တော့်ကို ချမ်းသာပေးပါ”

ဆိုင်လှလင်က အော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ်လိမ့်နေ၏။

ကြောက်လန့်တကြား တောင်းပန်တိုးလှိုးနေ၏။

လူသုံးယောက်၏ ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်မှုကြောင့် ဆိုင်လှလင်မှာ ထိပ်ပေါက်ခေါင်းကွဲဖြစ်ကာ မျက်နှာတစ်ခုလုံး သွေးချင်းချင်းနီရဲသွားလေတော့သည်။

စုမာလွေ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

“တော်တော် ရက်စက်တဲ့လူတွေပဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်လေး ကျုပ်တို့ သွားကြပါစို့”

ဟု တားဆီးလိုက်လေသည်။

စုမာလွေက...

“ဘာ...ဟိုလူသုံးယောက်ကြောင့် ဆိုင်လှလင် ဒုက္ခရောက်တော့မယ်၊ သွားပြီး ကူညီမှဖြစ်မယ်”

“သခင်လေး”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက တားဆီးနေသည့်ကြားမှ စုမာလွေရှေ့သို့လှမ်းထွက်သွားတော့သည်။

၃၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဒုက္ခပါပဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မှာ ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

စုမာလွေနောက်သို့ ကပ္ပာကယာ လိုက်သွား၏။

စုမာလွေမှာ ထိုလူသုံးယောက်အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး

ဟန့်တားလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ရပ်တန်းကရပ်လိုက်ရင် ကောင်းမယ်”

ထိုလူသုံးယောက်က စုမာလွေအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်
လိုက်ကြလေသည်။

စုမာလွေက ဆိုင်လုလင်ကို ဖေးမလိုက်သည်။

“ခင်ဗျား အတော်နာသွားမှာပေါ့နော်၊ ကဲ...ကဲ...ဆိုင်ထဲပြန်
ဝင်ပြီး ဆေးကုအနားယူလိုက်ပါဗျာ”

“ကျေး...ကျေးဇူးပါပဲ”

ဆိုင်လုလင် ကျေးဇူးတင်သွားလေသည်။

ကယ်မည့်သူရှိနေစဉ် ကပ္ပာကယာ ထွက်သွားလေတော့
သည်။

ရိုက်နှက်ခဲ့သူ သုံးယောက်က ဆိုင်လုလင်နောက်သို့ လိုက်
မသွားဘဲ စုမာလွေအား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

စုမာလွေက...

“ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို ရန်မူချင်ကြတယ် ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုလူသုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၃၁

“မင်းက ဆိုင်လုလင်ကိုယ်စား အသားနာချင်တာပေါ့လေ”

ဟု ငေါက်လိုက်၏။

စုမာလွေက...

“နေပါဦး၊ ခင်ဗျားတို့က ဘာကြောင့်များ ဆိုင်လုလင်ကို
ဒုက္ခပေးခဲ့တာလဲ”

“ငါတို့က သူ့ကိုသတ်ပစ်မလို့ကွ၊ ငါတို့ဆရာရောက်လာတာ
ကို သူက မလေးမစားဆက်ဆံခဲ့တာ သေချင်လို့ပေါ့”

“ခင်ဗျားတို့ဆရာ”

“အေး...ဒေါသနဂါးကျင်းထိန်ဆိုတာ ငါတို့ဆရာပဲ”

“ဒေါသနဂါးကျင်းထိန်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်လိုလဲ၊ ငါတို့ဆရာနာမည်ကြားတာနဲ့
မင်းလန့်ဖြူသွားပြီ မဟုတ်လား”

ထိုလူက လှောင်ပြီးပြီး၍မေးလေသည်။

စုမာလွေ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ် ဘာကြောင့် ထိတ်လန့်သွားရမှာလဲဗျ”

“ဘာ”

“ခင်ဗျားဆရာက ဘာမို့လဲ”

“မင်း...မင်း”

ထိုလူသုံးယောက်မှာ စုမာလွေက သူတို့ဆရာကို ပမာဓ
ခန့်ပြောနေခြင်းကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေတော့
သည်။

၃၂ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာလွေက...

“သည်မြို့မှာ သိုင်းဆရာဓားလေပွေကျိုသန်း ရှိနေတာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ထင်တိုင်းကျလို့ မရဘူး၊ ဆုံးမခံရလိမ့်မယ်”

မြို့ခံသိုင်းဆရာဖြစ်သည့် ဓားလေပွေကျိုသန်းမှာ အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်ရကား ဤမြို့လေး၌ ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းလာသူများအား လက်ပိုက်ကြည့်နေဘဲ ဆုံးမလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

“ဟား...ဟား...ဟား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ထိုလူသုံးယောက်က လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်ကြလေသည်။

စုမာလွေ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွား၏။

“ခင်ဗျားတို့...”

“ငါတို့က ကျိုသန်းကို ဂရုစိုက်နေရမှာလား”

“ဗျာ”

ထိုလူသုံးယောက်၏စကားကြောင့် စုမာလွေ မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်က...

“ငါတို့ဆရာ ဒေါသနဂါးကျင်းထိန် ရောက်လာတာနဲ့ ကျိုသန်းက အိမ်ထဲကအိမ်ပြင် မထွက်ရဲဘဲ လိပ်လိုခေါင်းဝှက်နေတယ်ဆိုတာ မင်းသိထားစမ်းပါ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၃၃

“ဘာဗျ”

“ဟေ့ ငါတို့က ကျိုသန်းကို ဂရုစိုက်လို့ သည်မြို့မှာလာပြီး ထင်တိုင်းကျနေတာ၊ ကဲ မင်းဘာပြောချင်သေးသလဲ”

စုမာလွေ ရုတ်တရက် မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေသည်။

ထိုလူသုံးယောက်က...

“မဆိုင်ဘဲ ဝင်ရှုပ်ချင်တဲ့ကောင်လေး၊ သေဖို့သာပြင်ထားပေတော့”

အော်ငေါက်ရင်း စုမာလွေအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေတော့သည်။

လူရမ်းကားသုံးယောက်သည် စုမာလွေအား ပိုင်းရဲတိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

စုမာလွေသည် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာများ ရှိနေသော်လည်း လက်တွေ့တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့ဖူးခြင်းမရှိပေ။

တိုက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး အတွေ့အကြုံ လုံးဝမရှိသူဖြစ်လေသည်။

သို့သော်...

အန္တရာယ်နှင့်ကြုံတွေ့လိုက်ရသောအခါ တတ်မြောက်ထား

၃၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သော သိုင်းပညာကို အလိုလို ထုတ်ဖော်ကာ ရင်ဆိုင်ခုံပြီး ဖြစ်သွား
လေသည်။

စုမာလွေက ရင်ဆိုင်ခုံလိုက်သည်နှင့်...

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများနှင့်အတူ လူရမ်းကားများ အ
ဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြလေတော့သည်။

စိတ်မချ၍လိုက်လာသော အိမ်ထိန်းရှောင်မာက သက်ပြင်း
ချလိုက်လေသည်။

စုမာလွေသည် အန္တရာယ်နှင့်ရင်ဆိုင်ရာ၌ တွေဝေငေးဝိုင်
ခြင်းမရှိဘဲ အစဉ်သတိရှိကာ သွက်လက်ဖျတ်လတ်နေခြင်းကြောင့်
ကျေနပ်သွား၏။

စုမာလွေက အိမ်ထိန်းရှောင်မာ အနီးသို့ရောက်လာသည်
ကိုတွေ့ရလျှင်...

“ဘာ...သူတို့က ဆရာကြီးကျို့သန်းကိုတောင် မကောင်း
ကြောင်း ပြောဝံ့ကြတယ်ဗျ”

ဟု ဆီးကြိုပြောလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်လေး ကျုပ်တို့ သွားကြပါနို့”

ဟု လောဆော်လိုက်သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၃၅

စုမာလွေက...

“သည်မြို့မှာ ဆရာကြီးကျို့သန်းရှိနေတာတောင်မှ သည်
လူတွေက သောင်းကျန်းဝံ့သေးတာ..”

သူ၏စကားမဆုံးမီ အိမ်ထိန်းရှောင်မာက ကြားဖြတ်ပြော
လိုက်လေသည်။

“အခြေအနေတွေက ပြောင်းလဲနေပါပြီ သခင်လေး။ သိုင်း
လောက မတည်မငြိမ်ဖြစ်နေတယ်။ လူဆိုးဓားပြတွေ သိုင်းသမား
ဆိုးတွေ အခက်ကြုံနေရတယ်။ ဒါကြောင့် အဖြူရောင်သိုင်းသမား
ကြီးတွေတောင်သတိထားပြီး နေနေကြရတယ်။ ကျုပ်တို့လည်း
သတိထားမှဖြစ်မယ်။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်သွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။
ကဲ ကျုပ်တို့သွားကြပါနို့”

စားသောက်ဆိုင်လေးရှေ့မှ ထွက်သွားရန် လောဆော်လိုက်
လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ကျုပ်တပည့်တွေကို ဖော်ကားပြီးမှ ထွက်သွားလို့ရမလား”

ခက်ထန်သောစကားသံနှင့်အတူ မုတ်ဆိတ်ဖားဖားရှိသူ
တစ်ဦးက စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။

ထိုလူကား လူရမ်းကားများ၏ဆရာ ဒေါသနဂါးကျင်းထိန်
ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကျင်းထိန် ဆိုင်ထဲမှထွက်လာသဖြင့် စုမာလွေတို့ ထွက်

၃၆ ❖ မိုးကျော်သူ

သွား၍မရတော့ချေ။

စုမာလွေက...

“သူ့ကို ကျွန်တော်ဆုံးမမယ်”

ဟုပြောလိုက်ရာ အိမ်ထိန်းရှောင်မာ သက်ပြင်းချလိုက်လေ
တော့သည်။

စုမာလွေက ဒေါသနဂါးကျင်းထိန်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ပြီဖြစ်
လေသည်။

ကျင်းထိန်က နောက်ပါအခြံအရံများကို ထားပစ်ခဲ့ပြီး စုမာ
လွေထံသို့ လှမ်းလာသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက လက်ဝိုက်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

စုမာလွေသည် သခင်ကြီးစုမာထင်းလုံ၏သွေးပါသူ ဖြစ်
သည်။

မတရားမှုကိုမို့ မုန်းကာ မဟုတ်မခံစိတ်ဓာတ်ရှိသူ ဖြစ်လေ
သည်။

သိုင်းပညာလည်း ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်ရကား ဒေါသနဂါးကျင်း
ထိန်အား ကောင်းစွာရင်ဆိုင်နိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ပြီး လက်ဝိုက်ကြည့်
နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းထိန်က အနီးသို့ရောက်လာပြီး ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေ

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၃၇

သည်။ စုမာလွေအား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ငါ့လူတွေကို စော်ကားရဲတာ မင်းတော်တော် သတ္တိ
ကောင်းတာပဲ၊ ကဲ မင်းနာမည် ဘယ်သူလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

ဟု မေးလေသည်။

စုမာလွေ ရင်ကော့လိုက်သည်။

“ကျုပ်က သိုင်းသမားကြီးစုမာထင်းလုံရဲ့သား စုမာလွေပဲ
ဗျ၊ မတရားတာတွေ့ရင် ဘယ်တော့မှ လက်ဝိုက်ကြည့်မနေဘူးဆို
တာ မှတ်ထားပါ”

ကျင်းထိန် မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“ကျင်းယန်မြို့က သိုင်းဆရာစုမာထင်းလုံကို ပြောတာ
လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

ကျင်းထိန်ကဲ့သို့ လူဆိုးကြီးတစ်ယောက်ကပင် သူ၏ဖခင်
ကြီးအား သိရှိနေခြင်းကြောင့် စုမာလွေ ကျေနပ်သွား၏။

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒါ ကျုပ်အဖေပဲ”

“ဟာ...ဟာ...ဟာ...”

ကျင်းထိန် ကောက်ကာင်ကာ ရယ်ချလိုက်လေသည်။

စုမာလွေ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

ကျင်းထိန်ကို မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား ဘာရယ်တာလဲ၊ ဘာသဘောလဲ”

ကျင်းထိန်က ရယ်မောရင်း...

၃၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“သဘောကျလို့ပေါ့ကွာ၊ မင်းက စုမာထင်းလုံရဲ့သားဖြစ်နေတာ ကံဆိုးတာပေါ့”

“ဘာဗျ”

“စုမာထင်းလုံက သေရရင်တောင် ခြေလက်အင်္ဂါမစုံဘဲ သေရမယ့်လူ ဖြစ်နေပြီ”

“ခင်...ခင်ဗျား”

“သူ့ကို ခြေနှစ်ဘက် လက်နှစ်ဘက်ဖြတ်ပြီးမှ သတ်ပစ်ရမယ်လို့ အမိန့်ထုတ်ထားတာ လူတိုင်းသိထားတာပဲ”

စုမာလွေ မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါတော့သည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

ရှေ့တိုးလာပြီး...

“ဘယ်သူက အမိန့်ထုတ်ထားတာလဲ ပြောစမ်း”

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ကျင်းထိန်က...

“ဘယ်သူရှိမလဲ၊ ‘အမှောင်ဧကရီ’က အမိန့်ထုတ်လိုက်တာပေါ့”

“တောက်”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ တက်ခေါက်လိုက်လေသည်။

စုမာလွေက ကျင်းထိန်ကိုတစ်လှည့် အိမ်ထိန်းရှောင်မာကိုတစ်လှည့်ကြည့်ရင်း မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ၏။

ဖခင်ကြီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာပေါ်

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၃၉

ပေါက်နေပြီဖြစ်ကြောင်းလည်း နားလည်လိုက်၏။

အမှန်တော့...

စုမာလွေသည် အကင်းပါးသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

ယခုတလော ဖခင်ကြီးမှာ ခါတိုင်းလိုမဟုတ်ဘဲ မူပျက်နေကြောင်း သတိပြုမိလေသည်။

ဖခင်ကြီးမှာ ပြဿနာ တစ်စုံတစ်ရာနှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရခြင်းကြောင့်ဖြစ်မည်ဟုလည်း ဆင်ခြင်မိခဲ့သည်။

သို့သော်...

စုမာထင်းလုံက ပီပီရီရီရီခြင်းကြောင့် စုမာလွေမှာ တိတိကျကျ မပြောနိုင်ဘဲ ဇေဝဇေဝဖြစ်ခဲ့ရပြီး နောက်ပိုင်း၌ အာရုံပြောင်းသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ယခုတော့...

ဖခင်ကြီး၌ ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း လက်တွေ့သိလိုက်ရလေတော့သည်။

ကျင်းထိန်က...

“အမှောင်ဧကရီက အမိန့်ထုတ်လိုက်ပြီဆိုရင် သိုင်းလောကမှာရှိသမျှ အမှောင်သိုင်းသမားတွေဟာ သူတို့မှာ ဘယ်လောက်အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စရှိပါစေ၊ ထားပစ်ခဲ့ပြီး အမှောင်ဧကရီရဲ့ အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ကြတော့မှာ ခင်ဗျားတို့ စုမာထင်းလုံက ဘယ်လောက်များ အစွမ်းအစရှိလို့လဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

၄၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျုပ်ရဲ့သခင်ကြီးက အမှောင်ဧကရီကို ကြောက်နေရမှာလား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

ကျင်းထိန်က လှောင်ပြောင်ရယ်မောလိုက်ပြန်သည်။

“အမှောင်ဧကရီက သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးကို ခြိမ်းခြောက်နိုင်ခဲ့တာ လူတိုင်းသိပါတယ်။ ရှောင်လင်ကျောင်းထိုင်နဲ့ ဂူတန်ဂိုဏ်းချုပ်တောင် သူ့ရဲ့ပညာကို လေးစားခဲ့ရတာ၊ စုမာထင်းလုံဟာ အင်္ဂါမစုံတဲ့အလောင်းတစ်လောင်း အဖြစ်သေဆုံးသွားရတော့မှာ၊ သူ့ရဲ့နာမည်ကို အသုံးပြုပြီး ကျုပ်ကိုလာခြိမ်းခြောက်တာ ကျုပ်က ကြောက်နေရမှာလား၊ ဟား ဟား ဟား”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ဒေါသမထိန်းနိုင်တော့ပါ။

“သေပေတော့”

ရှေ့တိုးပြီး လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက်မို့ ကျင်းထိန် မရှောင်နိုင်ပါချေ။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ၏လက်သီးက ကျင်းထိန်၏မျက်နှာကို တည့်တည့်မတ်မတ် ထိုးချစ်လိုက်လေသည်။

“ခွပ်”

“အား”

ကျင်းထိန် နောက်ပြန် လဲကျသွားလေတော့သည်။

သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံးလည်း သွေးချင်းချင်းနီရဲသွားလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၄၁

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ အမှုမထားပါ။

“သခင်လေး ကျုပ်တို့ သွားကြပါစို့”

ဟုပြောကာ ခြေလှမ်းကျဲကျဲဖြင့် ထွက်သွားလေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်...

စုမာလွေလည်း ခေါင်းမာမနေနိုင်တော့ဘဲ အပြေးအလွှားလိုက်သွားရလေတော့သည်။

ရှေ့ပြေးလေပြည်

ယနေ့ညသည် လပြည့်ညဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထိန်ထိန်သာနေ၏။

အေးမြသော လရောင်အောက်၌ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာယာလှပနေ၏။

သစ်ပင်ချုံ့နွယ်များ၊ အလေ့ကျပေါက်ရောက်လျက်ရှိသော တောပန်းပင်များဖြင့် အဖော်ပြုထားသော တောလမ်းကလေးနံဘေး၌ ဇရပ်ပျက်လေးတစ်ခု ရှိနေသည်။

တောလမ်းမှ ဖြတ်သန်းသွားသော ခရီးသည်များသည် ညဘက်အချိန်လင့်သွားပါက ထိုဇရပ်ပျက်လေး၌ ဝင်ရောက်နားခိုလေ့ရှိကြသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာနှင့် စုမာလွေတို့လည်း တောလမ်းမှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကြရင်း နေဝင်မိုးချုပ်သွားသောအခါ ထိုဇရပ်ပျက်လေး၌ ဝင်ရောက်နားခိုခဲ့ကြလေသည်။

စုမာလွေက ဇရပ်ပျက်လေးရှေ့၌ရပ်ကာ ကောင်းကင်ပေါ်မှ လဝန်းကိုငေးမောကြည့်နေ၏။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ သာယာလှပနေသော်လည်း စုမာလွေ၏ ရင်ထဲ ပူလောင်နေ၏။

ဖခင်ကြီးအတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေမိသည် မဟုတ်ပါလား။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာသည် စုမာလွေကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်နေမိလေသည်။

“သခင်လေး...ညဉ့်နက်လှပါပြီ၊ မနက် ခရီးဆက်ရဦးမယ်ဆိုတော့ အနားယူလိုက်တာ ကောင်းပါလိမ့်မယ်”

ဟု ဖျောင်းဖျလိုက်လေသည်။ စုမာလွေက အိမ်ထိန်းရှောင်မာကို လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ဘာ...ဖေဖေမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲ ပြဿနာတွေနဲ့ ကြုံတွေ့နေရတာလဲဟင်”

ဟုလည်း မေးလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်ကြီးဟာ ကိုယ်ကျိုးစွန့်ပြီး အများအကျိုးဆောင်ရွက်နေသူ တစ်ယောက်ဆိုတာ လူတိုင်းသိကြသလို သခင်လေးလည်း သိပါတယ်၊ ဘယ်လိုအခက်ခဲ အန္တရာယ်နဲ့မှကြုံတွေ့စရာအကြောင်းမရှိပါဘူး၊ သိပ်ပြီး စိတ်ပူမနေပါနဲ့ဗျာ”

ဟု ဖျောင်းဖျလိုက်ပြန်သည်။

စုမာလွေက...

၄၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဘာ...ဖေဖေမှာ ပြဿနာကြီးတစ်ခုနဲ့ရင်ဆိုင်နေရပြီဆိုတာ ကျွန်တော် ရိပ်မိနေပါပြီ၊ ကျွန်တော့်ကို ဖုံးကွယ်မထားပါနဲ့တော့ဗျာ”

“ကျုပ်က..”

“ဖေဖေ ဘယ်လိုအန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပါ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို သခင်လေး ယုံကြည်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သခင်ကြီးမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲ အန္တရာယ်တွေနဲ့ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသလဲဆိုတာ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် မသိလို့ပါပဲ”

စုမာလွေက...

“မဖြစ်နိုင်တာဘဲ”

လက်မခံနိုင်သည့်လေသံဖြင့် ပြောလေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“ဒါကြောင့် ကျုပ်ပြောတဲ့စကားကို သခင်လေးယုံကြည်လက်ခံမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ကျုပ်ပြောတာပေါ့”

“ဒါက..”

“ကျုပ် တကယ်မသိတာပါ၊ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း သိချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သခင်ကြီးက ပြောမပြဘူး၊ ကျုပ်လည်း မမေးရဘူး”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၄၅

ယခုတစ်ကြိမ်...

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ၏ စကားကို စုမာလွေ လက်ခံသွားလေတော့သည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာသည် စုမာထင်းလုံ၏စကားကို တသွေမတိမ်းနားထောင်ရသူ မဟုတ်ပါလား။

တစ်ခွန်းတစ်ပါးမျှ စောဒကတက်စုံသူ တစ်ယောက်မဟုတ်ပါချေ။

ဉာဏ်ကောင်းသော စုမာလွေ ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်ပြန်လေသည်။

“ဖေဖေဟာ သူရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အန္တရာယ်တွေက ကျွန်တော့်အပေါ် ကူးစက်ကျရောက်မလာရလေအောင် အတွေ့အကြုံဗဟုသုတရှာဖွေမယ်ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ကို အိမ်ကခေါ်ထုတ်သွားဖို့ ဘာဘကို တာဝန်ပေးလိုက်တာ မဟုတ်လား”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်ကြီးက သည်လိုတော့မပြောပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သခင်လေးဟာ..”

သူ၏စကား မဆုံးမီ စုမာလွေက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

“ဖေဖေ မပြောတော့ အန္တရာယ်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ရိပ်မိပေမယ့် ဘာလည်း ရေရေမသိရတဲ့ ဖေဖေအမိန့်အတိုင်း ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ထုတ်လာခဲ့တာပေါ့လေ”

၄၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

စုမာလွေက...

“ဖေဖေက အမှောင်ဧကရီဆိုတဲ့လူနဲ့ ပြဿနာရှိနေတာ သေချာနေပြီ၊ သည်လောက်ဆိုရင် ဖေဖေတို့ ပြဿနာ ဘယ်လိုလဲ ဆိုတာ စုံစမ်းကြည့်လို့ရနိုင်ပြီပဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်လေး သည်လိုလုပ်တာကို သခင်ကြီး သဘောကျ မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

စုမာလွေက...

“ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဖေဖေတစ်ယောက်လုံး အခက်အခဲကြုံနေ ရတာကို ကျွန်တော် လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်ဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲ အန္တရာယ်မျိုးကိုမဆို ရင်ဆိုင်ပုံပါတယ် ဘာ”

စုမာလွေသည် အားကိုးအားထားပြုရမည့် သားတစ် ယောက်ဖြစ်ကြောင်း အိမ်ထိန်းရှောင်မာလည်း ယုံကြည်ထားလေ သည်။

စုမာလွေ စကားဆက်လိုက်သည်။

“ဖေဖေမှာ ဘယ်လိုပြဿနာရှိနေတယ်ဆိုတာ သိရအောင် အရင်ဆုံးစုံစမ်းရမယ်၊ သည်လိုသိရမှ ဖေဖေကိုကူညီနိုင်မှာပဲ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“သခင်လေးပြောတာ မှန်ပါတယ်”

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၄၇

စုမာလွေက...

“ဆရာကြီးဓားလေပွေကျိုသန်းဟာ ဖေဖေရဲ့ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ပါ၊ သူဟာ ဖေဖေရဲ့ပြဿနာကို အားလုံးမသိ တောင် တစ်စွန်းတစ်စတော့ သိနေမှာ သေချာပါတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး သွားမနေဘဲ နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ပြီး ဆရာ ကြီးကျိုသန်းဆီမှာပဲ မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ကြတာပေါ့”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက စုမာလွေအား မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေ၏။

စုမာလွေမှာ လူငယ်လူရွယ်တစ်ဦးသာဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင်...

အရေးအကြောင်း ကြုံကြိုက်လာသောအခါ အရည်အချင်း ထွက်ပေါ်လာသည် မဟုတ်ပါလား။

စုမာလွေကိုကြည့်ရင်း အိမ်ထိန်းရှောင်မာသည် စုမာထင်း လုံအတွက် အားကိုးအားထားပြုရသော သားတစ်ယောက်ဖြစ်လာ လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်လိုက်လေတော့သည်။

“ကျွန်တော်တို့ သွားကြပါစို့”

စုမာလွေက လောဆော်လိုက်သည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“သခင်လေး စိတ်မလော့ပါနဲ့၊ သည်ည အနားယူပြီး မိုး လင်းမှသွားကြတာပေါ့”

ဟုဖျောင်းဖျလိုက်၏။

၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာလွေက အခြေအနေ အချိန်အခါကို သတိပြုမိသွား
သည့်အလား သဘောတူလိုက်လေတော့သည်။

စုမာလွေသည် အိမ်ထိန်းရှောင်မာ၏ ဖျောင်းဖျူမှုကြောင့်
အိပ်စက်အနားယူရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာနှင့်အတူ ဧရပ်ပျက်ကလေးဆီသို့ ပြန်
သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ဟူးဟူး”

အဝတ်အစား လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး လူရိပ်များ
ပြေးလွှားလာနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“သခင်လေ...သတိထားပါ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာ သတိပေးပြီး စုမာလွေရှေ့၌ အကာအ
ကွယ်ပေးထားလိုက်လေသည်။

စုမာလွေ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အနက်ရောင် ဝတ်ထားသူတစ်စု ရောက်ရှိလာကြ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူများမှာ လက်နက်ကိုယ်စီ ကိုင်ဆောင်ထားကြပြီး
ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မည့်အသွင် ရှိကြလေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၄၉

အမှောင်လောကသားများဖြစ်ကြောင်း တင်ရှားနေ၏။

ထိုလူများအား ခေါင်းဆောင်လာသူကို တွေ့ရလျှင် စုမာ
လွေ ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

ထိုလူမှာ ဒေါနဂါးကျင်းထိန် ဖြစ်လေသည်။

ကျင်းထိန်က...

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် ပြေးလို့မရတော့ဘူး”

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။ အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

“စိတ်ချ၊ သည်တစ်ခါ မင်းလည်း သက်သာမှာ မဟုတ်ဘူး
မှတ်ထား”

ကျင်းထိန်က...

“သည်တစ်ခါ ကျုပ်အလှည့်ဗျ”

ဟုကြိုးဝါးပြီး အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများဘက်သို့ လှည့်
ကာပြောလိုက်သည်။

“သူတို့ဟာ စုမာထင်းလုံရဲ့ အိမ်ထိန်းနဲ့သားပဲဗျ”

အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများသည် ကျင်းထိန်၏စကား
အဆုံးတွင်...

“သေပေတော့”

“ယား”

ညာသံများပေးကာ စုမာလွေတို့အား ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်
လိုက်ကြလေတော့သည်။

၅၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ကျင်းထိန်သည် အနက်ရောင် ဝတ်ထားသူများနှင့်အတူ စုမာလွေတို့အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုမာလွေနှင့် အိမ်ထိန်းရှောင်မာတို့ကလည်း အတူလက်တွဲကာ ရင်ဆိုင်လိုက်ကြလေသည်။

ညာသံပေးသံ၊ တိုက်ခိုက်သံ၊ အော်ဟစ်သံများက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ကာ သာယာလှပနေသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို အရပ်ဆိုးအကျည်းတန် သွားစေတော့သည်။

ဧရပ်ပျက်လေးရှေ့၌ ပြင်းတန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ကျင်းထိန်နှင့် အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများ၏ သိုင်းပညာမခေကြပါချေ။

သို့သော် အိမ်ထိန်းရှောင်မာနှင့်စုမာလွေတို့ကလည်း ထိပ်တန်းပညာ များရှိနေရကား ကျင်းထိန်တို့ ထင်တိုင်းမပေါက်သည့်အပြင် အခက်ကြုံသွားကြရလေတော့သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်နက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကျင်းထိန်နှင့် အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများ အလဲလဲအပြု ဖြိုဖြစ်သွားကာ တခဏအတွင်း အရေးနိမ့်သွားကြလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၅၁

အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိလျှင် အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများက ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုကြတော့ဘဲ အရောသောပါးဆုတ်ခွာ ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

ကျင်းထိန်လည်း ထွက်ပြေးရန် ကြိုးစားလိုက်၏။

သို့သော်...

“ခင်ဗျား ဘယ်ပြေးမလဲ”

“ရပ်လိုက်”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာနှင့် စုမာလွေတို့က ဟန်တားလိုက်ကြလေသည်။

ကျင်းထိန် ထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားသော်လည်း မလွတ်မြောက်နိုင်တော့ချေ။

ကျင်းထိန် မတတ်သာတော့ဘဲ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

ကျင်းထိန်၏မျက်နှာ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်နေသည်။

စုမာလွေနှင့် အိမ်ထိန်းရှောင်မာတို့အား အထိတ်တလန့်ကြည့်နေ၏။

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက...

၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျုပ်ပြောသားပဲ၊ သည်တစ်ခါ မင်းပိုနာလိမ့်မယ်ဆိုတာ
လေ”

“ကျုပ်...ကျုပ်”

“သေဖို့သာ ပြင်ထား”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက တိုက်ခိုက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။

စုမာလွေက ဟန်တားလိုက်လေသည်။

“ဘာ...ခဏနေပါဦး”

ရှောင်မာက...

“သခင်လေး...သူက”

“သူ့ကို ကျွန်တော် မေးစရာရှိသေးလို့ပါ”

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချကာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

စုမာလွေက ကျင်းထိန်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်၏။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်အဖေအကြောင်းကို သိနေတယ်၊ မဟုတ်

လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကျင်းထိန်က...

“ကျုပ်”

စုမာလွေက...

“ကျုပ်အဖေအကြောင်းကို ခင်ဗျားပြောပြပါ၊ ခင်ဗျားကို

ကျုပ် ချမ်းသာပေးမယ်”

ကျင်းထိန် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၅၃

“ကျုပ်က နည်းနည်းပါးပါးပဲ သိတာပါ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားသိသလောက် ပြောပါ”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

ကျင်းထိန်က ရှောင်းတစ်ချက်ဟန်လိုက်ပြီး...

“စုမာထင်းလုံက သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီရဲ့သားကို သတ်
ပစ်လိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် အမှောင်ဧကရီက သူ့ကိုသတ်ပစ်ဖို့ အမိန့်
ထုတ်လိုက်တာပဲ”

ဟု ပြောလေသည်။ စုမာလွေက...

“ဖေဖေက ဘာကြောင့် သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီရဲ့သားကို
သတ်ပစ်လိုက်ရတာလဲ”

ကျင်းထိန် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ကျုပ် မသိဘူး”

“သည်ကိစ္စက...”

“ကျုပ် ဘာမှမသိပါဘူး၊ အမှောင်ဧကရီဟာ အမှောင်
လောကမှာ ကျင်လည်ကျက်စားနေသူတွေ အားလုံး စုမာထင်းလုံကို
တွေ့ရာသီချိုင်းဓားမဆိုင်းဘဲ သုတ်သင်ပစ်ရမယ်လို့ အမိန့်ထုတ်
လိုက်လို့ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မေးကြည့်ရင်း သူဌေးသိုင်းသမားခွန်း
ရီရဲ့သား ခွန်းလောက်ကိုသတ်ပစ်ခဲ့တာကြောင့်ဆိုတာ သိခဲ့ရတာ”

စုမာလွေက...

“ဒါထက်ပိုပြီး ခင်ဗျား ဘာမှမသိဘူးပေါ့”

“တကယ်ပါ ကျုပ်မသိပါဘူး”

၅၄ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာလွေက ရှောင်မာကို ကြည့်လိုက်သည်။

ရှောင်မာ ထိတ်လန့်နေ၏။

မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ကျင်းထိန်ကို ကြည့်နေ၏။

ကျင်းထိန် ပြောခဲ့သည့်စကားများကြောင့် အထိတ်တလန့် ဖြစ်နေကြောင်း ထင်ရှားနေပါစေတော့သည်။

စုမာလွေက...

“ဘာ...ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှောင်မာ သတိဝင်လာပြီး သက်ပြင်းချလိုက်၏။ အပူလုံး

ကြီးကို မျိုချလိုက်သည့်သဘောမျိုး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

“သူ့ကို လွှတ်ပေးလိုက်ပါ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

စုမာလွေက ကျင်းထိန်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး..

“ခင်ဗျား သွားပါ။ ဒါပေမယ့် နောက်ထပ်ဆိုးသွမ်းပြီး ထင် ရာစိုင်းနေတယ်ဆိုတဲ့သတင်း ကြားရင် ခင်ဗျားကို ချမ်းသာပေးမှာ မဟုတ်ဘူး”

ကျင်းထိန်က...

“ကျုပ် မဆိုးသွမ်းတော့ပါဘူးဗျာ၊ ကျုပ်ကို ချမ်းသာပေး တာ ကျေးဇူးပါပဲ”

ထို့နောက် ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၅၅

ကျင်းထိန်နှင့် အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားကြသူများ ထွက် ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

စုမာလွေသည် ဓားလေပွေကို သန်းထံသို့ သွားရောက်ကာ မေးမြန်းစုံစမ်းစရာမလိုတော့ကြောင်း နားလည်ထားလေသည်။

ကျင်းထိန်၏စကားက အစဖော်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ရှိနေ၏။

ရှောင်မာက သိုင်းလောကအကြောင်း သိထားသည်ဖြစ်ရ ကား အခြားသိလိုသမျှ ရှောင်မာကို မေးကြည့်ရန်သာရှိတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

စုမာလွေ ရုတ်တရက် မမေးသေးဘဲ ရှောင်မာကို စိုက် ကြည့်နေလိုက်၏။

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချလိုက်ပြန်လေသည်။

“သခင်လေးက အမှောင်ဧကရီနဲ့ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီ အကြောင်းကို သိချင်နေတယ် ဟုတ်လား”

စုမာလွေ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဘာ”

ရှောင်မာက...

“အမှောင်ဧကရီဟာ အနက်ရောင်သိုင်းသလောကရဲ့ အ ကြီးအကဲမှယုံမင်းရီရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သမီးပါ။ သိုင်းလောကမှာ အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေက စုစုစည်းစည်းရှိကြတယ်။ အနက် ရောင်သိုင်းသမားတွေကတော့ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် အကွဲကွဲ အပြား ပြားရှိကြတယ်။ ဒါကြောင့် အဖြူရောင်သိုင်းသမားတွေကို ဘယ်လိုမှ

၅၆ ❖ မိုးကျော်သူ

မယဉ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ အမြဲတမ်း ရုံးခိုခိုနေရတယ်။ စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ရတယ်။ ဒါဟာ သဘာဝမကျဘူး။ အနက်ရောင်သိုင်းလောကသားတွေသာ စုစည်းပြီး စည်းလုံးညီညွတ်မှုရှိမယ်ဆိုရင် အဖြူရောင်သိုင်းလောက သားတွေကို မူစရာမလိုဘူးလို့ မယုံမင်းရီက သဘောထားခဲ့တယ်။ သူဟာ သိုင်းလောကတစ်ခု လှည့်လည်ပြီး အနက်ရောင်သိုင်းလောကသားတွေကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းခဲ့တယ်။

စုမာလွေ စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာ စကားဆက်လိုက်သည်။

“မယုံမင်းရီက ထိပ်သီးသိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးပဲ။ သူ့ကို အမှောင်လောကသားတွေက ကြည်ညိုလေးစားကြတယ်။ မယုံမင်းရီက အမှောင်လောက စည်းလုံးညီညွတ်ရေးဆောင်ရွက်တာ အောင်မြင်ခဲ့တယ်။ သည်လိုနဲ့ မယုံမင်းရီဟာ အမှောင်လောကရဲ့ ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်လာတယ်။ အမှောင်လောကသား အားလုံးက သူ့ရဲ့ အမိန့်ကို နာခံကြရတယ်။”

စုမာလွေက...

“ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး ထင်ရာစိုင်းတတ်တဲ့ အမှောင်လောကသားတွေကို စုစည်းမှုရှိအောင် စည်းရုံးသိမ်းသွင်းဖို့ဆိုတာ အင်မတန်ခက်ခဲတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပါ။ မယုံမင်းရီရဲ့ အရည်အချင်းကို ချီးကျူးရမလိုဖြစ်နေတာပဲ။”

ရှောင်မာ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဒါပေါ့ မယုံမင်းရီက အဖြူရောင်သိုင်းလောကသားတွေနဲ့

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၅၇

လည်း ဆက်သွယ်ခဲ့တယ်။ ပြဿနာတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာရင် တိုက်ပွဲဆင်နွှဲကြတာထက် အဖြေရှာပြီး ဖြေရှင်းဖို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး သဘောတူညီမှုရအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ မယုံမင်းရီကို အမှောင်လောကသားတွေသာမက အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီးတွေကပါ လေးစားချီးကျူးခဲ့ကြတာပေါ့။”

ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလျှင် မှားသည်မှန်သည်ကို ဝေခွဲဆုံးဖြတ်ကာ အပြစ်ရှိသူကို အပြစ်ပေးခြင်းဖြင့် မလိုလားအပ်သော သွေးထွက်သံယိုတိုက်ပွဲများမှ ရှောင်ရှားနိုင်သဖြင့် သိုင်းလောက၌ တိုက်ပွဲများ နည်းပါးသွားကာ အေးချမ်းတည်ငြိမ်မှုရရှိမည် ဖြစ်လေသည်။

အဖြူရောင်သိုင်းသမားများကဲ့သို့ပင် အမှောင်လောကသားများသည်လည်း သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ကျက်စားနိုင်ကြမည် ဖြစ်လေသည်။

စုမာလွေသည် ရှောင်မာ၏စကားကို နားထောင်ရင်း မယုံမင်းရီ၏ အမျှော်အမြင်ကြီးမားပုံကို ချီးကျူးမိလေသည်။

“အမှောင်သခင်မဟာ အမှောင်လောကခေါင်းဆောင်မယုံမင်းရီရဲ့သမီးပေါ့”

ရှောင်မာက...

“ဟုတ်တယ်။ မယုံမင်းရီက အသက်အရွယ်ရလာတော့သူ့ရဲ့သမီးက ယင်းကိုးနဲ့လက်တွဲပြီး အမှောင်လောက တိုးတက်ရေးကို ဆက်လက်ခေါင်းဆောင် လမ်းညွှန်ပေးခဲ့တယ်။”

၅၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ယင်းကိုးဆိုတာက..”

“အမှောင်ဘုရင်မယုံမင်းရီရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောတပည့် ပေါ့။ မယုံမင်းရီက သူ့သမီးမယုံချင်းကို ယင်းကိုးနဲ့လက်ဆက်ပေးချင်ခဲ့တာ”

စုမာလွေ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မယုံမင်းရီသည် အမှောင်လောက၏ရှေ့ရေကို မျှော်မှန်းပြီးကြိုတင်စိမ့်ဆောင်ရွက်ဖို့ စိတ်ကူးရှိခဲ့ကြောင်း ထင်ရှားနေ၏။

“သူတို့နှစ်ယောက်က..”

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မယုံမင်းရီ မျှော်လင့်ထားသလို မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ ယင်းကိုးနဲ့မယုံချင်းတို့ လက်မထပ်ဖြစ်ခဲ့ကြဘူး”

“ဪ”

“ယင်းကိုးက မေတ္တာရှိပေမယ့် မယုံချင်းက မတုန်ပြန်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မယုံချင်းမှာ ချစ်သူရှိနေလို့ပဲ”

စုမာလွေ ပိုပြီးစိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

“မယုံချင်းက တခြားလူတစ်ယောက်နဲ့ မေတ္တာမျှခဲ့တာကိုး”

ရှောင်မာက...

“ဟုတ်တယ်၊ မေတ္တာတရားက ထူးဆန်းတယ်၊ မယုံချင်းဟာ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်တဲ့ အဖြူရောင်သိုင်းလောကက သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီနဲ့ မေတ္တာမျှခဲ့တာ”

“သူတို့ အဖြစ်က ထူးဆန်းလိုက်တာ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၅၉

“ဒါပေါ့ ခွန်းရီက အင်မတန်ချမ်းသာကြွယ်ဝတယ်၊ ကုန်သည်ပွဲစား သူဌေးသူကြွယ်မျိုးရိုးက ဆင်းသက်လာခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့် သူက သိုင်းပညာ ဝါသနာပါပြီး ကြိုးစားခဲ့လို့ ထူးချွန်တဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက် ဖြစ်လာတယ်၊ တစ်ဘက်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်ရင်း တစ်ဘက်က သိုင်းလောကအကျိုး ဆောင်ရွက်ခဲ့သူတစ်ယောက်ပေါ့”

သူဌေးသိုင်းသမား ခွန်းရီသည်လည်း စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းသူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ရှောင်မာက...

“မယုံမင်းရီက သူ့ရဲ့သမီးမယုံချင်းနဲ့ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီကို သဘောမတူခဲ့ဘူး၊ ဒါပေမယ့် မယုံမင်းရီ ကွယ်လွန်သွားတဲ့အချိန်မှာ မယုံချင်းက ခွန်းရီနဲ့လက်ထပ်လိုက်တယ်၊ ဒါနဲ့ ယင်းကိုးလည်း အသည်းကွဲပြီး အမှောင်ဘုရင်တောင်ခဲ့တဲ့ အမှောင်မဟာမိတ်အဖွဲ့က ခွဲထွက်သွားပြီး တစ်စင်ထောင်ခဲ့တာ”

စုမာလွေက...

“ဒါဆို မယုံချင်းနဲ့ယင်းကိုးတို့ ပြိုင်ဘက်တွေလို ဖြစ်သွားတာပေါ့”

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဟင့်အင်း မဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ မယုံချင်းဟာ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီနဲ့ လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက် အမှောင်လောကကို ကျောခိုင်းလိုက်တယ်၊ သိုင်းလောကက အပြီးတိုင်ရုတ်

၆၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ထွက်သွားလို့ပဲ”

“ဪ”

“ဒါပေမယ့် အမှောင်လောကသားတစ်ယောက်ဟာ အဖြူရောင်လောကထဲမှာ နေထိုင်ရှင်သန်ဖို့ ခက်ခဲလှပါတယ်။ အကျင့်စရိုက်ချင်း၊ အယူအဆ သဘောထားခြင်း မတူညီကွဲပြားတယ်။ ရန်များတယ်။ ပစ်ပယ်ခံရတယ်၊ လျစ်လျူရှုခံရတယ်။ ဘာမှမသုံးမကျ အရာမဝင်တဲ့ လူတစ်ယောက်လိုဖြစ်လာတော့ မယ့်ချင်းဟာ သားသမီးနှစ်ယောက်ရပြီးတဲ့အချိန်မှာ ခွန်းရီနဲ့လမ်းခွဲလိုက်တယ်။သူမဟာ အမှောင်လောကထဲ ပြန်ရောက်သွားပြီး ဘာမှမလုပ်ရှားတော့ပေမယ့် ယင်းကိုးက သူ့ကိုဖေးမခဲ့တော့ ခုအချိန်အထိ အမှောင်လောကမှာ သူ့ရဲ့ဩဇာအရှိန်အဝါ ရှိနေတုန်းပဲလို့ ဆိုရမှာပဲ”

စုမာလွေက...

“သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီရဲ့သား ခွန်းလောက်ဟာ ဆိုးသွမ်းသောင်းကျန်းတဲ့လူတစ်ယောက်များ ဖြစ်နေလို့လား ဘာ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဒါတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီက အင်မတန်စည်းကမ်းကြီးတာ။ သူ့ရဲ့သားသမီးတွေကို ဂရုစိုက်ပြီး ဆုံးမပဲ့ပြင်တာ၊ ပြီးတော့ ‘တောင်ပင်လယ်’ ကဗျာဆရာ ဟိုချီထင်းကလည်း ရှိသေးတယ်”

စုမာလွေ အံ့သြသွား၏။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၆၁

“တောင်ပင်လယ်ကဗျာဆရာ ဟုတ်လား”

ရှောင်မာက...

“ဟုတ်တယ်။ သိုင်းလောကမှာ သိုင်းပညာပြိုင်စံရှားတဲ့ လူထူးဆန်း နှစ်ယောက်ရှိတယ်။ အဲဒါ တောင်ပင်လယ်ကဗျာဆရာ ဟိုချီထင်းနဲ့ မေတ္တာနန်းတော်ပိုင်ရှင်ပဲ”

စုမာလွေ ပြုံးလိုက်သည်။

ယခုမှ သိုင်းလောကအကြောင်း ပိုပြီးသိရှိလာရပြီး စိတ်ဝင်စားရသည် မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်မာသည် သိုင်းလောကအကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး သိထားသူဖြစ်နေပါတော့သည်။

ရှောင်မာက...

“သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီက သူ့ရဲ့သားသမီးနှစ်ယောက်ကို စာပေပညာနဲ့ သိုင်းပညာသင်ပေးဖို့ တောင်ပင်လယ်ကဗျာဆရာ ဆီကိုပို့ထားခဲ့တာ။ အခု ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး သားဖြစ်တဲ့ ခွန်းလောက်က ပြည်မကို ပြန်ရောက်လာသလဲ မသိဘူး”

စုမာလွေက...

“သည်ကိစ္စကို ကျွန်တော်တို့ စုံစမ်းဖော်ထုတ်ပြီး ဖေဖေကို ဝိုင်းဝန်းကူညီကြတာပေါ့နော်”

ရှောင်မာ၏မျက်နှာ တည်ကြည်လေးနက်သွား၏။

“သခင်လေး သည်လိုလုပ်လို့ မရသေးဘူး”

“ဟင် ဘာဖြစ်လို့လဲ ဘာ”

၆၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“သခင်ကြီးက သခင်လေးကို အရိုင်းတောင်ကို လိုက်ပို့ပေးဖို့ တာဝန်ပေးလိုက်တာ”

“ဗျာ”

စုမာလွေ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

ရှောင်မာကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်သည်။

“အရိုင်းတောင်ကိုသွားရမှာ ဟုတ်လားဘာ”

“ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး”

“ဒါဖြင့် အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတရှာဖွေဖို့ သိုင်းလောက်ထဲ ခရီးထွက်မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို လိမ်ပြောခဲ့တာပေါ့”

ရှောင်မာ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

“ကျုပ်က သခင်ကြီးရဲ့အမိန့်ကို မလွန်ဆန်နိုင်တာကြောင့် အမိန့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ခဲ့ရတာပါ သခင်လေး။ ကျုပ်ကို ခွင့်လွှတ် စေချင်ပါတယ်”

စုမာလွေက...

“ဖေဖေက ဘာကြောင့်များ အရိုင်းတောင်ကို သွားစေချင် ရတာလဲဗျာ။ တကယ်ဆို ဖေဖေရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေကို ကျွန်တော်လည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီဖြေရှင်းနိုင်အောင် ဖွင့်ပြောပြသင့်ပါတယ်”

ရှောင်မာက...

“သခင်ကြီးကိုယ်တိုင် သူ့ရဲ့ပြဿနာကြောင့် အန္တရာယ်တွေ သခင်လေးဆီကို ကူးစက်လာမှာ စိုးရိမ်ပြီး သခင်လေးအတွက် အ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၆၃

ကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် အရိုင်းတောင်ကိုသွားဖို့ စီစဉ်ခဲ့တာပါ”

စုမာလွေက...

“အရိုင်းတောင်ကိုသွားတာ ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အ ကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး”

“ဘာကြောင့်များ ကျွန်တော့်ဘဝအတွက် အကောင်းဆုံးဖြစ် မယ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲဗျာ”

ရှောင်မာက...

“သခင်လေးကို သခင်ကြီးက ဂရုစိုက်ပြီးတော့ လိုလေသေး မရှိအောင် စောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။ အခုအချိန်မှာ သခင်ကြီးကဆက် ပြီး စောင့်ရှောက်နိုင်မှာမဟုတ်တဲ့အတွက် သခင်လေးကို စောင့် ရှောက်နိုင်မယ့် သခင်လေးရဲ့မိခင်ဆီကိုပို့ပေးဖို့ စီစဉ်ထားတာပါ”

“ကျွန်တော့် မိခင်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ အရိုင်းတောင်က မေတ္တာနန်းတော်သခင် မ မေယဉ်လင်းဟာ သခင်လေးရဲ့မိခင်ပါ”

“ဒါ..”

စုမာလွေ မည်သို့ပြောရမှန်းမသိ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

၆၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အသွားမတော်တစ်လှမ်း

စုမာထင်းလုံက သားဖြစ်သူ စုမာလွေအား ရှောင်မာ၏
လက်ထဲအပ်ကာ အိမ်မှထွက်လာခဲ့လေသည်။

သူက ဦးစွာခုံတုံဂိုဏ်းသို့ သွားလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံမှာ အများအကျိုးဆောင်ရွက်သည့် အဖြူ
ရောင်သိုင်းသမားအဖြစ် လူသိများ ထင်ရှားသကဲ့သို့ ထိပ်သီးသိုင်းသ
မားကြီးများ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများနှင့်လည်း ခင်မင်ရင်းနှီးသူဖြစ်လေ
သည်။

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်သည်လည်း စုမာထင်းလုံနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသူ
ဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံ ရောက်ရှိလာသောအခါ ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်
တိုင် ကြိုဆိုခဲ့လေသည်။

စုမာထင်းလုံက သူရောက်ရှိလာမည်ကို ကြိုတင်၍ အ
ကြောင်းကြားထားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၆၅

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်သည် စုမာထင်းလုံအား နေရာထိုင်ခင်းပေး

ပြီး...

“မိတ်ဆွေက ဘယ်လိုအရေးတကြီးကိစ္စတွေ ရှိနေတာလဲ၊

ပြောပါဦး”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံက...

“ကျုပ်က သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရုံနဲ့ ပြဿနာတစ်ခု ရှိနေ
ပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်ကို ကူညီဖြေရှင်းပေးဖို့ အကူအညီလာ
တောင်းတာပါဗျာ”

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်က...

“ဪ...သည်ကိစ္စကြောင့် ရောက်လာတာကိုး”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

“အင်း...သည်ကိစ္စဟာ အတော်ကို ဖြေရှင်းဖို့ခက်တဲ့ကိစ္စပါ၊
ကျုပ်တို့က သည်ပြဿနာကိုကြားတာနဲ့ မိတ်ဆွေတွေ စုရုံးတိုင်ပင်ခဲ့
ကြပြီးပါပြီ”

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်က တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ပြော
လေသည်။

စုမာထင်းလုံက...

“ဘယ်လိုများ ဆွေးနွေးခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ သိပါရစေဗျာ”

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်က ရှောင်လင့်၊ ဂူတန်၊ ဂူစီးအစရှိသည့် ထိပ်
သီးဂိုဏ်းကြီးများမှ ဂိုဏ်းချုပ်များနှင့် တိုင်ပင်ဆွေးနွေးခဲ့ခြင်းဖြစ်

၆၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ကြောင်း စုမာထင်းလုံ နားလည်ထားလေသည်။

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်က...

“အားလုံးက သည်ကိစ္စမှာ ကာယကံရှင်တွေကိုယ်တိုင် တွေ့ဆုံဖြေရှင်းကြတာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ အမြင်ချင်းတူညီခဲ့ကြတယ်။ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီဟာ စိတ်သဘောထားပြည့်ဝတဲ့ အဖြူရောင်သိုင်းသမားကြီးတစ်ယောက်ပါ။ မိတ်ဆွေက သူနဲ့သွားတွေ့လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲလို့ ကျုပ်တို့အားလုံး သဘောချင်းတူညီခဲ့ကြတယ်လေ”

စုမာထင်းလုံက ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်၏သဘောထားကို ကောင်းစွာ နားလည်သဘောပေါက်သွားပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

“ကျုပ်ကလည်း ဆရာခွန်းရီနဲ့ သွားတွေ့မယ်လို့ စိတ်ကူးမိပါသေးတယ်။ ခုတော့ မဖြစ်မနေသွားရတော့မှာပေါ့လေ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးကို ဂရုစိုက်ပါတယ်။ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါဦး”

“ကောင်းပါပြီ”

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်ကိုယ်တိုင် စုမာထင်းလုံအား လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၆၇

စားသောက်ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်ဖြစ်သည်။

ခုံတုံဂိုဏ်းမှ ပြန်လာသော စုမာထင်းလုံက ထိုစားသောက်ဆိုင်လေး၌ မရိုးတထောက်နားကာ စားသောက်လိုက်လေသည်။

အမှန်တော့...

သူက ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေခြင်းကြောင့် မဟုတ်ပါ။

ခုံတုံဂိုဏ်းချုပ်နှင့် တွေ့ဆုံပြီးနောက် သိုင်းလောကတစ်ခုလုံးက သူ၏ပြဿနာထဲ၌ ပါဝင်ပတ်သက်လိုခြင်းမရှိကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိလိုက်ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် မည်သို့ဆက်လက်ဖြေရှင်း ဆောင်ရွက်ရမည်ကို တွေးတော စဉ်းစားလို၍ ဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံက အရက်ဟစ်ခွက်သောက်လိုက်သည်။

အရက်ကြောင့် ခွန်အားများပြည့်ဖြိုးလာသကဲ့သို့ ခံစားလာရသည်။

“သည်ကိစ္စဟာ ငါ့အမှားမှမဟုတ်တာ၊ ဘာကြောင့် မဖြေရှင်းနိုင်ရမှာလဲ”

ဟုလည်း ရေရွတ်လိုက်၏။

သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီ၏သား ခွန်းလောက်နှင့် ပတ်သက်ခဲ့ရပုံများကိုလည်း ပြန်လည်မြင်ယောင်လာသည်။

စုမာထင်းလုံမှာ အလွန်ကံဆိုးလွန်း၍သာ ထိုသို့သော အဖြစ်အပျက်များနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

၆၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

မြင်းခွာသံများ စည်းချက်ဝါးချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်နေလေသည်။

စုမာထင်းလုံသည် တောလမ်းအတိုင်း မြင်းကို အသားကျစီးနှင်းလာခဲ့လေသည်။

တောလမ်းခရီးမှာ အေးချမ်းသာယာလှပနေပါသည်။

စုမာထင်းလုံသည် ရာသီဥတုဖောက်ပြန်သဖြင့် ဒုက္ခရောက်နေကြသော အများပြည်သူအတွက် အကူအညီတောင်းရန် သိုင်းလောကသို့ ခရီးထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

တောလမ်းမှဖြတ်လာရင်း သဘာဝအလှအပများကြောင့် စုမာထင်းလုံ၏ရင်ထဲမှ ပူပင်သောကမ္ပားပင် လျှော့ပါးသွားရသည်ဟုဆိုနိုင်ပါတော့သည်။

စုမာထင်းလုံက သဘာဝအလှအပများကို ငေးမောခံစားရင်း တောလမ်းအတိုင်း ခရီးနှင်လာစဉ်...

“ကယ်တော်မူပါ”

အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

“ဟင်”

စုမာထင်းလုံ ရင်ထိတ်သွား၏။

မြင်းဇက်ကြိုးကို တင်းတင်းဆွဲကာ ရပ်တန့်လိုက်သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၆၉

“ဟိ...ဟိ...ဟိ”

မြင်းညိုကြီးက ရှည်လျားစွာဟိရင်း ပဒပ်ရပ်လိုက်၏။

စုမာထင်းလုံက မြင်းပေါ်မှ လွှားခနဲခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် သတိထားပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားကာ ဘာဆိုဘာမှ မကြားရတော့ပါ။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

စုမာထင်းလုံ တွေးတောနေစဉ်...

“ကယ်တော်မူကြပါ”

အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

သစ်ပင်များကြားမှ ပြေးလွှားလာသူတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူမှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့်ရှိပြီး သိုင်းသမားတစ်ဦးအသွင် ဝတ်ဆင်ထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သူ၏ အဝတ်အစားများ စုတ်ပြီကာ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးချင်းချင်းနီရဲနေပါတော့သည်။

ထိုလူသည် စုမာထင်းလုံကိုမြင်လျှင်...

“ကျုပ်ကို ကယ်ပါဗျာ”

အကူအညီတောင်းကာ ပြေးလာသော်လည်း ရရှိထားသော အကူအညီများကြောင့် မည်သို့မျှ မဟန်နိုင်တော့ပါချေ။

၇၀ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာထင်းလုံနှင့် မလွမ်းမကမ်းသို့ရောက်လျှင်...

“ဝုန်း”

မြေပေါ်လဲကျကာ မလှုပ်မယှက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ဟင်”

စုမာထင်းလုံ စိုးရိမ်ကာ ကပျာကယာ ပြေးသွားပြီးပွေ့ထူ
လိုက်လေသည်။

ထိုလူ ဘာမှ မပြောနိုင်တော့ပါ။

မြေပေါ်လဲကျသွားပြီးလျှင် တစ်ခါတည်း အသက်ပျောက်
သွားသည် မဟုတ်ပါလား။

“မိတ်ဆွေ..မိတ်ဆွေ”

စုမာထင်းလုံက တတွတ်တွတ် ခေါ်လိုက်သည်။

သေဆုံးသွားသူ ဘာမှမပြောနိုင်တော့ပါ။

စုမာထင်းလုံ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်”

တွေးတောနေစဉ်မှာပင် သစ်ပင်များကြားမှ လူတစ်စုပြေး
ထွက်လာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။ထိုလူစုသည် ပြေးလွှားရောက်ရှိလာကြပြီး စုမာထင်းလုံကို
ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၇၁

စုမာထင်းလုံက မတ်တတ်ရပ်လိုက်၏။

ဝိုင်းရံထားသူများကို တစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူများ၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်သည်နှင့် အ
မှောင်လောကသားများဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိလိုက်လေသည်။အမှောင်သိုင်းသမားများသည် စုမာထင်းလုံအား ဝိုင်းရံ
ထားလိုက်ကြပြီး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူက ရှေ့တိုးလာလေ
သည်။

ထိုလူက...

“ခင်ဗျား ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သည်နေရာက အမြန်ဆုံးထွက်
သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

ဟု အော်ငေါက်မောင်းထုတ်လိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံက...

“ကျုပ် မသွားဘူးဆိုရင်ကော”

“သေလိုက်ပေါ့”

ခေါင်းဆောင်က ချက်ချင်း တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံလည်း ချက်ချင်း ပြန်လည် ရင်ဆိုင်လိုက်လေ
သည်။ခေါင်းဆောင်သည် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှိသော စုမာထင်း
လုံအား မယှဉ်နိုင်ပါချေ။

တိုက်ခိုက်လိုက်ကြပြီး မကြာမီ...

“ဝုန်း”

၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“အား”

စုမာထင်းလုံ၏ ခြေကန်ချက်ထိကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်
သွားလေတော့သည်။

ကျန်အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများ ထိတ်လန့်သွားကြ၏။
သို့သော်...

“မင်းတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ”

ခေါင်းဆောင်က အော်ပြောလိုက်လျှင် သတိဝင်လာကြ

ပြီး-

“တိုက်ကြဟေ့”

“ယား”

ညာသံပေးကာ စုမာထင်းလုံအား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
လေသည်။

စုမာထင်းလုံလည်း ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေဘဲ ပြန်
လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

“ဝုန်း”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တခဲနက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်
ယောက် လွင့်စဉ်သွားကြလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၇၃

စုမာထင်းလုံမှာ ခေသူမဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှားနေပါသည်။
ခေါင်းဆောင်က အခြေအနေ မဟန်မှန်းသိလျှင်...

“သွားစို့”

ဟုပြောကာ ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

သူ၏လူများကလည်း လိုက်သွားကြလေသည်။

တခဏအတွင်းမှာပင် ထိုလူစုမှာ သစ်ပင်ရံနံ့နံ့များကြား

တိုးဝင်ကာ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

စုမာထင်းလုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သိုင်းလောက၌ ယခုကဲ့သို့ ပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်တတ်
သည်မှာ ထူးဆန်းသည် မဟုတ်ပါချေ။

စုမာထင်းလုံလည်း ဘာကိုမှ အမှုမထားဘဲ သေဆုံးနေသူ
၏အလောင်းကို ကောင်းမွန်စွာ မြှုပ်နှံသင်္ဂြိုဟ်ပေးပြီး ထွက်လာခဲ့
လေတော့သည်။

၇၄ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာထင်းလုံသည် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေသော မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုမြို့ကလေး၌ သူ၏မိတ်ဆွေတစ်ဦး ရှိနေပါသည်။

လုံဝိဇ္ဇာလျှောင်ကျင်း ဖြစ်သည်။

လျှောင်ကျင်းသည် လုံတံတစ်လက် အသုံးပြုကာ သိုင်းလောက၌ ကျင်လည်ကျက်စားရင်း အများအကျိုးဆောင်ရွက်နေသူ ဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံ ရောက်ရှိလာသောအခါ လျှောင်ကျင်းက ခရီးဦးကြိုပြုလေသည်။

“မိတ်ဆွေကြီး ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ကျုပ်ဆီကို မျက်စိလည်လာတာလဲဗျာ”

စုမာထင်းလုံက...

“မျက်စိလည်လာတာ မမဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားဆီကို တမင်လာခဲ့တာပါ”

“ဒါဆို အရေးကြီးတဲ့ အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုခု ရှိနေပြီထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

“ပြောပါဦး”

လျှောင်ကျင်းက နေရာထိုင်ခင်းပေးကာ ရေခွေးကြမ်းဖြင့် ဧည့်ခံရင်း လာရင်းကိစ္စကို မေးလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံက...

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၇၅

“ကျုပ်တို့နယ်မှာ မိုးခေါင်ရှေ့ရားပြီး ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးဘေးဆိုက်ကပ်နေတယ်၊ အများပြည်သူ ဒုက္ခရောက်နေကြတယ်၊ ဒါကြောင့် သိုင်းလောကမိတ်ဆွေတွေ ဝိုင်းပန်းကူညီကြဖို့ အကူအညီတောင်းဖို့ ကျုပ်လာခဲ့တာ”

“လက်စသတ်တော့ သည်လိုကိုး”

“မိတ်ဆွေက ဘာယဆေးဆိုင်တွေနဲ့ ရင်းနှီးတယ်ဆိုတော့ ပြည်သူတွေအတွက် ဆေးဝါးတွေ အလှူခံပေးစေချင်ပါတယ်ဗျာ”

“ရပါတယ်၊ ရပါတယ်၊ ကျုပ်ကူညီရမှာပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကို ဆယ်ရက်လောက်တော့ အချိန်ပေးမှဖြစ်မယ်”

စုမာထင်းလုံက...

“ခင်ဗျား ကူညီမယ်ဆိုတာပဲ ကျေးဇူးတင်လို့ မဆုံးတော့ပါဘူးဗျာ၊ ကဲ ကျုပ်က တခြားလူတွေဆီကို သွားရဦးမှာမို့ ကျုပ်ကို ခွင့်ပြုပါဦးဗျာ”

လျှောင်ကျင်းက...

“ခင်ဗျား သွားတော့မလို့လား၊ ရောက်တုန်းရောက်ခိုက်တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက် နေသွားပါဦးလား”

စုမာထင်းလုံက...

“ကျုပ်က တခြားအကူအညီ တောင်းစရာတွေ ရှိနေသေးလို့ ခွင့်ပြုပါဗျာ”

စုမာထင်းလုံအား တားဆီး၍ရမည် မဟုတ်ကြောင်းနားလည်ထားသဖြင့် လျှောင်ကျင်း ခွင့်ပြုလိုက်ရလေတော့သည်။

၇၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ ပြန်တွေ့ကြသေးတာပေါ့၊ ခင်ဗျား တစ်ခေါက် ပြန်လာခဲ့ပါ။ ကျုပ်ဘက်က အားလုံးအဆင်သင့် ပြင်ထား လိုက်ပါမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲဗျာ”

စုမာထင်းလုံက နုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

စုမာထင်းလုံ ထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

လျှောင်ကျင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူက အများအကျိုးဆောင်ရွက်နေသော သိုင်းသမားတစ် ဦးဖြစ်လေသည်။

သို့သော်...

သူက လောင်းကစား ဝါသနာပါသူဖြစ်ကြောင်း မည်သူမျှ မရိပ်မိခဲ့ကြချေ။

လျှောင်ကျင်းသည် လောင်းကစားပိုင်းများသို့ ရုပ်ဖျက်ကာ တိတ်တဆိတ်သွားရောက် လောင်းကစားရင်း တဖြည်းဖြည်း အခက် ကြုံခဲ့လေသည်။

လောင်းကစားပိုင်း၌ တစ်စထက်တစ်စ ရှုံးခဲ့ပြီး အကြွေး များတင်ခဲ့လေသည်။

အကြွေးတင်သည်နှင့် လောင်းကစားပိုင်းပိုင်ရှင်နှင့် ပတ်

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၇၇

သက်ခဲ့ရလေသည်။

ထိုမှတဆင့် အမှောင်လောကသားများနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ရ လေသည်။

လျှောင်ကျင်းသည် အဖြူတစ်ဝက်၊ အနက်တစ်ဝက် သိုင်း သမားတစ်ယောက်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေတော့သည်။

တစ်ဘက်က အများအကျိုးဆောင်ရွက်ပြီး တစ်ဘက်က အမှောင်လောကသားများနှင့်ပေါင်းကာ ဒုစရိုက်မှုများ ကျူးလွန်ခဲ့ လေသည်။

ထို့ကြောင့်...

လျှောင်ကျင်းသည် မိစ္ဆာနတ်ဆိုးယင်းကိုးနှင့် ပတ်သက်ခဲ့ရ လေတော့သည်။

၇၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာထင်းလုံ မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားတော့မှ လျှောင်
ကျင်းက အိမ်ထဲလှည့်ဝင်လိုက်လေသည်။

ညွှန့်နုနုထဲ၌ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် မုတ်ဆိတ်မွေး၊ ပါးဖြိုင်းမွေးရှိသူဖြစ်ကာ သူ၏
မျက်လုံးများက ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသူ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သူ
ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေပါတော့သည်။

“ဪ...ဆရာစုအိမ်း ရောက်နေတာကိုး”

စုအိမ်းဆိုသူက...

“စောစောက လာသွားတာ ကျင်းယန်မြို့က သိုင်းသမားစု
မာထင်းလုံ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

စုမာထင်းလုံ ရောက်လာသည့် အကြောင်းရင်းကို ပြောပြ
လိုက်လေသည်။

စုအိမ်းဆိုသူမှာ အမှောင်လောက၌ ဩဇာတိက္ကမကြီးမား
သည့် မိစ္ဆာနတ်ဆိုးယင်းကိုး၏ ညာလက်ရုံးဖြစ်သည်။

စုအိမ်း မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပြီး...

“သူက သူဌေးသိုင်းသမား ခွန်းရိနဲ့ကော ရင်းနှီးတယ်
မဟုတ်လား”

ဟု မေးလေသည်။

လျှောင်ကျင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၇၉

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

စုအိမ်းက...

“သူက အကူအညီလိုနေတယ်ဆိုတော့ ခွန်းရိဆီကို သွား
မယ်ထင်တယ်”

လျှောင်ကျင်းက...

“သူသွားပြီး အကူအညီတောင်းမယ် ထင်ပါတယ်”

ဟု မယုတ်မလွန် ပြောလိုက်လေသည်။

စုအိမ်းက...

“ဒါဆို ကျုပ်တို့အကြံအစည် အောင်မြင်အောင် စုမာထင်း
လုံကို အသုံးချရမယ်”

“ဗျာ”

“ကျုပ်ပြောတာ နားထောင်၊ ကျုပ်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း ဖြစ်
အောင်လုပ်ပါ”

စုအိမ်းက ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူ၏အကြံအစည်ကို ပြောပြလိုက်လေတော့
သည်။

၈၀ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာထင်းလုံသည် စုအိမ်းနှင့်လျှောင်ကျင်းတို့ တွက်ဆထားသည့်အတိုင်း သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရိတ်သို့ သွားခဲ့လေသည်။

ခွန်းရိတ်သည် ချမ်းသာကြွယ်ဝသူဖြစ်သည့်အတိုင်း ဒုက္ခရောက်နေသည့် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူများအား ငွေကြေးအလုံအလောက် ကူညီသွားမည်မှာ သေချာနေပါကော့သည်။

စုမာထင်းလုံသည် ခရီးပြင်းနှင့်ရင်း သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရိတ်နေထိုင်သည့် မြို့ကလေးသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ခွန်းရိတ်နှင့်တွေ့လျှင် အားလုံး အဆင်ပြေချောမောသွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားသည်။

သို့သော် သူရောက်သွားသောအခါ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရိတ်က ခရီးထွက်သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံ စိတ်ဓာတ်ကျသွားလေသည်။

စုံစမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ခွန်းရိတ်သည် သားဖြစ်သူ ခွန်းလောက်က တောင်ပင်လယ်မှ ပြန်ရောက်လာခြင်းကြောင့် သားဖြစ်သူကိုခေါ်ကာ အပန်းဖြေခရီး ထွက်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

စုမာထင်းလုံလည်း အချိန်မရသဖြင့် ခွန်းရိတ် ပြန်ရောက်လာသည်အထိ စောင့်မနေတော့ဘဲ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၈၁

စုမာထင်းလုံက သိုင်းလောကရှိ အခြားမိတ်ဆွေများထံသို့ သွားရောက် အကူအညီတောင်းခဲ့လေသည်။

သူ၏မိတ်ဆွေအားလုံးက ကူညီမည်ဖြစ်ကြောင်း ကတိပေးကြသဖြင့် စုမာထင်းလုံ ဝမ်းသာမိလေသည်။

သိုင်းလောက၌ လှည့်လည်နေခဲ့သည်မှာ ရက်အတော်ကြာ သွားပြီး အကူအညီများလည်း ရရှိမည်ဖြစ်ရာ စုမာထင်းလုံ ကျေနပ်ပြီး အိမ်ပြန်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့လေသည်။

အပြန်ခရီး၌ သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရိတ်ထံသို့ ဝင်ရောက်ရန် စိတ်ကူးထား၏။

ယခုအချိန်လောက်ဆိုလျှင် ခွန်းရိတ်တို့သားအဖ အိမ်သို့ပြန်ရောက်နေလောက်ပြီဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

စုမာထင်းလုံက ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့ရာမှ ခွန်းရိတ်နေထိုင်သော မြို့ကလေးသို့ ဒုတိယအကြိမ် ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေသည်။

စုမာထင်းလုံက ခွန်းရိတ်၏အိမ်သို့ ဦးတည်သွားလိုက်စဉ်...
“ဗျို...မိတ်ဆွေကြီး”

နောက်ကျောဘက်မှ ခြေသံထွက်ပေါ်လာ၍ လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် လျှောင်ကျင်းကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ခင်ဗျားကိုး”
လျှောင်ကျင်းက...

“ကျုပ်က ဘယ်ဆေးတွေ စုဆောင်းပြီးပြီမို့ စောင့်နေတာ၊ ခင်ဗျားရောက်မလာသေးလို့ လိုက်လာတာဗျ”

၈၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျုပ်က ခွန်းရီနဲ့ မတွေ့ရသေးဘူး”

“ခွန်းရီလား၊ သူတို့သားအဖ အိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ၊ ဒါပေမယ့် အခုအိမ်မှာမရှိဘူး၊ မြို့ပြင်ရေကန်ကြီးမှာ ရောက်နေကြတယ်”
မြို့ပြင်၌ သာယာလှပသော ရေကန်ကြီးတစ်ခု ရှိလေသည်။

ထိုရေကန်သို့ တစ်နှစ်တစ်နှစ် လာရောက်လည်ပတ်သူ မနည်းလှချေ။

စီးပွားရေးအကွက်မြင်သော သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီက ရေကန်ကြီးပတ်လည်၌ ဈေးဆိုင်၊ စားသောက်ဆိုင်နှင့် တည်းခိုခန်းများဖွင့်လှစ်ခဲ့လေသည်။

ခွန်းရီ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှာ မျှော်လင့်ထားသည်ထက်ပင် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ခွန်းရီက ရေကန်ကြီးအရှေ့ဘက်၌ သူ့အတွက် ရည်ရွယ်ကာ အနားယူ အပန်းဖြေစံအိမ်တစ်ခု ဆောက်လုပ်ထားလေသည်။

ယခု...

ခွန်းရီက သားဖြစ်သူခွန်းလောက်နှင့်အတူ ထိုစံအိမ်၌ အနားယူနေပုံရသည်ဟု စုမာထင်းလုံ တွေးလိုက်မိလေသည်။

လျှောင်ကျင်းက...

“ခင်ဗျားကို ပြောရဦးမယ်၊ မိစ္ဆာနတ်ဆိုးဂိုဏ်းက သူဌေးခွန်းရီကို ချုပ်ကိုင်နိုင်ရင် သူတို့ဂိုဏ်းအတွက် ဘဏ္ဍာငွေမပူရတော့ဘူးလို့ ယူဆထားတယ်၊ ဒါကြောင့် ခွန်းရီကို ဒုက္ခပေးဖို့ ကြံစည်နေ

ကြတယ်လို့ ကျုပ်သတင်းကြားခဲ့တယ်”

“ဪ”

စုမာထင်းလုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“မိစ္ဆာနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ် ယင်းကိုးဟာ ခွန်းရီကို မကျေနပ်နိုင်သေးပဲကိုး”

အမှောင်ဘုရင်မယုံမင်းရီက သမီးဖြစ်သူမယုံချင်းနှင့် ယင်းကိုးအား သဘောတူခဲ့သော်လည်း မယုံချင်းက ခွန်းရီနှင့်လက်ထပ်ခဲ့သည်။

ထို့အတွက်ကြောင့် ယင်းကိုးက ခွန်းရီကို အပြိုးအတေးထားနေကြောင်း ထင်ရှားနေပါတော့သည်။

“ယင်းကိုးက ခွန်းရီကို ဒုက္ခပေးမယ်ဆိုရင်တော့ သိုင်းလောကသားတွေက လက်ပိုက်ကြည့်နေကြမှာ မဟုတ်ဘူး”

လျှောင်ကျင်းက...

“ဒါပေါ့၊ ဒါပေမယ့် ခွန်းရီက သတိမထားခဲ့ရင် ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူ့ကိုသတိပေးဖို့ လိုမယ်ထင်တယ်”

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ သွားကြတာပေါ့”

စုမာထင်းလုံ သဘောတူလိုက်သည်။

ထို့နောက်...

နှစ်ယောက်သား မြို့ပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ခွန်းရီ၏ အပန်းဖြေစံအိမ်သည် အခြားဆိုင်များနှင့် အလှူခန်းဝေးပြီး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သော နေရာ၌ရှိနေလေသည်။

၈၄ ❖ မိုးကျော်သူ

စံအိမ်ပတ်ဝန်းကျင်၌ သစ်ပင်ပန်းပင်များဖြင့် သာယာလှ ပနေ၏။

နှစ်ယောက်သား အပန်းဖြေစံအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားသော အခါ ခွန်းရီက အပြင်သွားနေ၏။

သားဖြစ်သူခွန်းလောက် တစ်ယောက်တည်းသာရှိလေ သည်။

စုမာထင်းလုံနှင့်လျှောင်ကျင်းတို့ ရောက်သွားချိန်၌ ထူးခြား သောအဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများက ခြံဝင်းအတွင်းသို့ စီး နင်းတိုက်ခိုက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

စုမာထင်းလုံတို့ ခြံဝင်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်ချိန်မှာပင်...

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ခွန်းရီ၏ အစောင့်သိုင်းသမားများနှင့် အနက်ရောင်ဝတ် ထားသူများ တိုက်ခိုက်နေကြပြီး ခွန်းရီ၏လူများမှာ အငိုက်မိသွားသ ဖြင့် အတုန်းအရုန်း လဲကျဆုံးနေကြလေတော့သည်။

“တိုက်ပွဲဖြစ်နေတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ခွန်းရီရဲ့သားကို ကူညီမှဖြစ်မယ်”

“မြန်မြန်လာ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၈၅

“ကောင်းပြီ”

စုမာထင်းလုံတို့နှစ်ယောက်သား ခြံဝင်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွား ကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

“ကယ်တော်မူပါ”

လူငယ်တစ်ဦး၏ အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းသံ ထွက် ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

စုမာထင်းလုံတို့ ကြည့်လိုက်ရာ အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူ များက လူငယ်တစ်ဦးအား ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည်ကို တွေ့ လိုက်ရလေသည်။

လျှောင်ကျင်းက...

“ဒါ ခွန်းရီရဲ့သား ခွန်းလောက်ပဲ”

စုမာထင်းလုံက...

“သူ့ကိုဖမ်းခေါ်သွားပြီ၊ ကျုပ်တို့ လိုက်ကယ်မှဖြစ်မယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ လိုက်သွားကြတာပေါ့”

“ကောင်းပြီ”

နှစ်ယောက်သား အနက်ရောင် ဝတ်ထားကြသူများနောက် သို့ လိုက်သွားကြလေတော့သည်။

၈၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ရေကန်ကြီး၏တောင်ဘက်၌ စိမ်းလန်းနေသော တောအုပ်ကြီးတစ်ခုရှိလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများက ခွန်းလောက်အားထိုတောအုပ်ကြီးဆီသို့ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံနှင့် လျှောင်ကျင်းတို့ လိုက်သွားကြလေသည်။

သူတို့လိုက်လာသည်ကို အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများ သိရှိသွားကြပြီး ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်ကြလေသည်။

အေးချမ်းသာယာသော တောအုပ်အတွင်း၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

“အား”

“အမယ်လေး”

“သေပါပြီဗျ”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တခနဲ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

စုမာထင်းလုံနှင့် လျှောင်ကျင်းတို့ တက်ညီလက်ညီ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသောအခါ အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားလေတော့သည်။

စုမာထင်းလုံတို့သည် ခွန်းလောက်အား ကယ်တင်နိုင်တော့မည် ဖြစ်လေသည်။

ထိုစဉ်...

“စုမာထင်းလုံ..သတိထား”

BURMESE
CLASSIC
.com

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၈၇

လျှောင်ကျင်း၏သတိပေးသံ ထွက်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် စုမာထင်းလုံ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

လျှောင်ကျင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ လျှောင်ကျင်းသည် သူ၏အနီးသို့ ရောက်ရှိလာပြီး အနောက်ဘက်သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားနောက်မှာ ရန်သူ”

“ဟင်”

စုမာထင်းလုံက လျှောင်ကျင်း ညွှန်ပြရာဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်လေသည်။

ထိုတဒဂ်အချိန်လေးမှာပင် လျှောင်ကျင်းက လက်ထဲမှလှံတို့ဖြင့် စုမာထင်းလုံ၏နောက်ကျောကို ထိုးစိုက်ချလိုက်လေသည်။

အငိုက်မိသွားသော စုမာထင်းလုံ မည်သို့မျှ မရှောင်နိုင်တော့ဘဲ...

“အား”

စူးရှစွာအော်ဟစ်ရင်း မြေပေါ်လဲကျသွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၈၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာထင်းလုံ မြေပေါ်လဲကျသွား၏။

စုမာထင်းလုံ ခံလိုက်ရသည်နှင့် တိုက်ပွဲပြီးဆုံးသွားလေ
တော့သည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများသည် လျှောင်ကျင်းအား
ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုကြဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြ၏။

လျှောင်ကျင်းကလည်း စုမာထင်းလုံ လက်လှမ်းမမီအောင်
နောက်ဆုတ်လိုက်ပြီး..

“ဟား..ဟား..ဟား”

ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေသည်။

စုမာထင်းလုံမှာ သေလုမျောပါး ဒဏ်ရာရရှိကာ တစ်ကိုယ်
လုံးသွေးချင်းချင်းနီရဲနေပြီ ဖြစ်လေသည်။

မြေပေါ်မှ လူးလိမ့်ထပြီး လျှောင်ကျင်းကို မျက်လုံးပြူး၍
ကြည့်လိုက်သည်။

“ခင်..ခင်ဗျား”

လျှောင်ကျင်းက လုံထိပ်ဖျား၌ ခွန်းထင်းနေသောသွေးများ
ကို သုတ်လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားအတွက် စိတ်မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ လူတိုင်းကို ယုံ
ကြည်လို့မရဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားအတွက် သင်ခန်းစာပဲပေါ့ဗျာ”

စုမာထင်းလုံက...

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် သည်လိုလုပ်ရတာလဲ”

လျှောင်ကျင်းက...

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၈၉

“ယင်းကိုးက ခင်ဗျားကို ဒုက္ခပေးချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။
ခွန်းရီကို ဒုက္ခပေးချင်တာပါ”

“ဒါ ကျုပ်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ဆိုတာပေါ့။ ယင်းကိုးက ခွန်းရီကို သူဒုက္ခပေးလိုက်ရင်
မုယုံချင်းက ကျေနပ်မှာမဟုတ်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် သူက ခွန်းရီကို
ဒုက္ခပေးချင်ပေမယ့် သူ့အကြောင်းမသိရအောင် လုပ်ချင်တာ”

စုမာထင်းလုံက...

“သူက ခွန်းလောက်ကို ဒုက္ခပေးပြီး ကျုပ်ရဲ့ ခေါင်းပေါ်လွှဲချ
လိုက်မယ် ဟုတ်လား”

“ဒါ အမှန်ပါပဲ”

“တောက်”

စုမာထင်းလုံ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

လျှောင်ကျင်းက...

“ယင်းကိုးက ခွန်းလောက်ကို သတ်လိုက်မယ်၊ ခင်ဗျားရဲ့
ခေါင်းပေါ် အပြစ်ပုံချလိုက်မယ်”

“ခွန်းရီက ယုံမယ်ထင်သလား”

“သူ ယုံကြည်မှာပါ”

စုမာထင်းလုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သူ့အကြောင်း ကျုပ်သိတယ်၊ သူက ယုံကြည်မှာမဟုတ်
ဘူး”

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် သည်လိုပြောနိုင်တာလဲ”

၉၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“သူ့အကြောင်းကို ကျုပ်ကောင်းကောင်း သိထားလို့ပေါ့ဗျာ”

လျှောင်ကျင်း မျက်နှာပျက်သွား၏။

“သူက မယုံဘူးဆိုရင်လည်း ခွန်းလောက်သေသွားတာ ယင်းကိုးအတွက် အမြတ်ထွက်တာပဲ မဟုတ်လား”

စုမာထင်းလုံက...

“ခွန်းရီကို ပေါ့ပေါ့တန်တန် သဘောထားရင်မှားမယ်၊ သူက အဖြစ်မှန်ကိုဖော်ထုတ်ပြီး မိစ္ဆာနတ်ဆိုးဂိုဏ်းကို ချေမှုန်းလိမ့်မယ်”

လျှောင်ကျင်းက...

“ယင်းကိုးက အခြေအနေရှုပ်ထွေးအောင် ဖန်တီးလိုက်ရင် ခွန်းရီ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ သခင်မမယုံချင်းလည်း ရှိသေးတယ်”

စုမာထင်းလုံက လျှောင်ကျင်းကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံး စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ခုလိုလုပ်ချင်တာလဲ”

“ကျုပ်က လူမသိသေးတဲ့ လောင်းကစားသမားတစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီလေ”

“ဘာဗျ”

စုမာထင်းလုံ အံ့သြသွားလေသည်။

လျှောင်ကျင်းက...

“လောင်းကစားသမားဆိုတော့ အမှောင်လောကသားတွေနဲ့ ပတ်သက်ခဲ့ရပြီပေါ့ဗျာ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၉၁

လျှောင်ကျင်းကား အကျင့်စာရိတ္တပျက်ပြားသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း စုမာထင်းလုံ နားလည်လိုက်လေတော့သည်။

လျှောင်ကျင်းသည် အမှောင်လောကအား ချုပ်ကိုင်ထားသည့် ယင်းကိုးနှင့်လည်း ပတ်သက်ခဲ့ရပြီး ယင်းကိုးက သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီအား အကောက်ကြံရာ၌ တစ်ခန်းတကဏ္ဍ ပါဝင်ပတ်သက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းလည်း ထင်ရှားနေပါသည်။

လျှောင်ကျင်းက...

“ခင်ဗျားက ခွန်းလောက်ကို သတ်ပစ်ဖို့အကြောင်းမရှိပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း မတော်တဆ ထိခိုက်မိပြီး သေဆုံးသွားရတယ်ဆိုရင် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ”

စုမာထင်းလုံက...

“ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့အကြောင်း သိနေပြီလေ၊ ခွန်းရီကို ကျုပ်ပြောပြလိုက်မယ် ဆိုရင်ကော”

လျှောင်ကျင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ပြောလို့ရပါတယ်၊ အဓိကကျတာက ခွန်းလောက်သေသွားဖို့ပါပဲ”

စကားဆုံးလျှင် ခွန်းလောက်အားဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်ထားသူများဘက်သို့လှည့်ကာ ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်လေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူ တစ်ယောက်က ဓားဆွဲထုတ်ပြီး ခွန်းလောက်အား ခုတ်ချလိုက်လေတော့သည်။

“အား”

၉၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ခွန်းလောက် စူးရှစွာအော်ဟစ်ရင်း ချက်ချင်း အသက်
ပျောက်သွားလေတော့သည်။

ခွန်းလောက် မြေပေါ်လဲကျနေ၏။

ငြင်းထန်သော ဓားချက်ကြောင့် အသက်ပျောက်နေပြီဖြစ်
လေသည်။

စုမာထင်းလုံမှာ အဖြစ်အပျက်ကို မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေ
ပါတော့သည်။

“ခင်...ခင်ဗျား”

လျှောင်ကျင်းကို ကြည့်ပြီး ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ဖြစ်နေ၏။

လျှောင်ကျင်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ခွန်းလောက် သေသွားပြီ”

“ခင်ဗျား လူယုတ်မာပဲ”

“ဟဲ့...ဟဲ့...ကျုပ်က အရေးမကြီးပါဘူး၊ အရေးကြီးတာက
ခင်ဗျားပါ”

ထိုစဉ်...

“မဟုတ်သေးဘူး”

စကားသံနှင့်အတူ လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူမှာ မိစ္ဆာနတ်ဆိုးဂိုဏ်းချုပ်ယင်းကိုး၏လက်ရုံး စု
အိမ်းဖြစ်နေ၏။

လျှောင်ကျင်းက...

“ဆရာစုအိမ်းက...”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၉၃

“သူကလည်း သိပ်အရေးမကြီးသေးပါဘူး”

စုမာထင်းလုံကို ညွှန်ပြကာပြောလိုက်သည်။

လျှောင်ကျင်းက...

“သူဟာ...”

သူ၏စကားမဆုံးမီ စုအိမ်းက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေ
သည်။

“သူ့ထက် ပိုပြီးအရေးကြီးတဲ့ လူတစ်ယောက် ရှိနေသေး
တယ်လေ”

လျှောင်ကျင်းက...

“ဘယ်သူလဲဗျ”

“ခင်ဗျားပေါ့”

“ဗျာ..ကျုပ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“နေပါဦး၊ ကျုပ်က...”

စုအိမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားက လောင်းကစားသမား ဖြစ်နေပြီဆိုတော့ ဘယ်
မှာကတိတည်တော့မှာလဲ၊ ကျုပ်တို့အကြောင်းတွေကို ဖော်ကောင်
လုပ်မှာ စိုးရိမ်ရတယ်လေ”

လျှောင်ကျင်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွား၏။

“ဟာ..ကျုပ်က သည်လိုလူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ဆရာ
စုအိမ်းတို့အပေါ်မှာ...”

၉၄ ❖ မိုးကျော်သူ

သူ၏စကား မဆုံးမိ စုအိမ်း ကြားဖြတ်ပြောလိုက်သည်။
“ခင်ဗျားက မိတ်ဆွေရင်းခြာဖြစ်တဲ့ စုမာထင်းလိုကိုတောင်
သစ္စာဖောက်ဝံ့သေးတာပဲလေ”

လျှောင်ကျင်း ပါးစပ်ပိတ်သွားတော့သည်။

စုအိမ်းက...

“ခင်ဗျားကို ဘယ်သူက စိတ်ချမှာတဲ့လဲ”

ဟုပြောပြီး လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

ဤတွင် အနက်ရောင် ဝတ်ထားကြသူများက လျှောင်ကျင်း
အားဝိုင်းရုံ တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ရုတ်တရက် ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာ
လေသည်။

အနက်ရောင် ဝတ်ထားသူများက လျှောင်ကျင်းအား ဝိုင်းရုံ
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လျှောင်ကျင်းလည်း အထိတ်တလန့်ဖြစ်ကာ ပြန်လည်
တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ လျှောင်ကျင်း၏သိုင်းပညာ မခေပါ။

ထို့ကြောင့် အနက်ရောင်ဝတ်ထားသူများ ရုတ်တရက်
အနိုင်မရနိုင်ဘဲဖြစ်နေကြ၏။

စုအိမ်း မဲ့ပြီးပြီးလိုက်သည်

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၉၅

“ခင်ဗျား ဘယ်လောက်တတ်နိုင်မှာလဲ”

ဟုငေါက်ကာ ကိုယ်တိုင်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်လိုက်လေ
သည်။

လျှောင်ကျင်းလည်း အခြေအနေ မဟန်တော့သဖြင့် ထွက်
ပြေးရန်ကြိုးစားလိုက်သော်လည်း စုအိမ်းက ပိတ်ဆို့ထားခြင်းကြောင့်
လွတ်မြောက်နိုင်ခြင်း မရှိတော့ပါချေ။

စုအိမ်းက ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်...

“အား”

လျှောင်ကျင်း ဒဏ်ရာရကာ လဲကျသွားလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ထားကြသူများက ချက်ချင်းဝိုင်းအုံလာ
ကြပြီး လျှောင်ကျင်းအား ထိုးခုတ်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြရာ လျှောင်ကျင်း
လူရုပ်မပေါ်တော့ဘဲ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် သေဆုံးသွားရလေတော့
သည်။

၉၆ ❖ မိုးကျော်သူ

စုအိမ်းက လျှောင်ကျင်းအား နုတ်ပိတ်သတ်ပစ်လိုက်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံ ထိတ်လန့်နေ၏။ သူလည်း သေဆုံးသွားရ တော့မည်ဟု ယုံကြည်နေမိလေသည်။

စုအိမ်း ပြုံးလိုက်သည်။

“လျှောင်ကျင်းဟာ သေသင့်သေထိုက်တဲ့လူစားမျိုးပဲ မ ဟုတ်လားဗျာ”

စုမာထင်းလုံ ဘာမှမပြောပါ။

စုအိမ်းက...

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကတော့ အသက်ရှင်နေဦးမှဖြစ်မယ်”

ပြောရင်း ဆေးပုလင်းလေးတစ်ခုကို ပစ်ချပေးလိုက်လေ သည်။

“သည်ဆေးကို သောက်လိုက်ပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ဝေဒနာတွေ လျော့ပါးသက်သာသွားလိမ့်မယ်”

စုမာထင်းလုံက ဆေးပုလင်းလေးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး...

“ကျုပ်က ခွန်းရီနဲ့တွေ့ပြီး အဖြစ်မှန်ကို ပြောပြလိုက်မှာကို မစိုးရိမ်ဘူးလား”

စုအိမ်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ဒါ စိုးရိမ်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး၊ ခင်ဗျားနဲ့လျှောင် ကျင်းက သူ့ရဲ့ခြံဝင်းထဲကို ဝင်လာခဲ့ပြီး ကျုပ်တို့နောက်ကိုလိုက်ခဲ့တာ၊ ခွန်းရီရဲ့လူတွေ တွေ့ခဲ့တာပဲ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၉၇

“ဒါက”

“ခွန်းရီရဲ့လူတွေက ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက်ဟာ ကျုပ်နဲ့တစ် ဖွဲ့တည်းလို့ ထင်သွားမှာပဲလေ”

စုမာထင်းလုံ၏ရင်ထဲ လေးလံလာလေတော့သည်။

စုအိမ်းက...

“ကျုပ်ပေးတဲ့ဆေးကို သောက်လိုက်ပါ၊ ခင်ဗျားရဲ့ဝေဒနာ တွေ သက်သာပျောက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်၊ ကျုပ်လည်း သွားတော့ မယ်”

ဟုပြောပြီး သူ၏လူများကိုခေါ်ကာ ထွက်သွားလေတော့ သည်။

စုမာထင်းလုံ ငူငူကြီး ဖြစ်ကာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

ပြည့်ဝတဲ့လူ

စုမာထင်းလုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ဒုက္ခရောက်နေသည့် အများပြည်သူကို ကူညီဖို့ကြိုးစားရင်း ကိုယ်တိုင်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရုံများကို ပြန်ပြောင်းတွေးရင်း ရင်ထဲမွန်းကျပ်နေမိလေသည်။

မိစ္ဆာနတ်ဆိုးယင်းကိုးက ခွန်းရီကို ဒုက္ခပေးဖို့ကြိုးစားခဲ့ရာ ခွံ့ သူက စားစာခံဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ခွန်းလောက် သေဆုံးသွားသည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး သိုင်းလောက၌ သတင်းစကားအမျိုးမျိုး ထွက်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

များသောအားဖြင့် ခွန်းလောက် သေဆုံးရသည့်ကိစ္စ၌ သူ၏တာဝန်မကင်းဟု သုံးသပ်ကြကြောင်း စုမာထင်းလုံ သိရှိခဲ့ရလေသည်။

သူက ခွန်းလောက်အား ဒုက္ခပေးစရာ အကြောင်းမရှိပါ။

ခွန်းလောက်ကို သတ်ပစ်ရအောင် အကြောင်းကြီးငယ် မရှိပါချေ။

အားလုံးက ထိုအချက်ကို နားလည်ထားကြ၏။
စုမာထင်းလုံကလည်း မိတ်ဆွေများ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးများထံ သို့သွားရောက်တွေ့ဆုံကာ အဖြစ်မှန်ကို ရှင်းပြခဲ့သည်။

အားလုံးက သူ၏စကားကို လက်ခံခဲ့ကြသော်လည်း ခွန်းလောက်သေဆုံးရသည်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ခွန်းရီ၏အဆုံးအဖြတ်က အဓိကကျသည်ဟု ပြောခဲ့ကြသည်။

ထို့ကြောင့် စုမာထင်းလုံလည်း ခွန်းရီနှင့်ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းရန် ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

စုမာထင်းလုံက ခွန်းရီထံသို့ ဦးတည်ခရီးနှင့်လာခဲ့ရာ တောင်ကုန်းတစ်ခုအနီးသို့ရောက်လျှင်...

“ဝုန်း...ဝုန်း...ဝုန်း”

တောင်ကုန်းပေါ်မှ ကျောက်တုံးများ လိမ့်ဆင်းလာသဖြင့် အထိတ်တလန့် ဖြစ်သွားရလေသည်။

“ဟူး”

ကိုယ်ဖော့ပညာ အသုံးပြုကာ ကပျာကယာ မြင်းပေါ်မှခုန်ထွက်လိုက်လေသည်။

“ဟီး...ဟီး...ဟီး”

စုမာထင်းလုံကကောင်းပြီးလွတ်မြောက်သွားခဲ့သော်လည်း သူစီးနင်းလာသည့် မြင်းသိကြီးကား ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများထိ

၁၀၀ ❖ မိုးကျော်သူ

မှန်ကန်သောဆုံးသွားလေတော့သည်။

ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများအောက်၌ စိမ့်ညက်ညက်ကြွေမှု
ကာသေဆုံးသွားရသော မြင်းညိုကြီးအား ကြည့်ပြီး စုမာထင်းလုံ
ခံပြင်းမဆုံး ဖြစ်သွားလေသည်။

“တောက်...သိကြသေးတာပေါ့”

ဟု ကြိုးဝါးရင်း တောင်ကုန်းပေါ်သို့ ပြေးတက်သွားလေ
သည်။

“ဟူး...ဟူး”

အဝတ်အစားလေတိုးသံများနှင့်အတူ ဒေါသထွက်နေသော
စုမာထင်းလုံမှာ တောင်ကုန်းပေါ်သို့ တခဏအတွင်း ရောက်ရှိသွား
လေတော့သည်။ တောင်ကုန်းပေါ်၌ လူတစ်စု ရှိနေပါသည်။

ထိုလူစုအား စုအိမ်းက ခေါင်းဆောင်ထားလေသည်။

စုအိမ်းတို့က စုမာထင်းလုံအား လုပ်ကြံရန်ကြိုးစားခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်လေသည်။ စုမာထင်းလုံ အံတင်းတင်းကြိတ်လိုက်လေသည်။

“ကျုပ်တို့ ပြန်တွေ့ကြပြီပေါ့”

စုအိမ်း ရယ်မောလိုက်သည်။

“ဟိုတစ်ခါက ကျုပ်က အသက်ကယ်ဆေး မပေးခဲ့ဘူးဆို
ရင် ခုမျှန်မှာ ခင်ဗျား စကားတောင်ပြောနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး”

မှန်ပေသည်။ ထိုစဉ်က စုမာထင်းလုံက စုအိမ်းပေးသည့်
အသက်ကယ်ဆေးလုံးကို သောက်ပြီး ကံကောင်းထောက်မကာ
အသက်ရှင်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၀၁

စုမာထင်းလုံ အံကြိတ်လိုက်သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်အပေါ် အကောက်ကြံခဲ့တဲ့ကိစ္စကို ဖြေ
ရှင်းရမှာပဲ”

ပြောရင်း ရှေ့တိုးလိုက်လေသည်။ စုအိမ်းက...

“ခွန်းရိုက သူ့သားခွန်းလောက် သေဆုံးရတဲ့ကိစ္စမှာ ခင်
ဗျား ပါဝင်ပတ်သက်နေတယ်ဆိုပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့လက်ချက်မဟုတ်
ဘူးဆိုတာ သိထားပြီးသားပါ။ ဘယ်သူဘယ်ဝါ အကောက်ကြံတယ်
ဆိုတာလည်း ရိပ်မိထားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် လက်ဆုပ်လက်ကိုင်
သက်သေမပြနိုင်သေးလို့ လက်ပိုက်ကြည့်နေတာ။ သူက ခင်ဗျားနဲ့
တွေ့ချင်နေတာ”

စုမာထင်းလုံက...

“ကျုပ်ကလည်း ခွန်းရိုနဲ့ သွားတွေ့ဖို့ ထွက်လာခဲ့တာ”

စုအိမ်းက...

“ခင်ဗျား သွားတွေ့လို့ မဖြစ်နိုင်တော့ပါဘူး”

စုမာထင်းလုံ မဲဖြူးပြီးလိုက်သည်။

“ကျုပ်ကို တားဆီးကြမယ်ပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားကို ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာဖို့ ဂိုဏ်း

ချုပ်ကြီးယင်းကိုးက တာဝန်ပေးလိုက်တာလေ”

စုမာထင်းလုံ မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“သူက ကျုပ်ကို ဘာကြောင့်လိုချင်တာလဲ”

စုအိမ်း ရယ်မောလိုက်သည်။

၁၀၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဂိုဏ်းချုပ်ကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ မိစ္ဆာစိတ်ပြောင်း ဆေးလုံးကို သောက်လိုက်ရရင် ခင်ဗျားရဲ့စိတ်တွေ ပြောင်းလဲသွားမယ်လေ၊ ဂိုဏ်းချုပ်ကြီးပြောတဲ့အတိုင်း၊ ခိုင်းတဲ့အတိုင်း တသွေမတိမ်း လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်ရတော့မှာဗျ”

“ဘာ”

“ခင်ဗျားစိတ်တွေ ပြောင်းသွားမယ်၊ ခွန်းလောက်ကို ခင်ဗျားသတ်တယ်လို့ ဝန်ခံမယ်လေ”

စုမာထင်းလုံက...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခွန်းရိုက် ယုံကြည်မှာ မဟုတ်ဘူး”

စုအိမ်းက...

“သူယုံကြည်လာတဲ့အထိ ဆောင်ရွက်သွားဖို့ ကျုပ်တို့မှာ အစီအစဉ်တွေ ရှိပါတယ်ဗျာ”

စုမာထင်းလုံ ဒေါသထွက်လာလေသည်။

“ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ ရမယ်များ ထင်နေသလား”

ဟုအော်ငေါက်ကာ စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျား ဘာမှမတတ်နိုင်ပါဘူးဗျာ”

စုအိမ်းနှင့် သူ၏လူများကလည်း ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြရာ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲဖြစ်ပေါ်လာပြန်လေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၀၃

စုမာထင်းလုံ ဒေါသချောင်းချောင်း ထွက်နေပြီ ဖြစ်လေသည်။

လက်ဝါးနှစ်ဘက် အသုံးပြုကာ ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

စုအိမ်းတို့လူစုကလည်း ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်ကြလေသည်။ တိုက်ပွဲ ပြင်းထန်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး...

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စုရှင်သော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာကာ စုအိမ်း၏ လူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် လဲကျသွားကြလေတော့သည်။ သို့သော်...

စုမာထင်းလုံမှာ လျှောင်ကျင်းကြောင့် ရရှိခဲ့သည့် ဒဏ်ရာက ရှင်းရှင်းသက်သာပျောက်ကင်းသွားခြင်း မရှိသေးချေ။

ထိုဒဏ်ရာကြောင့်ပင် အတွင်းအားလျော့ကျနေသည် ဖြစ်ရကား အတွင်းအားကုန်ခမ်းကာ ခြေကုန်လက်ပမ်းကျလာလေတော့သည်။ စုအိမ်းက လှောင်ပြောင် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

“နောက်ဆုံးတော့ ကျုပ်တို့လက်ထဲ ရောက်လာရမှာပဲ မဟုတ်လား”

စုမာထင်းလုံ ပိုပြီးခံပြင်းသွား၏။

ရှေ့ဆက်တိုက်ခိုက်နေလျှင် နောက်ဆုံး အရေမဲ့မှုက

၁၀၄ ❖ မိုးကျော်သူ

စုအိမ်းတို့လက်ထဲသို့ ကျရောက်သွားမည်ကို နားလည်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ..

“ကျုပ်ကို ဘယ်တော့မှ မရဘူး မှတ်ထားပါ”

ဟုအော်ပြောကာ တောင်ကုန်းတစ်ဘက်ရှိ ချောက်ထဲသို့
ခုန်ချလိုက်လေတော့သည်။

“ဟာ”

စုအိမ်း လွှတ်နေ အော်လိုက်လေသည်။

ကယျာကယာ ပြေးလိုက်သွားသော်လည်း မမီတော့ချေ။

စုမာထင်းလုံမှာ ချောက်ထဲကျသွားပြီး တွေ့မြင်ရခြင်း မရှိ
တော့ပါ။ စုအိမ်း စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။

မည်သို့ဆိုစေ။

စုမာထင်းလုံ သေဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ခွန်းလောက် လုပ်
ကြံရသည်ကို စော်ထုတ်မည့် မျက်မြင်သက်သေမရှိတော့ပါ။

စုအိမ်းက...

“သူသေသွားတော့လည်း တစ်မျိုးကောင်းတာပဲပေါ့”

ဟုရေရွတ်ပြီး သူ၏လူများကိုခေါ်ကာ တောင်ကုန်းပေါ်မှ
ဆင်းသွားလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၀၅

စုမာထင်းလုံသည် မိစ္ဆာနတ်ဆိုးယင်းကိုးက သူဌေးသိုင်း
သမား ခွန်းရီအား ဒုက္ခပေးဖို့ ကြံစည်ရာ၌ ဓားစာခံဖြစ်ခဲ့လေသည်။

သူဌေးသားခွန်းလောက် အသတ်ခံရသည်ကိုစွဲကို ဖြေရှင်းဖို့
ကြိုးစားရင်း ကံဆိုးသွားခဲ့လေသည်။

စုမာထင်းလုံ ချောက်ထဲကျသွားသည်ကိုစွဲကို စုအိမ်းတို့က
လျှို့ဝှက်ထားခြင်းကြောင့် စုမာထင်းလုံအကြောင်းကို မည်သူမျှ မသိ
နိုင်တော့ချေ။

မိစ္ဆာနတ်ဆိုးယင်းကိုးကလည်း ဆက်လက်လှုပ်ရှားခြင်း
မပြုသဖြင့် နောက်ထပ်ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာခြင်း မရှိတော့
ဘဲ အေးချမ်းငြိမ်သက်သွားလေသည်။

သို့သော်...

သူဌေးသိုင်းသမား ခွန်းရီ၏သား ခွန်းလောက် အသတ်ခံ
လိုက်ရသည်ကိုစွဲကို အကြောင်းပြုကာ နောင်တစ်ချိန်တွင် ပြဿနာ
များပေါ်ပေါက်လာဦးမည်ဖြစ်ကြောင်း သိုင်းလောကသားတိုင်း နား
လည်ထားကြလေတော့သည်။

ဘဝမှန်တိုင်း

စုမာလွေသည် ရှောင်မာ၏စကားကို မယုံနိုင်အောင်ဖြစ်နေပါသည်။

အရိုင်းတောင်မှ မေတ္တာနန်းတော်သခင်မ မေယဉ်လင်းသည် သူ၏မိခင်ဖြစ်သည်ဟု သိလိုက်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

စုမာလွေက...

“မေမေဟာ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်ကလေးက သေဆုံးသွားခဲ့ပြီလို့ ပေပေပြောခဲ့တာပဲ”

ရှောင်မာက...

“ဒါက သခင်ကြီး စိတ်ဆိုးလို့ပြောတာပါ။ သခင်မက အိမ်ကထွက်သွားတော့ သခင်ကြီး ဒေါသထွက်ခဲ့တာပေါ့လေ”

စုမာလွေက...

“မေမေက ဘာကြောင့်အိမ်က ထွက်သွားရတာလဲဟင်”

ရှောင်မာ ရှင်းပြလိုက်သည်။

“သခင်မက အေးအေးချမ်းချမ်းနေချင်တယ်။ သခင်ကြီးက

သိုင်းလောကကိစ္စတွေနဲ့ အိမ်ကိုပြန်မကြည့်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ သခင်မက သိုင်းလောကထဲက နုတ်ထွက်ပြီး မိသားစုနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း နေထိုင်သွားဖို့ပြောရာက အစပြုပြီး အချင်းများခဲ့ကြတာ။ စိတ်သဘောထားခြင်း ကွဲသွားပြီး နောက်ဆုံးမှာ သခင်မ အိမ်ကထွက်သွားခဲ့တာပါ သခင်လေး”

စုမာလွေ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

“မေမေက လုံးဝအဆက်အသွယ်ဖြတ်လိုက်တာပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော် သွားတွေ့မယ်ဆိုရင်ကော”

“သခင်မက လက်ခံမှာပါ”

ရှောင်မာက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

“သခင်ကြီးက ကျုပ်ကို စာနစ်စောင်ပေးထားခဲ့ပါတယ်။ တစ်စောင်ကတော့ သခင်လေးကို လက်ခံဖို့ သခင်မကြီးဆီမှာ မေတ္တာရပ်ခံထားတဲ့စာပါ”

“ဪ”

“သခင်ကြီးရဲ့စာကြောင့် သခင်မကြီးလက်ခံမှာ သေချာပါတယ်။ သခင်မကြီးဟာ သခင်လေးကိုလည်း တွေ့ချင်နေရှာမှာပဲ မဟုတ်လား”

“ကျွန်တော်လည်း မေမေ့ကို တွေ့ဖူးမြင်ဖူးချင်ပါတယ်ဘာဘ”

၁၀၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာထင်းလုံပေးအပ်ထားသော စာနှစ်စောင်တွင် စာတစ်စောင်က ဇနီးသည်အတွက် ဖြစ်လေသည်။

ကျန်တစ်စောင်ကား ခွန်းရီ၏သား ခွန်းလောက်သေဆုံးခဲ့ရသည်ကိုစွန့်ပတ်သက်ပြီး နောင်တစ်ချိန်၌ စုမာလွှဲ သိရှိနိုင်ရန် ရေးထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစာကို စုမာလွှဲအတွက် စိတ်ချရပြီဆိုမှ ထုတ်ပေးရန် ရှောင်မာကို မှာကြားထားလေသည်။

ရှောင်မာက...

“ကျုပ်တို့ အရိုင်းတောင်ကို သွားကြတာပေါ့”

“ကောင်းပါပြီ ဘာ”

စုမာလွှဲက သဘောတူလိုက်သည်။

ဖခင်ကြီးမှာ သိုင်းလောကပြဿနာ ကြုံတွေ့နေရသော်လည်း ကောင်းစွာ ဖြေရှင်းနိုင်မည်ဟု စုမာလွှဲ ယုံကြည်ထားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဖခင်ကြီးနှင့် သွားရောက်တွေ့ဆုံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

စုမာလွှဲက အရိုင်းတောင်သို့သွားရန် သဘောတူလိုက်ခြင်းကြောင့် ရှောင်မာ ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၀၉

အရိုင်းတောင်...။

အရိုင်းတောင်သည် သွားလာရခက်ခဲသော အရပ်ဒေသ၌ တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အရိုင်းတောင်ဒေသ၌ နေထိုင်ကြသည့် မျိုးနွယ်စုများသည် ယဉ်ကျေးမှုခေါင်းပါးပြီး အလွန်ရိုင်းစိုင်း ရက်စက်သူများ ဖြစ်လေသည်။

စုမာလွှဲနှင့် ရှောင်မာတို့ ခရီးပြင်းနှင့်လာခဲ့ကြရင်း အရိုင်းတောင်ဒေသသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။

ရှောင်မာသည် နောက်ဆုံး ကျေးရွာကလေးတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ စားနပ်ရိက္ခာများ ဝယ်လိုက်လေသည်။

စုမာလွှဲက...

“ဘာ...ရှေ့ခရီးမှာ လူနေအိမ်ခြေ မရှိတော့လို့လားဟင်”

ဟု မေးလိုက်၏။ ရှောင်မာက...

“အရိုင်းမျိုးနွယ်စုတွေ နေထိုင်တဲ့ကျေးရွာတွေတော့ ရှိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲသည်ကျေးရွာတွေကိုဝင်လို့ မဖြစ်ဘူး သခင်လေးရဲ့”

“သူတို့က လူစိမ်းဆိုရင် ရန်ပြုတတ်လို့လား”

“ဟုတ်တယ်၊ သူတို့က လူစိမ်းတွေဟာ သူတို့ကို ဒုက္ခပေးမယ့်လူတွေလို့ သဘောထားပြီး ရန်ပြုကြတာ”

စုမာလွှဲက...

“မေတ္တာနန်းတော်ကလူတွေကိုတော့ ရန်မပြုဝံ့ဘူးပေါ့”

၁၁၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“သူတို့က မေတ္တာနန်းတော်ကလူတွေကို အရှင်သခင်တွေ လိုသဘောထားကြတယ်လေ၊ ရန်မပြုဘဲအပြင် မေတ္တာနန်းတော် ကလူတွေရဲ့အမိန့်ကို တသွေမတိမ်း နာခံကြတာ”

စုမာလွေက...

“ကျွန်တော်တို့ဟာ မေတ္တာနန်းတော်နဲ့ ပတ်သက်နေတဲ့ လူတွေဆိုတာ သိရင်ကော”

ရှောင်မာ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သူတို့ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး”

စုမာလွေ သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာက...

“သခင်လေး ဘာမှမပူပါနဲ့၊ မေတ္တာနန်းတော်ကို ကျုပ် အရောက်ပို့ပေးပါမယ်”

“ဘဘကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

စုမာလွေက ကျေးဇူးတင်စကား ပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက်...

နှစ်ယောက်သား အထုပ်အပိုးများ သယ်ဆောင်ကာ တော လမ်းများကို အသုံးပြုပြီး အရိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ ဒေသမှဖြတ်သန်း ခရီးနှင်လိုက်ကြလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၁၁

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ငုတ်လျှိုးပျောက်ကွယ် သွားတော့မည် ဖြစ်လေသည်။

တောလမ်းမှ ဖြတ်သန်းလာကြသော ရှောင်မာနှင့်စုမာ လွေတို့သည် တောထဲတောင်ထဲ၌ ရှေ့ခရီးဆက်ရန် ခက်ခဲနေသဖြင့် တစ်ညတာ အနားယူရန် သင့်လျော်မည့်နေရာ ရှာဖွေလိုက်ကြလေ သည်။

သစ်ပင်ရွံ့နွယ်များကြားမှ ဖြတ်သွားရင်း တောင်ပူစာလေး တစ်ခု၏ခြေရင်း၌ ညီညာပြန့်ပြူးသော မြေကွက်လပ်တစ်ခု ရှိနေ သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ရှောင်မာက ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ်ပြီး..

“သည်မြေကွက်လပ်မှာ ကျုပ်တို့ တစ်ည နားခိုကြရင် ကောင်းမယ်”

ဟု ပြောရာ...

“ဘဘ သဘောပါပဲ”

စုမာလွေလည်း သဘောတူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် မြေကွက်လပ်မှ အမှိုက်သရိုက်များ ရှင်းလင်း ကာ တစ်ညတာ အနားယူရန် ပြင်ဆင်လိုက်ကြ၏။

သားရဲတိရစ္ဆာန်များ၏ အန္တရာယ်မှ ကာကွယ်ရန် မီးပုံတစ် ခုကိုလည်း ပြုလုပ်လိုက်ကြလေသည်။

မိုးချုပ်ကာ အလင်းရောင်ပျောက်သွားလျှင် ရှောင်မာနှင့်စု မာလွေတို့သည် ပါလာသောရိက္ခာများကို စားသောက်ပြီးတစ်

၁၁၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ညတာ အနားယူလိုက်ကြ၏။

ခရီးပန်းလာသည့်အပြင် လူမောစိတ်မော ဖြစ်နေကြခြင်း
ကြောင့် ခေါင်းချလိုက်သည်နှင့် အိပ်ပျော်သွားကြလေတော့သည်။

အချိန် မည်မျှကြာသွားမှန်းမသိ။

ဝူးဝူးဝါးဝါး အသံများထွက်ပေါ်လာခြင်းကြောင့် စုမာလွေ
လန့်နိုးလာလေသည်။

မီးပုံမှာ မီးသေနေပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် ကောင်းကင်ပေါ်၌ လဝန်းထွက်ပေါ်နေပြီဖြစ်၍
လရောင်ဖြင့် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး လင်းလင်းချင်းချင်းရှိနေ၏။

လရောင်ဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်၌ အရိုင်းမျိုးနွယ်စုဝင်များ
ရောက်ရှိနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူများသည် ရှောင်မာအား ဖမ်းဆီးကာ ကြိုးများဖြင့်
တုတ်နှောင်လိုက်ကြလေသည်။

ဝူးဝူးဝါးဝါး ကြားလိုက်ရသည့် အသံမှာ ရှောင်မာ၏အသံ
ဖြစ်လေသည်။ စုမာလွေ အံ့သြသွားသည်။

ရှောင်မာသည် ထိပ်တန်းသိုင်းပညာရှိသူတစ်ဦး မဟုတ်
ပါလား။ ရှောင်မာသည် ရန်သူကို ခုခံနိုင်စွမ်းမရှိဘဲ အဖမ်းခံလိုက်
ရသည်မှာ မယုံနိုင်စရာကောင်းနေ၏။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၁၃

မည်သို့ဆိုစေ။

ရှောင်မာအား ကယ်တင်ရမည်ဟု နားလည်ထားရကား
ချက်ချင်း ခုန်ထလိုက်သည်။

“လွှတ်လိုက်”

ဟုလည်း အော်ပြောလိုက်လေသည်။

သို့သော် သူ၏အော်ငေါက်သံ ထွက်ပေါ်မလာဘဲ သူ၏ပါး
စပ်မှ ဝူးဝူး ဝါးဝါးအသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ခုန်ထလိုက်သော်လည်း ကောင်းစွာ လှုပ်ရှား၍မရဘဲ ခြေ
လက်များပျော့ရွေနေကာ ပြန်လဲကျသွား၏။

အားအင်ကုန်ခမ်းပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ထုံကျဉ်နေကြောင်း ယခု
မှ သတိပြုမိလိုက်လေသည်။

ရှောင်မာ၏ သတိပေးစကားသံကိုလည်း ပြန်လည်ကြား
ယောင်လာလေသည်။

“အရိုင်းတောင်ဒေသမှာ အဆိပ်ရှိတဲ့ သစ်ပင်နွယ်ပင်တွေ
အင်မတန်ပေါများတယ်၊ အရိုင်းမျိုးနွယ်စုက ဒါတွေကိုကောင်း
ကောင်းကြီး နားလည်ပြီး ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အသုံးပြုနိုင်ကြတယ်၊
ဒါကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ထူးခြားတဲ့အနံ့အသက် တစ်ခုကို ရှူရှိုက်
လိုက်ရပြီဆိုရင် အဆိပ်ငွေ့တွေ လွင့်ပျံ့နေပြီဆိုတာ ချက်ချင်း သိထား
ရလိမ့်မယ်”

စုမာလွေသည် အရိုင်းမျိုးနွယ်စုဝင်များ၏ အဆိပ်ငွေ့ကို ရှူ
ရှိုက်မိကာ သူတို့ဒုက္ခရောက်ရပြီဖြစ်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်

၁၁၄ ❖ မိုးကျော်သူ

လိုက်လေတော့သည်။

အရိုင်းအချိုက စုမာလွေအနီးသို့ ရောက်ရှိလာကြ၏။

စုမာလွေအား ကြက်ကလေးငှက်ကလေး တစ်ကောင်ပမာ
အလွယ်တကူ ဖမ်းဆီးကာ ကြိုးများဖြင့်တုတ်နှောင်လိုက်ကြလေ
တော့သည်။

စုမာလွေနှင့် ရှောင်မာတို့အား အရိုင်းတို့က ဖမ်းဆီးခေါ်
ဆောင်သွားကြလေသည်။

စုမာလွေတို့က ဘာမှမတတ်သာဘဲ အရိုင်းတို့ခေါ်ဆောင်
ရာသို့ လိုက်ပါသွားရလေသည်။

သစ်ပင်ချုံနွယ်များ ထူထပ်သော တောလမ်းများမှ ဖြတ်
သန်းသွားကြရာ အချိန်များ တရွေ့ရွေ့ကုန်ဆုံးကာ အရှေ့ဘက်မှ
အရုဏ်ဦး၏ ရောင်နီများ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

လူစိမ်းများကို တွေ့သည်နှင့် ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်
တတ်သော အရိုင်းများက မိမိတို့အား သတ်ပစ်ခြင်းမပြုဘဲ အဘယ်
ကြောင့် ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်လာသည်ကို စုမာလွေ တွေးမရအောင်
ဖြစ်နေ၏။

အလင်းရောင် တစ်ထက်တစ်စ အားကောင်းလာပြီး နေ
ဝန်းထွက်ပေါ်လာသောအခါ အရှေ့ဘက်၌ အလွန်မြင့်မားသော

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၁၅

တောင်ညိုကြီးတစ်လုံး ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အရိုင်းတို့က ထိုတောင်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်သွားနေကြခြင်း
ဖြစ်လေသည်။

ဒေသခံများဖြစ်ရကား လမ်းခရီးကျွမ်းကျင်ပြီး အလွန်လျင်
မြန်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

နောက်ထပ် ထမင်းတစ်အိုးမျှကုန် အကြာတွင် တောင်
ညိုကြီး၏ခြေရင်းသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေတော့သည်။

တောင်ညိုကြီး၏ခြေရင်း၌ တောအုပ်တစ်ခု ရှိနေသော်
လည်း အလွန်သန့်ရှင်းသပ်ရပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ထို့အပြင် ခရီးသွားများ နားနေရန် ဧရိယာတစ်ဆောင်
ဆောက်လုပ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရလေသည်။

အရိုင်းများက ရှေ့ဆက်မလွှားတော့ပါ။

စုမာလွေနှင့်ရှောင်မာအား ထိုဧရိယာလေး၌ ထားပစ်ခဲ့ပြီး
ပြန်လည် ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

ကြိုးတုတ်ခံနေရခြင်းကြောင့် စုမာလွေနှင့်ရှောင်မာတို့
မလှုပ်ရှားနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြပါသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး သတိကောင်းစွာရနေကြပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ထိုကျဉ်းကိုက်ခဲမှုများလည်း လျော့ပါးသွားကာ

၁၁၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တဖြည်းဖြည်း နေသာထိုင်သာရှိလာ၏။

စကားလည်း ပြော၍ရလာသည်။

အရိုင်းတို့က အချိန်အနည်းငယ်သာ အစွမ်းပြနိုင်သောအ
ဆိပ်ကို အသုံးပြုခဲ့၍ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

စုမာလွေက အားယူကာ မေးလိုက်သည်။

“ဘာဘ..အရိုင်းတွေက ကျွန်တော်တို့ကို သည်နေရာမှာချ
ထားပြီး ဘာကြောင့်ထွက်သွားရတာလဲ”

ရှောင်မာက...

“တစ်ယောက်ယောက်က သူတို့ကို အမိန့်ပေးထားလို့
ဖြစ်မှာပေါ့”

စုမာလွေက...

“မေတ္တာနန်းတော်က လူတွေလား”

ရှောင်မာက...

“အရိုင်းတောင်ကို မေတ္တာတောင်လို့လည်းခေါ်တယ်၊
သည်ဒေသရဲ့ အမြင့်ဆုံးတောင်ကြီးပေါ့”

စုမာလွေ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

“အခု ကျွန်တော်တို့ရောက်နေတဲ့ တောင်ကြီးလား”

“သည်တောင်ကြီးပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်”

“ဒါဆို”

စုမာလွေ စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါ။

လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသည်ကို တွေ့လိုက်ရခြင်း

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၁၇

ကြောင့်ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူမှာ တစ်ကိုယ်လုံး အဖြူရောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး လွန်
စွာ အထက်တန်းကျသူ တစ်ဦးဖြစ်လေသည်။

ထိုလူက...

“မိတ်ဆွေတို့ကို မေတ္တာနန်းတော်က ကြိုဆိုပါတယ်”

ဟု ပြောလာလေသည်။

စုမာလွေ ဝမ်းသာသွား၏။

“နှောင်ကြီးဟာ မေတ္တာနန်းတော်ကလားဗျာ”

ထိုလူက...

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်က အကြိုတော်ပါ”

စုမာလွေက...

“ကျွန်တော်တို့က မေတ္တာနန်းတော် သခင်မမေယဉ်လင်းနဲ့
တွေ့ချင်လို့လာခဲ့တာပါ”

ထိုလူ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“သခင်မကလည်း မိတ်ဆွေတို့ကို တွေ့ချင်နေပါတယ်၊
ကျုပ်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ”

သူက လက်ဝှေ့ယမ်းပြလိုက်လျှင် ဝေါစင်နှစ်ခုအား လူတစ်
စုကထမ်း၍ သယ်ဆောင်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက...

“ဝေါစင်ပေါ်ကို ကြွပါ”

ဟု လေးလေးစားစား ဖိတ်ခေါ်လိုက်လေသည်။

A

၁၁၈ ❖ မိုးကျော်သူ

စုမာလွေက ရှောင်မာကိုကြည့်လိုက်၏။

ရှောင်မာက...

“သူတို့က ကျုပ်တို့ရောက်လာတာကို ကြိုတင်သိနေပုံရတယ်၊ လိုက်သွားတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

ဟု တီးတိုးပြောလေသည်။

ထို့ကြောင့် စုမာလွေလည်း ထိုလူများနှင့်လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

နေ့မှန်းတည့်တော့မည် ဖြစ်လေသည်။

မြင့်မားလှသော အရိုင်းတောင်ထိပ်သို့ စုမာလွေတို့ရောက်ရှိလာကြလေသည်။

တောင်ထိပ်ပေါ်၌ အလွန်ခန်းနားသော ရှေးမူလက်ရာနန်းဆောင်ကြီးတစ်ခု ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြသည့် မေတ္တာနန်းတော်သို့ရောက်လာပြီဟု သတိပြုမိကာ စုမာလွေစိတ်လှုပ်ရှားနေပါတော့သည်။

“အတွင်းဘက်ကိုကြည့်ပါ”

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူက လမ်းပြခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၁၉

မေတ္တာနန်းတော်မှာ အပ်ကျသံကြားရလောက်အောင်ပင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

လူသူတစ်စုံတစ်ယောက်မျှ မတွေ့ရပါ။

အတွင်းဘက်သို့ ရောက်သွားမှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးက စောင့်ကြိုနေသည်ကို တွေ့ရသေးသည်။

ရှောင်မာသည် သူမအား တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့်...

“သခင်မကြီး”

ဟုခေါ်ကာ ချက်ချင်းဒူးထောက် အရိုအသေပေးလိုက်လေသည်။ တစ်ဆက်တည်းပင်...

“သခင်လေးရဲ့အမေကို ဂါရဝပြုလိုက်ဦးလေ”

ဟု စုမာလွေအား ပြောလိုက်လေသည်။

“ကျွန်တော်”

စုမာလွေ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေပြီးမှ သတိဝင်လာကာ.. “မေမေ”

ဟုခေါ်ရင်း ဦးညွတ်လိုက်လေသည်။

မေတ္တာနန်းတော်ပိုင်ရှင် သခင်မကြီးမေယဉ်လင်းမှာ စုမာလွေ၏မိခင်ကြီးပင် ဖြစ်လေသည်။

မေယဉ်လင်းလည်း ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေ၏။

“သားတောင် အရွယ်ရောက်နေပြီနော်၊ မေမေက သားကိုပစ်ထားခဲ့တာ မေမေ့ကို စိတ်မဆိုးဘူးလားဟင်”

စုမာလွေက...

၁၂၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျွန်တော် စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ တစ်ချိန်က မေမေ ဘယ်လိုခံစားခဲ့ရတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် နားလည်သဘောပေါက်ပါတယ်ခင်ဗျာ”

မေယဉ်လင်းက...

“သိုင်းလောကဟာ ဘယ်လောက်ရှုပ်ထွေးပွေလီပြီး စိတ်ပျက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာကို သားလည်း နားလည်လောက်ပြီထင်တယ်”

“ကျွန်တော်”

စုမာလွေက အဖြေမပေးဘဲ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

မေယဉ်လင်းက...

“မေမေက မေတ္တာနန်းတော်ကို ပြန်လာခဲ့ပေမယ့် မင်းတို့ သားအဖနှစ်ယောက်အကြောင်းကို အမြဲတမ်း နားစွင့်နေခဲ့တာ၊ ဒါကြောင့် ရှောင်မာနဲ့အတူ သားရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ မေမေသိနေတာပေါ့”

သူမသည် စုမာထင်းလုံနှင့်စုမာလွေတို့အကြောင်းကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့် သတိပြုနေခဲ့သည်ဖြစ်ရကား မည်သို့ဖြစ်ပျက်ကြုံတွေ့ခဲ့ကြသည်ကို သိရှိနေပါတော့သည်။

ရှောင်မာက စုမာထင်းလုံ ပေးလိုက်သည့်စာကိုပင် ထုတ်ပေးစရာမလိုတော့ချေ။ မေယဉ်လင်းက...

“မင်းရဲ့အဖေဟာ သိုင်းလောကကို ခုံမင်မက်မောခဲ့တာကြောင့် နောက်ဆုံး ဓားစာခံဖြစ်ပြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပြီ၊ မင်းက ဒါကို

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၂၁

သင်ခန်းစာယူပြီး သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ”

သူမသည် အတိတ်က ခံစားချက်များကြောင့် ဆွေးမြည်နာကျည်းနေပုံရလေသည်။

အဖြစ်အပျက်အားလုံးကိုလည်း သိရှိနေပြီဖြစ်ရကား ရှည်ဝေးဝေး ပြောဆိုနေရန်လိုတော့မည် မဟုတ်ပါ။

မေယဉ်လင်းက ခင်ပွန်းသည်နှင့် လမ်းခွဲခဲ့သည်အထိ ပြတ်သားခဲ့သူဖြစ်ရကား သားဖြစ်သူနှင့်ပတ်သက်၍လည်း ပြတ်ပြတ်သားသားပင် ဆက်ဆံရန် ဆုံးဖြတ်ထားပုံရလေသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း စုမာလွေ ရောက်လာသည်နှင့် ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

စုမာလွေက...

“မေမေ...ဖေဖေက...”

မေယဉ်လင်း လက်ကာပြလိုက်သည်။

“သိုင်းလောကထဲမှာနေရင် တစ်နေ့ သည်လိုအဖြစ်မျိုးကြုံတွေ့ရမှာကို အရင်ကတည်းက သူသိထားသင့်တာပေါ့”

စုမာလွေ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်ရလေသည်။

မေယဉ်လင်းက...

“မင်းကိုလည်း မင်းအဖေလို ဒုက္ခတွေ့နေကြုံတွေ့စေခဲ့တာပဲ။ ဒါကြောင့် သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းဖို့ပြောနေတာ၊ မင်းက သည်နေရာမှာနေမယ်ဆိုရင် မေမေက တစ်သက်လုံး ငိုလေသေး

၁၂၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မရှိ စောင့်ရှောက်သွားမယ်လို့ တာဝန်ယူတယ်။ ကံ ဘယ်လိုသဘော ရသလဲ”

သားအိမ်နှစ်ယောက်၏ တွေ့ဆုံမှုမှာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်စရာ ကောင်းမည်ထင်ရ၏။

သို့သော်...

နှစ်ယောက်သား တွေ့လိုက်ပြီး တခဏအတွင်းမှာပင် သဘောချင်းမတိုက်ဆိုင်ဘဲ သူတို့၏ဆက်ဆံရေးမှာ အေးတိအေး စက် ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

စုမာလွေ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ဖေဖေ အခက်ကြုံနေပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော် သည် မှာနေလို့ မဖြစ်ပါဘူး၊ ဖေဖေကို ကူညီဖို့ သိုင်းလောကထဲဆင်းသွားရ မှာပါ မေမေ”

မေယဉ်လင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“မင်းက အဖေတူသားတစ်ယောက်ပဲကိုး၊ သိုင်းလောကနဲ့ ပတ်သက်မယ်ဆိုရင် မေတ္တာနန်းတော်နဲ့ ပတ်သက်စရာအကြောင်း မရှိဘူးဆိုတာ သိထားရမယ်”

စုမာလွေက...

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် သိပါတယ် မေမေ”

အိမ်ထိန်းရှောင်မာက မလှုပ်မယှက် ရှိနေ၏။

သူက ဝင်ရောက်ပြောပိုင်ခွင့်မရှိသလို စုမာလွေကိုယ်တိုင် ဆုံးဖြတ်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၂၃

စုမာလွေသည် လူငယ်လူရွယ်တစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း စုမာ ထင်းလိုနှင့် မေယဉ်လင်းတို့မှ မွေးဖွားလာသူဖြစ်ရကား သူလည်း စိတ်ဓာတ်ခိုင်ကျည်ကာ မာကြောပြတ်သားသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ ပါတော့သည်။

မေယဉ်လင်းက...

“မင်း တစ်ခုခုကိုတော့ ရွေးရလိမ့်မယ်”

စုမာလွေက...

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါမေမေ”

မေယဉ်လင်းက...

“သိုင်းလောကနဲ့ ပတ်သက်မယ်ဆိုရင် သည်မှာနေခွင့်မရှိ ဘူး၊ သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းလိုက်မယ်ဆိုရင် မေတ္တာနန်းတော်မှာ တစ်သက်လုံးနေသွားနိုင်တယ်”

စုမာလွေက...

“ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေရှိနေတဲ့ သိုင်းလောကထဲကို ကျွန်တော် ပြန်သွားပါ့မယ် မေမေ”

ရှောင်မာက စိုးရိမ်ပူပန်သော အကြည့်ဖြင့် မေယဉ်လင်းကို ကြည့်လိုက်၏။

မေယဉ်လင်း စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်သွားပါက ဆိုးကျိုးများ နှင့် ရင်ဆိုင်ကောင်း ရင်ဆိုင်ရနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

သို့သော်...

မေယဉ်လင်းသည် စိတ်ဆိုးသွားခြင်းမရှိသည့်အပြင် ကျေ

၁၂၄ ❖ မိုးကျော်သူ

နပ်စွာ ပြုံးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ရှောင်မာ သက်ပြင်းချနိုင်ခဲ့လေတော့သည်။

မေယဉ်လင်းက...

“မင်းဟာ မေတ္တာနန်းတော်ပိုင်ရှင် သခင်မရဲ့သားဆိုတာ

ကော သိပါတယ်နော်”

စုမာလွေက...

“ဟုတ်ကဲ့ သိပါတယ် မေမေ”

မေယဉ်လင်းက...

“မင်းက သိုင်းလောကထဲမှာ အစွမ်းအစမရှိဘဲ ကျင်လည်
ကျက်စားခဲ့မယ်ဆိုရင် မေတ္တာနန်းတော် အရှက်ရစရာဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ကျွန်တော်”

“မေတ္တာနန်းတော်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို စောင့်ထိန်းဖို့လိုအပ်
တယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းက မေတ္တာနန်းတော်ရဲ့ သိုင်းပညာကိုသင်ယူရ
လိမ့်မယ်”

မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသောစကားကြောင့် စုမာလွေ
ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ရှောင်မာကား ဝမ်းသာမဆုံး ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၂၅

သားရေးသမီးရေး

စာပေသမား လင်ချန်းစိမ်း...။

လင်ချန်းစိမ်းသည် တိုင်းပြည်နှင့်အဝှမ်း ထင်ရှားကျော်ကြား
သော စာဆိုတော်ကြီးတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။

လင်ချန်းစိမ်းက အချိန်ရသည်နှင့် ရိုးထွက်ကာ ဒေသန္တရ
ဗဟုသုတ ရှာဖွေလေ့ရှိသည်။

အတွေ့အကြုံ ကြွယ်ဝခြင်း၊ အသိအမြင်များခြင်းက စာဆို
တော်တစ်ယောက်အတွက် လိုအပ်သော အရည်အချင်းများ မဟုတ်
ပါလား။

ယခု လင်ချန်းစိမ်းက ရိုးထွက်လာရင်း သူဌေးသိုင်းသမား
ခွန်းရိထံသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ခွန်းရိနှင့်လင်ချန်းစိမ်းတို့မှာ ငယ်စဉ်ကပင် ရင်းနှီးခဲ့ကြသူ
များဖြစ်ပြီး ညီရင်းအစ်ကိုပမာ ရှိခဲ့ကြလေသည်။

၁၂၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ခွန်းရီက လင်ချန်းစိမ်းကို ကြိုဆိုကာ လိုလေသေးမရှိ ဧည့်ခံပြုစုလေသည်။

လင်ချန်းစိမ်းက...

“ကျုပ်က အနောက်ဘက် တောင်တန်းဒေသဘက်ကိုသွားဖို့ရည်ရွယ်ထားတာ၊ လမ်းခရီးမှာ ခင်ဗျားရဲ့သား ခွန်းလောက်အကြောင်း သတင်းကြားတာနဲ့ သည်ဘက်ကိုလာခဲ့တာ”

သူရောက်လာရသည့်အကြောင်းရင်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်လေသည်။

ခွန်းရီက...

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျုပ်သား ကံဆိုးသွားတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူသေဆုံးသွားတာလည်း သိပ်တော့ ဝမ်းနည်းစရာ မရှိပါဘူး”

“ဟင်”

ခွန်းရီ၏စကားကြောင့် လင်ချန်းစိမ်း အံ့သြသွား၏။

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလဲဗျာ”

ခွန်းရီက...

“ကျုပ်သား ခွန်းလောက်အကြောင်းကို မသိကြလို့ သူ့အသတ်ခံလိုက်ရတာကို စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတာပါ။ သူ့အကြောင်းကိုသာသိကြရင် ဘယ်သူမှ သနားကြမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ”

လင်ချန်းစိမ်းက...

“နေပါဦး သူက ဘာများဖြစ်လို့လဲ”

“သူ့လောက် အသုံးမကျတဲ့လူ လောကပေါ်မှာ ရှိတော့

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၂၇

မယ်မထင်ဘူးဗျ”

ခွန်းရီသည် သားဖြစ်သူအပေါ် စိတ်ဆိုးနေကြောင်း ထင်ရှား၏။

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာတုန်းဗျ၊ သူတို့မောင်နှံမနှံယောက်ကို သိုင်းပညာသင်ဖို့ တောင်ပင်လယ်ကို ပို့ထားတာပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ”

ခွန်းရီတွင် သားသမီးနှစ်ယောက် ရှိလေသည်။

သားဖြစ်သူ ခွန်းလောက်နှင့် သမီးဖြစ်သူ ခွန်းစင်းတို့ဖြစ်သည်။

ခွန်းရီက တောင်ပင်လယ် ကဗျာဆရာဟိုချီထင်းနှင့် ရင်းနှီးသဖြင့် သားသမီးနှစ်ယောက်အား ဟိုချီထင်းထံသို့ပို့ကာ သိုင်းပညာသင်ကြားစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ခွန်းရီက..

“ကျုပ်သမီးက တောင်ပင်လယ်မှာ ပညာကောင်းကောင်းသင်ပေမယ့် ကျုပ်သားကတော့ သည်လိုမဟုတ်ဘူးဗျ၊ ပညာကောင်းကောင်းမသင်ဘူး။ အနီးပတ်ဝန်းကျင်က ကျေးရွာတွေကို သွားပြီး အရက်သောက်တယ်၊ လောင်းကစားလုပ်တယ်၊ အဆိုးဆုံးကတော့ မိန်းကလေးတွေကို ဖျက်ဆီးခဲ့တာပဲ”

“ဟာ”

လင်ချန်းစိမ်း ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြစ်သွား၏။

ခွန်းရီကို စိုက်ကြည့်ရင်း..

၁၂၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“မယ့်နိုင်လောက်အောင်ပါပဲ၊ ခင်ဗျား တကယ်ပြောနေတာ လားဗျာ”

ခွန်းရိုက...

“ဘယ်သူက ကိုယ့်သားသမီးအကြောင်းကို မကောင်းပြော ချင်ပါ့မလဲ၊ ခွန်းလောက် အသုံးမကျလို့ပြောနေရတာ၊ သူ့ကြောင့် ကျုပ်အရှက်ကွဲခဲ့ရတယ်၊ ဟိုချီထင်းက လက်မခံတော့ဘဲ သူ့ကို ကျုပ် ဆီကို ပြန်ပို့လိုက်တာလေ”

လင်ချန်းစိမ်းက...

“ခွန်းလောက် သည်လိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ် မထင်ခဲ့တာ အမှန်ပဲဗျ”

ခွန်းရိုက...

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဘယ်သူကမှ မထင်ခဲ့ကြတော့ သူ့ကြောင့် သူ့ညီမလည်း အရှက်ရခဲ့တယ်လေ၊ ဟိုချီထင်းက ကျုပ်သမီးကိုလည်း အိမ်ပြန်ခိုင်းလိုက်တာ”

“ဒုက္ခပါပဲ”

လင်ချန်းစိမ်း ညည်းတွားလိုက်လေသည်။

ခွန်းရိုက...

“ကျုပ်သမီးက ခွန်းလောက်နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်ဗျ၊ အရမ်း လိမ္မာတယ်၊ ဒါကြောင့် တောင်ပင်လယ်က မပြန်ခင် ဟိုချီထင်းက သူ့ရဲ့အဓိကသိုင်းကွက်တစ်ချို့ သင်ပေးလိုက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ ကြောင့် သမီးရောက်မလာသေးတာ၊ သမီးကလည်း နာမည်ပျက်

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၂၉

နေတဲ့ သူ့အစ်ကိုနဲ့အတူတူ မသွားမလာချင်ဘူးလေ”

လင်ချန်းစိမ်းက...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အစ်ကိုတစ်ယောက်လုံး အသတ်ခံလိုက်ရ တယ်ဆိုတော့ သူလည်း ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေမှာပါပဲဗျာ”

ခွန်းရိုက...

“ကျုပ်က ခွန်းလောက် အသတ်ခံလိုက်ရတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ် သက်ပြီး စုမာထင်းလုံနဲ့ ပြဿနာဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ လူတွေထင်နေကြ တာဗျ”

လင်ချန်းစိမ်းက...

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်လည်း သတင်းကြားခဲ့ပါတယ်”

ခွန်းရို ပြုံးလိုက်သည်။

“စုမာထင်းလုံက လူကောင်းတစ်ယောက်ပါ၊ သူက ကျုပ် သားကို သတ်ပစ်မယ့်လူစားမျိုးမှ မဟုတ်တာ၊ ကျုပ်သား မတရား သဖြင့် ဆိုးသွမ်းနေတာကို တွေ့မြင်ရင်တောင် ဆုံးမပြီးကျုပ်ဆီကို ခေါ်လာမယ့် လူစားမျိုးပါဗျာ”

လင်ချန်းစိမ်းက...

“ခင်ဗျားက စုမာထင်းလုံကို ဘယ်လိုမှ သဘောမထားဘူး ပေါ့”

ခွန်းရိုက...

“စုမာထင်းလုံသာမကဘူး၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျုပ်အပြစ်မ တင်ပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ခွန်းလောက် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့

၁၃၀ ❖ မိုးကျော်သူ

သေဆုံးသွားတာ အကောင်းဆုံးလို့ ကျုပ်သဘောထားလို့ပါပဲ”

သူ၏သဘောထားကား ပြတ်သားလှသည်။

လက်ညှိုးမကောင်းလက်ညှိုး၊ လက်မ၊မကောင်းလက်မ

ဆိုသည့် လူစားမျိုး ဖြစ်ပါတော့သည်။

ခွန်းရီ စကားဆက်လိုက်သည်။

“ခွန်းလောက်ကိစ္စကြောင့် စုမာထင်းလုံ ဗျာများနေတယ်လို့ သတင်းကြားတယ်၊ ကျုပ်လည်း သူ့ကိုတွေ့ချင်ပါသေးတယ်၊ ခင်ဗျားလည်း သူနဲ့တွေ့ရင် ကျုပ်က ဘယ်လိုမှသဘောမထားတဲ့အကြောင်း ပြောပေးပါဗျာ”

“စိတ်ချ...စိတ်ချ”

လင်ချန်းစိမ်း ကတိပေးလိုက်သည်။

ပြဿနာတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာတော့မည် မဟုတ်ဟု တွေး

ကာ ကျေနပ်သွားလေသည်။

ထို့နောက်...

နှစ်ယောက်သား ထွေရာလေးပါး ပြောဆိုကြပြီးနောက် လင်ချန်းစိမ်းက နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၃၁

သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရီက သားဖြစ်သူ ခွန်းလောက်အသတ်ခံလိုက်ရသော်လည်း ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်ပြီး မည်သို့မျှ သဘောမထားဘဲ ခပ်အေးအေးနေခဲ့သည်ကိုအားလုံးက အံ့သြမိကြလေသည်။

ခွန်းလောက်၏အကြောင်းကို မည်သူမျှ မသိကြ၍ဖြစ်လေသည်။

ခွန်းရီက အေးအေးဆေးဆေး ရှိနေခဲ့သော်လည်း ဇနီးသည် မယုံချင်းက စုမာထင်းလုံအား သတ်ပစ်မည်ဟု သိုင်းလောကတစ်ခုလုံး သိအောင်ကြိုးဝါးခဲ့လေသည်။

မယုံချင်းက မကျေနပ်လျှင် အမှောင်လောကတစ်ခုလုံး လှုပ်ရှားလာမည်ဖြစ်ရကား သိုင်းလောက၌ ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာမည်ကိုစိုးရိမ်ရလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့်...

ခွန်းရီက လက်ပိုက်ကြည့်မနေတော့ဘဲ ခွန်းလောက်၏ကိစ္စကို ဖြေရှင်းရန် ဆုံးဖြတ်ထားလေသည်။

သူက လူတစ်ယောက်ကို စောင့်ဆိုင်းနေခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူက သူ၏အခက်အခဲကို ဖြေရှင်းပေးမည်သူ ဖြစ်သည်။

ထိုလူမှာ ခွန်းရီ၏သမီး ခွန်းစင်းဘွာ ဖြစ်လေသည်။

၁၃၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ခွန်းရဲ့ မျှော်လင့်နေသော ခွန်းစင်းဝှာမှာ တောင်ပင်လယ်မှ
ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ခွန်းစင်းဝှာက အစ်ကိုဖြစ်သူ ခွန်းလောက်အကြောင်းကို သိ
ထားပြီး အလွန်စိတ်ပျက်နေ၏။

ခွန်းလောက် လုပ်ကြံခံလိုက်ရကြောင်း သိရပြီး မိခင်ကြီး
ကြောင့် သိုင်းလောက၌ ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်နိုင်ကြောင်း သိရှိ
သွားသောအခါ...

“ဖေဖေ...သမီး သိုင်းလောကထဲကို ဆင်းသွားပြီး အစ်ကို
ကြီးကိစ္စကို ဖြေရှင်းပေးပါရစေ”

ဟု ခွင့်တောင်းလေတော့သည်။

ခွန်းရဲ့သည် သားနှင့်သမီး စိတ်နေသဘောထားခြင်း မတူ
ကြဘဲ သမီးခွန်းစင်းဝှာက အားကိုးအားထားပြုရလေသောကြောင့်
အားရကျေနပ်မိလေသည်။

ခွန်းစင်းဝှာမှာ တောင်ပင်လယ်၌ ပညာသင်ကြားလာခဲ့သူ
ဖြစ်ရကား စိတ်ချထားပြီး ခွန်းလောက်၏ကိစ္စကို ဖြေရှင်းရန် ခွင့်ပြု
လိုက်လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၃၃

လမ်းခွဲ

မေတ္တာနန်းတော်...။

မေတ္တာနန်းတော် တည်ရှိသည့် အရိုင်းတောင်သည် အ
နောက်ဘက် အတော်ဝေးဝေး၌ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

စုမာလွေနှင့်ရှောင်မာတို့က မေတ္တာနန်းတော်မှ ပြန်ထွက်
လာခဲ့ကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

မေယဉ်လင်းက မေတ္တာနန်းတော်၏ အစွမ်းထက်သော
သိုင်းကွက်များကို စုမာလွေအား သင်ကြားပေးခဲ့လေသည်။

အတွင်းအား တိုးတက်စေသော ဆေးများလည်း တိုက်
ကျွေးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်...

စုမာလွေ၏ သိုင်းပညာမှာ ယခင်ကနှင့်မတူဘဲ များစွာတိုး
တက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်လေသည်။

၁၃၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ရှောင်မာ ဝမ်းသာနေ၏။

စုမာလွေအတွက် စိတ်ချရပြီ မဟုတ်ပါလား။

နှစ်ယောက်သား အရိုင်းတောင်နယ်မြေအဆုံးသို့ ရောက်ရှိ
လာသောအခါ ရုတ်တရက် ရှေ့တွင်ရပ်နေသော အမျိုးသမီးကြီးတစ်
ယောက်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုအမျိုးသမီးကြီးမှာ မေယဉ်လင်းပင် ဖြစ်နေပါတော့
သည်။

“မေမေ”

စုမာလွေ ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။

မေယဉ်လင်းက...

“မင်းကို မှာစရာရှိလို့ မေမေလိုက်လာခဲ့တာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ မေမေ”

“ခဏနေဦး”

မေယဉ်လင်းက လက်ကာပြလိုက်ပြီး ရှောင်မာဘက်သို့
လှည့်လိုက်သည်။

“အိမ်ထိန်းကြီး”

ရှောင်မာ ဦးညွှတ်လိုက်၏။

“အမိန့်ရှိပါ ခင်ဗျာ”

မေယဉ်လင်းက...

“စုမာထင်းလိုက အိမ်မကပ်ဘဲ သိုင်းလောကထဲ လျှောက်
သွားနေခဲ့ပေမယ့် ကျွန်မသားကတော့ သိုင်းလောကကို မထွက်ဖြစ်ခဲ့

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၃၅

ဘူး မဟုတ်လား”

ရှောင်မာက...

“မှန်ပါတယ် သခင်မကြီး၊ သခင်လေးဟာ ပညာသင်ကြား
ရင်း အိမ်မှာပဲ အနေများခဲ့ပါတယ်၊ ပြင်ပလောကကို ခရီးထွက်တာ
အခု ပထမဆုံးအကြိမ်ပါပဲ”

မေယဉ်လင်းက...

“သူဟာ အရွယ်ငယ်သေးတယ်၊ သူ့ရဲ့ ပညာ မြင့်မားနေပြီ
ဆိုပေမယ့် အတွေ့အကြုံလိုသေးတယ်၊ ပြီးတော့ သူ့အဖေရဲ့ပြဿ
နာက ရှိသေးတယ်၊ ဒါကြောင့် သိုင်းလောကထဲသွားလာ လှုပ်ရှား
တဲ့အခါ စုမာလွေဆိုတဲ့နာမည်ကို အသုံးမပြုဘဲ တခြားနာမည် တစ်
ခုခုကို အသုံးပြုပြီး လှုပ်ရှားသွားလာတာ ပိုကောင်းမယ်လို့ ကျွန်မ
ယူဆတယ်၊ အိမ်ထိန်းကြီးကော ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ရှောင်မာက...

“သခင်မကြီးရဲ့အကြံ ကောင်းမွန်လှပါတယ်၊ ဘယ်လိုနာ
မည်မျိုး အသုံးပြုသင့်တယ်ဆိုတာ သခင်မကြီးပဲ ဆုံးဖြတ်ပေးစေချင်
ပါတယ်”

မေယဉ်လင်းက...

“ကောင်းပြီ”

သူမ အနည်းငယ်စဉ်းစားပြီးမှ စုမာလွေနှင့် လိုက်ဖက်သည့်
နာမည်တစ်လုံး ရွေးချယ်ပေးလိုက်လေသည်။

“ကောင်းထင်းလို့ အသုံးပြုပါ”

၁၃၆ ❖ မိုးကျော်သူ

“အမိန့်အတိုင်းပါ သခင်မကြီး”

မေယဉ်လင်းက စုမာလွေ(ဝါ)ကောင်းထင်းကို ကြည့်လိုက်လေသည်။

“မင်းဟာ သိုင်းလောကထဲရောက်ရင် နာမည်ရင်းဖြစ်တဲ့ စုမာလွေဆိုတာကို မသုံးရဘူး။ ကောင်းထင်းဆိုတဲ့ နာမည်ကိုပဲ သုံးရမယ် မှတ်ထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ”

“ကောင်းပြီ၊ မင်းနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“ကောင်းထင်းပါ မေမေ”

စုမာလွေက သွက်သွက်လက်လက် အဖြေပေးလိုက်ခြင်းကြောင့် မေယဉ်လင်း ကျေနပ်သွား၏။

“သိုင်းလောကဟာ ရှုပ်ထွေးပွေလီလွန်းလှတယ်၊ မင်းသတိထားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ မေမေ”

စုမာလွေ(ဝါ) ကောင်းထင်း ကတိပြုလိုက်၏။

မေယဉ်လင်းက လမ်းဖယ်ပေးလိုက်လေသည်။

သူမ လက်ငှေယမ်း ပြလိုက်သည်။

“မင်းတို့ သွားကြပေတော့”

စုမာလွေ(ဝါ)ကောင်းထင်းက...

“ကျွန်တော် သွားပါတော့မယ် မေမေ၊ သိုင်းလောကမှာ ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းပြီးတာနဲ့ မေမေ့ဆီကိုပြန်လာခဲ့မယ်လို့ ကတိ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၃၇

ပြုပါတယ်”

မိခင်ကြီးအား ဦးညွတ်ပြီး ရှောင်မာနှင့်အတူ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

မေယဉ်လင်းက တဖြည်းဖြည်း ဝေး၍သွားသော ကောင်းထင်းတို့ကို ငေးမောကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

သူမ၏စိတ်နေသဘောထား ပြောင်းလဲနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ချိန်ချိန်တွင် စုမာထင်းလုံနှင့် စုမာလွေ(ဝါ) ကောင်းထင်းတို့ သားအဖနှစ်ယောက် သိုင်းလောကို ကျောခိုင်းကာ သူမထံသို့ရောက်လာကြပါစေဟု ဆုတောင်းနေမိလေသည်။

သူမ မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်း စုမာထင်းလုံတို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာမည်ဆိုလျှင် သူမ ဝမ်းပန်းတသာ ကြိုဆိုနေမည်သာ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ပျောက်ဆုံးနေသူ

စုမာလွေ(ဝါ)ကောင်းထင်းနှင့်ရှောင်မာ(ဝါ)ကောင်းဝူးချုံ
တို့က သိုင်းလောကသို့ ရောက်ရှိလာကြပြီဖြစ်လေသည်။

ရှောင်မာသည် စုမာလွေက ကောင်းထင်းဟု အမည်
ပြောင်းလိုက်သဖြင့် စုမာလွေနှင့်လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် သူ
လည်း နာမည်ပြောင်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထို့အပြင်...

တကယ့် အဘိုးအိုတစ်ယောက်အသွင် ဝတ်ဆင်ကာ
ကောင်းထင်းဟု ပြောင်းလဲသွားသော စုမာလွေကိုလည်း ကျေးတော
သားကစ်ယောက်အသွင် ခပ်ရိုးရိုး ဝတ်စားဆင်ယင်စေခဲ့လေသည်။

ရှောင်မာ(ဝါ)ကောင်းဝူးချုံ၏ အကြံက ဟန်လှသည်တော့
မဟုတ်ပါ။

နှစ်ယောက်သား မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာသည်
နှင့် ပြဿနာတစ်ရပ်နှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

နှစ်ယောက်သား လမ်းကြားလေး တစ်ခုအတွင်းမှ ဖြတ်
လာကြစဉ်...

“ရပ်လိုက်ခမ်း”

လူသုံးယောက်က ဟန့်တားလိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းထင်းနှင့်ကောင်းဝူးချုံတို့ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြလေ
သည်။

ဟန့်တားသူသုံးယောက်မှာ ဤမြို့ကလေးမှ လူရမ်းကား
များဖြစ်လေသည်။

သိုင်းပညာအားကိုးဖြင့် တင်ရာစိုင်းနေကြသူများလည်း
ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းဝူးချုံက...

“ဘာကိစ္စများရှိလို့လဲ ပြောပါဦး”

ဟု မေးလိုက်၏။

လူရမ်းကားတစ်ယောက်က...

“ကိစ္စကတော့ ခင်ဗျားတို့ဆီက ငွေတွေလိုချင်လို့ပဲဗျ”

“ငွေ”

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားတို့မှာပါတဲ့ ငွေတွေထုတ်ပေးပြီး မြန်
မြန်ထွက်သွားရင် ခင်ဗျားတို့ကံကောင်းလိမ့်မယ်”

“မင်း...မင်းတို့”

“အဘိုးကြီး ဘာတွေ ဟန်တုန်ချည်ချည် ဖြစ်နေတာလဲ၊
သေသွားချင်သလား”

၁၄၀ ❖ မိုးကျော်သူ

လူရမ်းကားတစ်ယောက်က အော်ငေါက်ရင်း ရှေ့တိုးလာ
လေသည်။

ကောင်းထင်း ခံပြင်းသွားသည်။

“ခင်ဗျားတို့ ရမ်းကားချင်တိုင်း ရမ်းကားလို့မရဘူးဗျ”
အော်ငေါက်ကာ လျှပ်တပြက် တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင်...

“ဖုန်း”

“ခွပ်”

“အား”

လူရမ်းကားသုံးယောက် အလဲလဲအပြုပြု ဖြစ်သွားကြလေ
တော့သည်။

ကောင်းထင်း၏ လက်သီးစာမိသွားခြင်းကြောင့် ထိတ်လန့်
သွားကြပြီး...

“သည်ကျေးတောသားက မခေဘူးကွ”

“သွားကြမယ်”

အချင်းချင်း ပြောဆိုလိုက်ကြပြီးလျှင်...

“မင်းတို့ ကြပ်ကြပ်သာ သတိထားနေပေတော့”

ဟုကြုံးဝါးကာ ထွက်သွားကြလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၄၁

စားသောက်ဆိုင်လေး တစ်ဆိုင်ဖြစ်သည်။

ကောင်းထင်းနှင့် ကောင်းဦးတို့က ဆိုင်ထဲ ရောက်ရှိကာ

စားသောက်နေကြလေသည်။

ဟင်းလျာများက အရသာရှိလှသည်။

သို့သော်...

ကောင်းထင်းတို့ ကောင်းစွာစားသောက်နိုင်ခြင်း မရှိကြပါ

ချေ။

နှစ်ယောက်သား အတွေးများနေကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကထဲ ရောက်သည်နှင့် စုမာထင်းလိုအကြောင်း

စုံစမ်းခဲ့သည်။

စုမာထင်းလို၏ သတင်းက ပျောက်ကွယ်နေ၏။

မည်သည့်သတင်းမျှ မကြားရတော့ပေ။

သူဌေးသိုင်းသမားခွန်းရိုကလည်း ငြိမ်ချက်သား ကောင်း

နေ၏။

မယုံချင်းနှင့်ပတ်သက်နေသော အမှောင်လောကသားများ

ကလည်း ငြိမ်ချက်သားကောင်းနေပါတော့သည်။

သူတို့ မေတ္တာနန်းတော်သို့ သွားနေသည့်အချိန်ကာလ

အတွင်း အပြောင်းအလဲများစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်ဟု ကောင်းထင်းတို့
နားလည်မိကြလေသည်။

ကောင်းထင်းက စားသောက်မှုကို ရပ်လိုက်ပြီး...

“ဖေဖဟာ သူဌေးသိုင်းသမားနဲ့တွေ့ဖို့ ထွက်သွားပြီး

၁၄၂ ❖ မိုးကျော်သူ

သည်နယ်ဘက်ကို အရောက်မှာ သတင်းပျောက်ကွယ်သွားတာ ဘာဘယ်လိုသဘောရသလဲ”

ကောင်းဝိုးချုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“သခင်ကြီး တစ်ခုခုဖြစ်သွားပြီလို့ သခင်လေး ယူဆတာလား”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ဖေဖေ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားလို့သာ သတင်းပျောက်ကွယ်သွားတာလို့ ကျွန်တော် နားလည်ထားပါတယ်”

ကောင်းဝိုးချုံက...

“သခင်လေး...သည်လောက်လည်း စိတ်ပူမနေပါနဲ့လေ၊ သခင်ကြီးဟာ ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက်ပါ။ အန္တရာယ်ကို ကောင်းကောင်းရှောင်ကွင်းတတ်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့သတင်း ပျောက်ကွယ်နေတာ အန္တရာယ်ရှိလို့ ရှောင်ကွင်းနေတာလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ကောင်းထင်းက...

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေကို တွေ့အောင်ရှာရမှာပဲ၊ ဖေဖေရဲ့ ပြဿနာကို ဝိုင်းဝန်းကူညီဆောင်ရွက်သွားရမှာပါပဲ”

ကောင်းဝိုးချုံက...

“သခင်လေးလို သူရဲကောင်းစိတ်ထားရှိတဲ့ သားတစ်ယောက်ရထားတဲ့အတွက် သခင်ကြီး ဂုဏ်ယူမှာ သေချာပါတယ်”

ထို့နောက် ကျသင့်ငွေပေးချေကာ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ထိုစဉ်...

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၄၃

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

“ခွပ်ခွပ်..ခွပ်ခွပ်”

မြင်းရွာသံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး မြင်းစီးသမားတစ်စု ခုန်းစိုင်းနှင့်လာနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လမ်းသွားလမ်းလာများဖြင့် စည်ကားနေသော မင်းလမ်းမပေါ်၌ မြင်းကိုခုန်းစိုင်းနှင့်လာကြခြင်းကြောင့် လမ်းသွားလမ်းလာများ ကပျာကယာ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်ကြပြီး မကျေမနပ် ပြောဆိုလိုက်ကြလေသည်။

“တော်တော် ရမ်းကားတဲ့လူတွေ”

“လူသွားလမ်းပေါ်မှ မြင်းကိုခုန်းစိုင်းသွားကြတယ်”

ထိုစဉ်...

“ဟေ့..သိပ်လည်း ပြောမနေကြနဲ့၊ ဒါ စကြာဂိုဏ်းကလူတွေ၊ စကြာဂိုဏ်းက မောက်ကျင်းဟာ ဘယ်လောက်ကြောက်စရာကောင်းတယ်ဆိုတာ သိကြတဲ့အတိုင်းပဲ၊ အခု သူတို့က သိုင်းပြိုင်ပွဲကို အချိန်မီအောင်သွားနေကြတာ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အေးအေးနေကြတာကောင်းမယ်”

လူတစ်ယောက်၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထို့နောက် မြင်းစီးသမားများအား ပြစ်တင်ဝေဖန်နေကြသူများ၏အသံ တိတ်ဆိတ်ကာ လမ်းသွားလမ်းလာများလည်း ထိုစဉ်လမ်းကိုယ် ဆက်သွားနေလိုက်ကြလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ကောင်းထင်းက မေးလိုက်သည်။

၁၄၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဘာ...စကြာဂိုဏ်းကို သိသလား”

ကောင်းဝင်းနဲ့က...

“သိတယ်၊ သူတို့က သိပ်မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် သည်နယ်မှာတော့ စကြာဂိုဏ်းက မောက်ကျင်းနဲ့ တောပုန်းကျူးဖုံးက နာမည်အကြီးဆုံးပဲ”

“လူကောင်းတွေ မဟုတ်ဘူးပေါ့”

“သည်လောက် ထင်တိုင်းကျဲ ရမ်းကားနေသူတွေက ဘယ်လိုလုပ် လူကောင်းတွေ ဖြစ်နိုင်မှာလဲ သခင်လေးရယ်”

ကောင်းထင်းက စကြာဂိုဏ်းမှ မောက်ကျင်းနှင့်တောပုန်းကျူးဖုံးတို့၏အမည်ကို သေသေချာချာ မှတ်သားထားလိုက်လေသည်။

ဤနယ်တဝိုက်တွင် ဖခင်ကြီး၏သတင်း ပျောက်ကွယ်သွားခြင်းမှာ မှန်ကန်နေပါက မောက်ကျင်းတို့နှင့် ပတ်သက်စရာများ ဖြစ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ထိုအချိန်မှာပင်...

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

“ခွပ်ခွပ်...ခွပ်ခွပ်”

မြင်းခွာသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရပြန်သည်။

ကောင်းထင်း ကြည့်လိုက်သောအခါ မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်အား အဖြူရောင်ဝတ် လူငယ်တစ်ဦးက စီးနင်းလာသည်ကို

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၄၅

တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူရွယ်က မြင်းကိုဒုန်းစိုင်းနှင့်လာသော်လည်း လမ်းသွားလမ်းလာများအား မတိုက်မိအောင် ကျွမ်းကျင်စွာ ရှောင်တိမ်းသွားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“တော်တော် မြင်းစီးကျွမ်းကျင်တဲ့လူပဲ”

ကောင်းထင်း ချီးကျူးလိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်လူငယ်သည် ကောင်းထင်းတို့နှင့်မလှမ်းမကမ်းသို့ ရောက်လာချိန်၌ အဘွားအိုတစ်ယောက်ကလည်း တုန်တုန်ချည့်ချည့်ဖြင့် လမ်းဖြတ်ကူးနေချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်နေ၏။

ကောင်းထင်းသည် အဘွားအိုအားဝင်တိုက်မိမည်ကို စိုးရိမ်ကာ...

“ရပ်လိုက်”

ဟု အော်ပြောလိုက်လေသည်။

“ဟေး”

မြင်းစီးသမားကလည်း မြင်းကို အော်ငေါက်ကာ ရပ်တန့်လိုက်လေသည်။

ကောင်းထင်းကိုလည်း လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

နှစ်ယောက်သား အကြည့်ချင်းဆုံမိလျှင် ကောင်းထင်း၏ ရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့ သည်။

မြင်းစီးသမား(ဝါ) အဖြူရောင်လူငယ်မှာ အလွန်နုနယ်ပြေပျစ်ပြီး ချောမောသော ရုပ်အဆင်းရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

၁၄၆ ❖ မိုးကျော်သူ

အဖြူရောင်လူငယ် ပြုံးလိုက်ပြီး..

“ကျုပ်ကို သတိပေးတာ ကျေးဇူးပဲ”

ချို့လွင်သောလေသံဖြင့် ကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ မြင်းကိုဆက်လက် မောင်းနှင်သွားလေတော့သည်။

ကောင်းထင်း ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ ဂူငူကြီးရပ်ကာ ငေးမောကြည့်နေမိလေတော့သည်။

အချိန်မည်မျှ ကြာသွားမှန်းမသိ။

“သခင်လေး”

ကောင်းဝူးချုံ၏စကား ကြားရတော့မှ ကောင်းထင်း သတိဝင်လာလေသည်။

“ဘာဘ..ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

ကောင်းဝူးချုံက...

“သခင်လေးက မြင်းစီးသမားလေးကို တစ်ချိန်လုံးငေးကြည့်နေတာကိုး၊ ကျုပ်က သခင်လေး သိတ်စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ စကြာဂိုဏ်းကလူတွေ အကြောင်းတောင် စုံစမ်းပြီးပြီ”

“ဗျာ”

“မကြာခင်အချိန်အတွင်းမှာ သိုင်းပြိုင်ပွဲတစ်ခု ကျင်းပလိမ့်မယ်၊ စကြာဂိုဏ်းကလူတွေ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ကြလိမ့်မယ် သခင်လေး”

ကောင်းထင်းက...

“ဒါဆို သူတို့က သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပမယ့်နေ့ရက်ကို သွားကြ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၄၇

တာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် သခင်လေး”

“အင်း...သိုင်းပြိုင်ပွဲဆိုတော့ သိုင်းသမားတွေ စိတ်ဝင်စားကြတာ မဆန်းပါဘူးလေ”

ကောင်းဝူးချုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“သူတို့ကတော့ မတရားတဲ့နည်းလမ်းတွေ အသုံးပြုယှဉ်ပြိုင်ပြီး ပြိုင်ပွဲမှာ ဗိုလ်စွဲနိုင်အောင် ကြိုးစားကြမှာ၊ ပြိုင်ပွဲကချီးမြှင့်မယ့် ဆုကြေးငွေကို မတရားရယူကြမှာ သခင်လေး”

“ဟာ..ဒါတော့ ဘယ်ကောင်းမလဲ”

ကောင်းဝူးချုံက...

“သခင်လေးက သူတို့ကို ဟန့်တားချင်တာလား”

ကောင်းထင်းက...

“ဟန့်တားသင့်ရင် ဟန့်တားရမှာပဲ ဘာဘ”

ကောင်းဝူးချုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း(ဝါ) စုမာလွေသည် ဖခင် စုမာထင်းကဲ့သို့ မဟုတ်မခံစိတ်ရှိပြီး မတရားမှုကို လက်ပိုက်ကြည့်မနေတတ်သူ တစ်ယောက်ပင် မဟုတ်ပါလား။

“ကဲ..ကဲ..ကျုပ်တို့လည်း သခင်ကြီးအကြောင်းကို စုံစမ်းရဦးမယ်ဆိုတော့ သွားကြပါနို့”

“ကောင်းပါပြီ ဘာဘ”

ကောင်းထင်းလည်း သဘောတူကာ ကောင်းဝူးချုံနှင့်အတူ

၁၄၈ ❖ မိုးကျော်သူ
ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

ကောင်းထင်းတို့ ရှေ့ခရီးဆက်ခဲ့ရာ လမ်းတလျှောက်၌ လူ
အများက သိုင်းပြိုင်ပွဲအကြောင်းသာ ပြောဆိုနေကြသည်ကို ကြားခဲ့
ရလေသည်။

ကောင်းထင်းတို့ ခရီးဆက်ရင်း သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပမည့်မြို့
ကလေးသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

အခြားသူများကဲ့သို့ သိုင်းပြိုင်ပွဲသို့လာခြင်းမဟုတ်ဘဲ ခရီး
သွားဟန်လွှဲ ရောက်ရှိသွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကြောင့် မြို့ကလေးမှာ ကြက်ပျံမကျ စည်ကား
နေပြီဖြစ်လေသည်။

ကောင်းထင်း စိတ်ဝင်စားသွား၏။

“သိုင်းပြိုင်ပွဲကို သိုင်းလောကသားတွေ ရောက်လာနိုင်
တယ်၊ သိုင်းလောကသတင်းတွေကိုလည်း ကြားရနိုင်တယ်၊ ကျွန်
တော်တို့ သွားကြည့်ရင် မကောင်းဘူးလားဟင်”

ဟု ကောင်းဝူးနဲ့ကို မေးလိုက်လေသည်။

ကောင်းဝူးနဲ့က...

“သခင်လေး သဘောပဲလေ”

ဟု သဘောတူလိုက်သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၄၉

ထို့နောက် ကျိတ်ကျိတ်တိုး စည်ကားနေသော သိုင်းပြိုင်ပွဲ
ကိုသွားရောက် ကြည့်ရှုကြလေသည်။

သိုင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ စင်မြင့်ပေါ်၌ သိုင်းသံမားများ တစ်
တွဲပြီးတစ်တွဲ တက်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်နေကြ၏။

ပွဲကြည့်ပရိတ်သတ်များကလည်း ဆူဆူညံညံ အော်ဟစ်
အားပေးနေကြလေသည်။

ကောင်းထင်း စိတ်ဝင်စားသွားလေသည်။

စင်မြင့်အနီးသို့ရောက်အောင် လူအုပ်ကြားမှ တိုးဝှေ့သွား
လိုက်လေသည်။

ကောင်းဝူးနဲ့က သူ့နောက်သို့လိုက်လာမည်ဟု ယုံကြည်
ထား၏။

ကောင်းဝူးနဲ့ကလည်း ကောင်းထင်းနောက်သို့ လိုက်သွား
လေသည်။

သို့သော် ထူးခြားမှုတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရသောအခါ
ကောင်းဝူးနဲ့ ခြေလှမ်းရပ်သွားလေသည်။

ကောင်းထင်းနောက်သို့ လိုက်မသွားနိုင်တော့ပါ။

ကောင်းဝူးနဲ့သည် အလွန်အရေးကြီးသည့်အသွင် ဖြစ်ပေါ်
လာပြီး လူအုပ်ကြားမှ တိုးဝှေ့ကာ ပြေးလွှားသွားလေတော့သည်။

၁၅၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ကောင်းထင်းကား ကောင်းဂူးနဲ့ ထွက်သွားသည်ကို မသိ
လိုက်ပါချေ။

ပြိုင်ပွဲကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေ၏။

ထိုစဉ်...

“စကြာဂိုဏ်းကလူတွေက မသမာတဲ့နည်းလမ်းတွေ အသုံး
ပြုပြီး အနိုင်ယူနေကြတာပဲ၊ သိကြသေးတာပေါ့”

တီးတိုးရေရွတ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေ
သည်။

ကောင်းထင်း ကြည့်လိုက်သောအခါ သူ့စိတ်ဝင်စားမိသော
မြင်းစီးသမား(ဝါ) အဖြူရောင်ဝတ်ထားသောလူငယ်ကို တွေ့လိုက်
ရလေသည်။

“ဟင်..သူလည်း သည်မှာရောက်နေတာကိုး”

ထိုစဉ် လူငယ်က စင်မြင့်ပေါ်မှ ယှဉ်ပြိုင်နေသူတစ်
ယောက်ထံသို့ လက်နက်ပုန်းတစ်ခု တိတ်တဆိတ် ပစ်လွှတ်လိုက်
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

စင်မြင့်ပေါ်၌ ယှဉ်ပြိုင်နေသူမှာ လက်နက်ပုန်း ထိမှန်သွား
လျှင်...

“အား”

အထိတ်တလန့် အော်ဟစ်ရင်း စင်မြင့်ပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွား
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

“ခစ်”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၅၁

အဖြူရောင်လူငယ် သဘောကျစွာ ရယ်မောရင်း လူအုပ်ကို
တိုးဝှေ့ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

ကောင်းထင်းသည် လူငယ်၏လုပ်ရပ်ကို သဘောမကျနိုင်
အောင်ဖြစ်သွားလေသည်။

စကြာဂိုဏ်းမှလူများက မသမာသည့်နည်းလမ်းများဖြင့်
ပြိုင်ဘက်ကို အနိုင်ရအောင်ပြုလုပ်နေကြသည်ဟု ကြားသိခဲ့ရသ
ဖြင့်...

“သူဟာ စကြာဂိုဏ်းကလူ ဖြစ်မှာပဲ”

ဟုတွေးပြီး ဆုံးမရန် ရည်ရွယ်ကာ လူငယ်နောက်သို့ လိုက်
သွားလေတော့သည်။

ကောင်းထင်းက လူငယ်နောက်သို့ လိုက်သွားလေသည်။
လူငယ်က ဘာမှအမှုမထားဘဲ ရှေ့သို့တစိုက်မတ်မတ်
သွားနေ၏။

ကောင်းထင်း လိုက်လာသည်ကို လုံးဝမသိသည့်အလား။
သို့ဖြင့်...

လူရှင်းနေသော လမ်းကြားလေးတစ်ခုသို့ ရောက်လျှင်လူ
ငယ် ခြေလှမ်းရပ်သွားလေသည်။

ရုတ်တရက် နောက်လှည့်ကာ ကောင်းထင်းနှင့်ရင်ချိုင်

၁၅၂ ❖ မိုးကျော်သူ

လိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားက ကျုပ်နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်နေတာ ဘာသဘောလဲဗျ”

ကောင်းထင်းက...

“သိုင်းပြိုင်ပွဲမှာ ခင်ဗျား အကောက်ကြံခွဲတာကို ကျုပ်တွေ့

မိလို့ပေါ့”

“ကျုပ်က အကောက်ကြံတယ်”

“ဟုတ်တယ်လေ”

“ဟား...ဟား...ဟား”

လူငယ်က တဟားဟားရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းထင်း မကျေမနပ် ဖြစ်သွား၏။

“မင်းက စကြာဂိုဏ်းက မဟုတ်လား”

“ဟား...ဟား...ဟား”

လူငယ် ပို၍ရယ်မောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း ကျွဲငြီးတုံ့သွားသည်။

“ကျုပ်က ရယ်စရာပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး”

လူငယ်က...

“ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားစကားက ရယ်စရာကောင်းနေတယ်ဗျ”

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျုပ်ဟာ စကြာဂိုဏ်းကမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်

ဆုံးမလိုက်တဲ့လူကသာ စကြာဂိုဏ်းကလူဗျ”

“ဘာ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၅၃

“သူတို့က ဆုငွေရအောင် ပြိုင်ဘက်တွေကို မတရားတဲ့နည်းလမ်းတွေ အသုံးပြုပြီး အနိုင်ယူနေကြတာလေ”

“ဒါ...ဒါ”

ကောင်းထင်း ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

လူငယ်က...

“ကျုပ်ပြောတာကို မယုံရင် သူတို့ကိုမေးကြည့်”

ကောင်းထင်း၏ နောက်ကျောဟက်သို့ ညွှန်ပြကာ ပြောလိုက်လေသည်။ ကောင်းထင်း လှည့်ကြည့်လိုက်လျှင် လူတစ်စု ရောက်ရှိလာကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

လူတစ်စု ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူစုအား ဦးဆောင်လာသူက ဒေါသတကြီး အော်ငေါက်လိုက်လေသည်။

“ကျုပ်တို့ စကြာဂိုဏ်းကလူတွေကို နှောင့်ယှက်ရတာ နည်းတဲ့သတ္တိမဟုတ်ဘူး”

ကောင်းထင်းက...

“ခင်ဗျားက စကြာဂိုဏ်းကလား”

ထိုသူက...

“ကျုပ်ဟာ စကြာဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မောက်ကျင်မိသိတာ

၁၅၄ ❖ မိုးကျော်သူ

တစ်နယ်လုံးသိကြတယ်၊ ကျုပ်ကိုမသိတာ ကျုပ်လူတွေကို နောက်
ယှက်တာ မင်းသေချင်လို့ပဲ”

စကားဆုံးလျှင်...

“ဆုံးမလိုက်ကြဟေ့”

နောက်လိုက်များနှင့်အတူ ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ကာ ကောင်း
ထင်းတို့အား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။ ကောင်းထင်းလည်း ခေါင်း
ငုံ့ခံနေဘဲ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်ရာ...

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

မောက်ကျင်းတို့လူစု အထိနာကာ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြလေ
တော့သည်။

ဤနယ်တဝိုက်တွင် လက်မထောင်နေသော မောက်ကျင်း
မှာ မမျှော်လင့်ဘဲ ခံလိုက်ရသဖြင့် ဒေရောသောပါး ထွက်ပြေးသွား
လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

“ဟား...ဟား...ဟား”

လူငယ် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းထင်း မရယ်နိုင်ပါ။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၅၅

ယခုမှ အိမ်ထိန်းရှောင်မာ(ဝါ) ကောင်းဝူးနဲ့နှင့် လူချင်း
ကွဲသွားပြီဖြစ်ကြောင်း သတိပြုမိလိုက်၍ဖြစ်သည်။

သူက ကောင်းဝူးနဲ့ကိုပင် အမှုမထားဘဲ လူငယ်နောက်သို့
လိုက်လာမိခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

“ဒုက္ခပဲ”

ဟု လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိလေသည်။

လူငယ် ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်တော့မယ်”

“ဘာ”

“ခင်ဗျားဆုံးမလိုက်တာကို မောက်ကျင်းက ငြိမ်ခံနေမယ်
ထင်သလား၊ သူ့မိတ်ဆွေတော့ပုန်းကျူးဖုံးကို သွားပြီး အကူအညီ
တောင်းမှာ”

ကောင်းထင်း မျက်မှောင်ကုပ်သွား၏။

“မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ”

လူငယ်က...

“မောက်ကျင်းရဲ့ မိတ်ဆွေ တော့ပုန်းကျူးဖုံးက အတော်ကို
ကြောက်စရာကောင်းတယ်လို့ သတင်းကြီးနေတာ၊ အဲဒါ”

သူက စကားရပ်ပြီး တစ်နေရာသို့ ကြည့်လိုက်၍ ကောင်း
ထင်းလည်း ကြည့်လိုက်ရာ...

◆ ◆ ◆

၁၅၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ပညာ

လူတစ်စု လှမ်းလာနေကြသည်။

အဖြူရောင်လူငယ်က...

“ကျုပ် သွားတော့မယ်”

ဟုပြောကာ ထွက်သွားရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်၏။

ကောင်းထင်းက...

“ခင်ဗျား ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ”

ဟု လှမ်းမေးလိုက်သည်။

အဖြူရောင်လူငယ်က...

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ တောပုန်းကျူးဖုံးဆိုတဲ့လူ လာနေပြီလေ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း ပန်းတွန့်လိုက်သည်။

“ဪ...မင်းက သူ့ကိုကြောက်တယ်ပေါ့”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၅၇

ထိုစကားကြောင့် အဖြူရောင်လူငယ်မှာ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

ကောင်းထင်းအား ဘုကြည့်ကြည့်ကာ...

“ဘာပြောတယ်၊ ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရမှာလဲ”

ကောင်းထင်းက...

“မကြောက်ရင် ထွက်သွားစရာ မလိုဘူးပေါ့”

အဖြူရောင်လူငယ် နှာခေါင်းရှုံ့ကာ...

“ကျုပ်က ထွက်သွားမယ်ဆိုတာ ကြောက်လို့မဟုတ်ဘူး၊ မပတ်သက်ချင်လို့ဗျ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကဲ ဒါဆိုလည်း မင်းသတော့ပါပဲ၊ သွားချင်တယ်ဆိုလည်း သွားပါတော့”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ဘာဗျ”

အဖြူရောင်လူငယ် ခြေလှမ်းတုံ့ခနဲ ရပ်သွား၏။

မျက်နှာမော့ကာ ဟန်ပါပါ ခါးထောက်ရင်း...

“ကျုပ် မသွားဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း အံ့သြသွားသည်။

“ဟောဗျာ၊ ခင်ဗျားစိတ်က အပြောင်းအလဲ မြန်လှနိုးလှ

၁၅၈ ❖ မိုးကျော်သူ

ချည်လား”

“ခင်ဗျားနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး”

အဖြူရောင်လူငယ်က ကောင်းထင်းကို ဂရုမစိုက်ဘဲ လှမ်း
လာနေသူများကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

လှမ်းလာနေသူများ အနီးသို့ ရောက်လာကြပြီဖြစ်လေ
သည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင်လာသူမှာ နှာခေါင်းချွန်ချွန်၊ မျက်လုံး
ပြူးပြူး၊ အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိကာ ရုပ်ဆိုးခက်ထန်သူ ဖြစ်သည်။

စကြာဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မောက်ကျင်းနှင့်ဂိုဏ်းသားများ
လည်း လိုက်ပါလာကြသည်။

မောက်ကျင်းတို့လူစုသည် ချက်ချင်းပင် ကောင်းထင်းနှင့်
အဖြူရောင်လူငယ်တို့အား ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြပြီ။

“မင်းတို့ ထွက်ပြေးဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ ငါတို့လက်က မလွတ်
တော့ဘူး”

ဟု အော်ငေါက်လိုက်သည်။

အဖြူရောင်လူငယ် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

“အခုမှလာပြီး သတ္တိပြမနေစမ်းပါနဲ့၊ ကျုပ်က တောပုန်း
ကော စားပြကော လူမိုက်ကော ဂရုစိုက်တာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင်...

“ဘာပြောတယ်ကွ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၅၉

ရုပ်ဆိုးခက်ထန်သော တောပုန်းကျူးဖုံး ဒေါသထွက်သွား
လေသည်။

ချက်ချင်းပင် ရှေ့တိုးလာပြီး အဖြူရောင်လူငယ်အား လက်
ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

အဖြူရောင်လူငယ်က...

“ကျုပ်က ကြောက်နေရမှာလား”

လက်တစ်ဘက်ဆန့်ထုတ်ကာ ပြန်လည်ရင်ဆိုင်လိုက်လေ
သည်။

သို့သော်...

“ကျုပ် တာဝန်ထားပါဗျာ”

ကောင်းထင်း လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ဘဲ ကြားဝင်
လိုက်လေသည်။

တောပုန်းကျူးဖုံးနှင့် အဖြူရောင်လူငယ်တို့ နှစ်ယောက်
ကြားသို့ ဝင်လိုက်ပြီး ကျူးဖုံးရိုက်ချလာသောသက်ဝါးကို လက်ညှိုး
ဖြင့် ဆတ်ခနဲ ထောက်ချလိုက်၏။

“အင့်”

ကျူးဖုံး မသဲမကွဲ ရေရွတ်လိုက်၏။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားပြီး တောင့်တောင့်
ကြီးဖြစ်သွားလေသည်။

“ဟင်”

အဖြူရောင်လူငယ် လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်ကာ နောက်ဆုတ်

၁၆၀ ❖ မိုးကျော်သူ

လိုက်လေသည်။

ကျူးဖုံး သွေးကြောပိတ်ခံလိုက်ရပြီဖြစ်ကြောင်းကို မောက်
ကျင်းတို့ မသိကြသေးချေ။

မောက်ကျင်းက...

“ကျုပ်တို့လည်း ရှိသေးတယ်”

ဟုအော်ပြောကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ကောင်းထင်းက ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရန် ပြင်လိုက်စဉ် အဖြူ

ရောင်လူငယ်က...

“ဒီတစ်ခါ ကျုပ်အလှည့်ပဲ၊ သူတို့ကို ကျုပ်ပဲ တာဝန်ယူ
လိုက်မယ်”

ဟုပြောကာ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

“ဂုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မောက်ကျင်းတို့လူစု ချက်ချင်းပင် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားကြလေ

သည်။

မောက်ကျင်းက...

“မိတ်ဆွေကြီး...သူတို့ကို ဆုံးမလိုက်ပါတော့”

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်းနှင့် အဖြူရောင်လူငယ်တို့အား မယှဉ်နိုင်သ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၆၁

ဖြင့် ကျူးဖုံးကို လှမ်းပြီး အကူအညီ တောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျူးဖုံးက လက်တစ်ဘက် ရှေ့သို့ဆန့်ထုတ်ကာ တိုက်ခိုက်
တော့မည်အသွင် ရှိနေ၏။

မောက်ကျင်းက...

“မိတ်ဆွေကြီး...သူတို့ကို ဆုံးမလိုက်ပါတော့”

ဟု အော်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

ကောင်းထင်းနှင့် အဖြူရောင်လူငယ်တို့သည် ကျူးဖုံး၏ရှေ့
တွင် ခပ်တည်တည်ရပ်နေကြသည်။

ယခုအချိန်တွင်...

ကျူးဖုံးက တိုက်ခိုက်လိုက်လျှင် ကောင်းထင်းတို့ ဒုက္ခလှ
လှကြီး တွေ့ရမည်ဟု မောက်ကျင်းက ယုံကြည်ထားပေသည်။

သူ့မျှော်လင့်သလို တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ မလှုပ်မယှက်
ရှိနေခြင်းကြောင့် မောက်ကျင်း ခံပြင်းလာသည်။

“မိတ်ဆွေကြီး”

ကောင်းထင်းက...

“ဟေ့လူ...ခင်ဗျားအော်မနေနဲ့၊ ခင်ဗျားလူ မလှုပ်နိုင်တော့
ဘူး”

ပြောပြောဆိုဆို ကောင်းထင်းက ကျူးဖုံး၏ပခုံးပေါ်သို့
လက်တင်လိုက်လေသည်။

ကျူးဖုံးက ကျောက်ရုပ်ကြီးတစ်ရုပ်လို ရှိနေခြင်းကြောင့်...

“ဟာ”

၁၆၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မောက်ကျင်း လွတ်ခနဲ အော်လိုက်လေသည်။

ကောင်းထင်းက...

“ဒီတစ်ခါ ခင်ဗျားကို လွတ်ပေးလိုက်ရင် ခင်ဗျားက နောက်
ထပ်အားကိုးစရာရှာပြီး လာဦးမှာမဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

သူ၏လေသံ တင်းမာနေ၏။

မောက်ကျင်း မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

ယခုမှ...

ကျူးဖုံးသည် သွေးကြော ပိတ်ခံထားရပြီဖြစ်ကြောင်း သ
ဘောပေါက်သွားလေသည်။

ဤနယ်တွင် ကျူးဖုံးထက် နာမည်ကြီးသောလူဆိုးလူမိုက်
မရှိတော့ချေ။

ကျူးဖုံးသည်ပင် ကောင်းထင်းကို မယှဉ်နိုင်လျှင် မည်သူမျှ
ယှဉ်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

ကောင်းထင်းအား ဒုက္ခပေးဖို့ကြိုးစားလျှင် မိမိသာ ဒုက္ခ
ရောက်မည်ဟု နားလည်သဘောပေါက်လာလေသည်။

သူက တုန်လှုပ်စွာဖြင့်...

“ကျုပ်..ကျုပ် နောက်ထပ် ဒုက္ခပေးဖို့ မကြိုးစားဝံ့တော့ပါ
ဘူးဗျာ”

ဟု ကဗျာကယာ ပြောလိုက်လေသည်။

ကောင်းထင်းက...

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၆၃

“ကောင်းပြီ၊ ဒီတစ်ခါ နောက်ဆုံး အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ကို
ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်”

စကားဆုံးလျှင် ကျူးဖုံး၏ပခုံးပေါ်မှ သွေးကြောတစ်နေရာ
ကို လက်မဖြင့် ဖိချလိုက်လေသည်။

“အင့်”

ညည်းညူသံနှင့်အတူ ကျူးဖုံး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်လာ
လေသည်။

ကောင်းထင်းအား တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုဝံ့တော့ပါ။

မျက်လုံးပြူး၍ ကြည့်ရင်း ကဗျာကယာ နောက်ဆုတ်သွား
လေသည်။

ကောင်းထင်းက လက်ဝှေ့ယမ်းကာ...

“ခင်ဗျားတို့ သွားကြတော့”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကျူးဖုံးနှင့် မောက်ကျင်းတို့လူစုမှာ
ချက်ချင်းပင် ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

♦ ♦ ♦

၁၆၄ ❖ မိုးကျော်သူ

လမ်းခွဲ

ကျူးစုံးနှင့် မောက်ကျင်းတို့ ထွက်သွားကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းထင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“သူတို့သွားကြပြီ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဖြူရောင်လူငယ်က...

“ကျုပ်မှာ မျက်စိပါတယ်၊ ကျုပ်မြင်ကယ်ဗျ”

ဟု ပြန်ပြော၏။

ကောင်းထင်းက...

“နေပါဦး၊ မင်းကို ကြည့်ရတာ တစ်ခုခုကို သဘောမကျ

ဖြစ်နေပုံပဲ”

ထိုစကားကြားလျှင် လူငယ် မျက်လုံးကြီးပြူးက...

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၆၅

“ခင်ဗျားကို သဘောမကျတာဗျ၊ ဒါကို ခင်ဗျား မရိပ်မိဘူးလား”

“ဟေ”

မမျှော်လင့်ဘဲ ကြားလိုက်ရသည့် စကားကြောင့် ကောင်းထင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

“ကျုပ်ကို သဘောမကျတာ ဟုတ်လား”

လူငယ်က...

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့”

ကောင်းထင်း နားမလည်နိုင်ဘဲ...

“ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ၊ ပြောစမ်းပါဦး”

ဟု မေးလိုက်သည်။

လူငယ်က...

“ဪ ခင်ဗျားက သိုင်းပညာတတ်တာပဲ ရှိတယ်၊ အခြေအနေကိုမှ နားမလည်တာကိုး၊ ကျူးစုံးက ကျေနပ်မယ် ထင်လား”

“ဟောဗျာ၊ သူက ကျုပ်ကို ဒုက္ခပေးဖို့ လုပ်တယ်၊ ကျုပ်က သူ့ကို ဘာမှ မလုပ်ဘဲ လွှတ်ပေးလိုက်တယ်၊ ဒါတောင် သူက မကျေနပ်ဘူးဆိုရင် ဘယ်သူလွန်မလဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ”

ကောင်းထင်းက ရှင်းပြလိုက်သည်။

လူငယ်က...

“ခင်ဗျားက လူတွေ အကြောင်း မသိသေးဘဲကိုး၊ အထူးသဖြင့် သိုင်းလောကထဲက အကျင့်ပျက်သိုင်းသမားတွေ အကြောင်း

၁၆၆ ❖ မိုးကျော်သူ

မသိသေးဘူး”

ကောင်းထင်းက...

“နေစမ်းပါဦး၊ သူတို့က ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

လူငယ်က...

“ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ ခင်ဗျားကို ရုံးသွားကာ ကျေနပ်မယ် ထင်သလား၊ ခင်ဗျားကို ဒုက္ခပေးဖို့ ထပ်ပြီး ကြိုးစားကြဦးမှာပဲ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်းက...

“ဒါဖြင့် ကျူးစိုးဆိုတဲ့လူက သူ့ထက် သိုင်းပညာတော်တဲ့ လူဆိုမှာ အကူအညီတောင်းပြီး ကျုပ်တို့ကို ရန်ရှာဦးမယ် ဟုတ်လား”

လူငယ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

ကောင်းထင်း စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

“ကျုပ်တော့ စိတ်ကုန်လာပြီ”

ဟု ညည်းလိုက်လေသည်။

လူငယ် မဲ့ပြီးပြီးကာ...

“ဒါကြောင့် ကျုပ်က ရင်မဆိုင်ဘဲ ထွက်သွားမယ်လို့ ပြောတာပေါ့၊ ခင်ဗျားမှ လက်မခံဘဲ ကျူးစိုးက အနက်ရောင်သိုင်းသမားတွေနဲ့ အဆက်အသွယ် ရှိတယ်၊ ဒီနယ်မှာ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မလှန်ရဲကြဘူး၊ ခင်ဗျားက ဆုံးမလိုက်တော့ ခင်ဗျားကို ရှင်းမပစ်ရဘဲ သူ

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၆၇

ကျေနပ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်းက...

“ကျုပ်ကိုချည်းပဲ မပြောနဲ့ဦးလေ၊ ခင်ဗျားကိုလဲ ချမ်းသာပေးမှာ မဟုတ်ဘူး”

လူငယ်က...

“ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊ ကျုပ်က ထွက်သွားမှာကို ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ဟန့်တားခဲ့ရတာလဲ”

“ဟောဗျာ၊ ကျုပ်အပြစ် ဖြစ်သွားပြန်ပြီ”

လူငယ်က...

“ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားကြောင့် ဒီမှာ ကောင်းကောင်းနေရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ထွက်သွားရတော့မယ်၊ ဒီနယ်ဟာ သိပ်ကို သာယာလှပတာ ကျုပ် သဘောကျတယ်ဗျ”

ကောင်းထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ၊ ခင်ဗျားသွားချင်လဲ သွားပါ၊ ကျုပ်မတားတော့ပါဘူး”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လူငယ်က...

“ခင်ဗျားကော”

ဟု မေးလာသည်။

ကောင်းထင်းက...

၁၆၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ကျုပ်သွားလို့ မဖြစ်သေးဘူး”

လူငယ် မျက်မှောင်ကြွတ်သွား၏။

“ဘာလဲ၊ ခင်ဗျားက သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်မယ်ပေါ့လေ”

ကောင်းထင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်က လူတစ်ယောက်ကို ရှာစရာ ရှိသေး

လို့ပါ”

လူငယ်က...

“ဘယ်သူလဲဗျ”

သူက ကောင်းထင်းမှာ သိုင်းပညာ ထက်မြက်နေကြောင်း

သတိပြုမိထားလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

စိတ်ဝင်တစားဖြင့် မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်းထင်းက...

“ကျုပ်ရဲ့ဘာပါ၊ ကျုပ်တို့ ခရီးထွက်လာကြတာ၊ ရုတ်ရုတ်

သဲသဲ ဖြစ်သွားတာနဲ့ လူချင်းကွဲသွားတာဗျ”

“ညော် ခင်ဗျားဘာကို လိုက်ရှာမလို့ကိုး”

ကောင်းထင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

လူငယ်က...

“ဒါဖြင့် ပြီးတာပဲ၊ ကျုပ်သွားတော့မယ်”

“ကောင်းပါပြီဗျာ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၆၉

လူငယ်သည် ကောင်းထင်းအား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ကျုပ် မသွားခင် ခင်ဗျားကို မေးစရာတစ်ခု ရှိသေးတယ်”

ဟု ပြောသည်။

ကောင်းထင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ပြောပါ”

“ခင်ဗျားနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ ပြောပြနိုင်မလား”

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းထင်း ပြုံးလိုက်သည်။

“ကောင်းထင်းပါ၊ ခင်ဗျားကော”

“ကျုပ်က...”

လူငယ်သည် သူ၏အမည်ကို ပြောပြရန် ဟန်ပြင်ပြီးမှ

မပြောတော့ဘဲ...

“ခင်ဗျားသိလို့လဲ အကြောင်းထူးမှာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

ဟု ပြောကာ လှည့်ထွက်သွားသည်။

ကောင်းထင်းမှာ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့လေ

တော့သည်။

၁၇၀ ❖ မိုးကျော်သူ

နောက်တစ်ကြိမ်တွေ့ဆုံခြင်း

နေဝန်းနီမှာ အနောက်ဘက်တွင် ၎င်းလျှိုးကွယ်ပျောက်
သွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

အလင်းရောင်ကွယ်ပျောက်ကာ အမှောင်ထုလွှမ်းမိုးလာ
သည်နှင့် အိမ်တိုင်းလိုလို မီးများ ထွန်းညှိလိုက်ကြသည်။

မီးရောင်များဖြင့် တစ်မြို့လုံး သာယာလှပနေသည့် ညချမ်း
တွင် ကောင်းထင်းသည် ထိုက်ယန်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုက်ယန်မြို့သည် ချန်အန်းမြို့သို့ သွားရာလမ်းကြောင်း
ပေါ်တွင် တည်ရှိသည့် မြို့ငယ်လေးတစ်မြို့ ဖြစ်ပါသည်။

မြို့ငယ်လေးဟု ဆိုသော်လည်း မြို့ကြီးပြကြီးနှင့် မခြား
စည်ကားသိုက်မြိုက်သောမြို့ ဖြစ်သည်။

စားသောက်ဆိုင်၊ တည်းခိုခန်း၊ အာမခံဌာန၊ ဈေးဆိုင်၊
အရက်ဆိုင် စသည်စသည်ဖြင့် မြို့အင်္ဂါရပ်နှင့်အညီ စုံလင်စွာ ရှိသော
မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်ပေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၇၁

ကောင်းထင်းတွင် ကျောပိုးအိတ်တစ်လုံး ပါလာ၏။

သူ၏အဝတ်အစား အနည်းငယ်နှင့် ငွေတိုငွေစအချို့ ပါလာ
သည်။

ထို့ကြောင့်...

တစ်ညတာ တည်းခိုနိုင်ရန် တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ ရဲရဲတင်း
တင်းပင် ဝင်ရောက်လာနိုင်ခဲ့လေသည်။

တည်းခိုခန်းတွင် အခန်းတစ်ခန်း ငှားရမ်းကာ အနားယူ
လိုက်သည်။

နံနက်မိုးစင်စင်လင်းသည်နှင့် ချန်အန်းမြို့သို့ ခရီးဆက်ရန်
စိတ်ကူးထားလေသည်။

ကောင်းထင်းရှိရာ လူချင်းကွဲသွားပြီး နောက်ပိုင်း ချန်အန်းမြို့
သို့ ဦးတည်သွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထား၏။

သို့ဖြစ်၍လည်း ချန်အန်းမြို့သို့ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့
ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းထင်းရှိရာနှင့် လူချင်းကွဲသွား၍ ပူပန်သောက ရောက်နေ
မိပါသည်။

“ငါကတော့ တည်းခိုခန်းမှာ အေးအေးဆေးဆေး တည်းခို
နေရတယ်၊ အခုအချိန် ဘာဘာ ဘယ်လိုနေမယ် မသိနိုင်ဘူး”

ကောင်းထင်းရှိရာ တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ပူပန်နေမိလေ
သည်။

ဟိုဟိုသည်သည် တွေးတောရင်း ညဉ့်နက်သည်အထိ အိပ်

၁၇၂ ❖ မိုးကျော်သူ

မပျော်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။

ညဉ့်နက်လာသောအခါ...

စည်ကားနေသော မြို့ကလေးမှာ တစ်စထက်တစ်စ တိတ်

ဆိတ်လာလေသည်။

အဝေးမှ ထွက်ပေါ်လာသော သံချောင်းခေါက်သံများ
ကြောင့် ညသန်းခေါင်အချိန်သို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်း သိရလေ
သည်။

ကောင်းထင်း ပင့်သက်ရှိက်လိုက်မိသည်။

“မဖြစ်သေးပါဘူး။ မနက်စောစော ခရီးထွက်ရမယ်ဆိုတော့

အိပ်မှပါပဲ”

အိပ်စက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

“ခွ”

လေချွန်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ
လေသည်။

ကောင်းထင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

“ညကြီးအချိန်မတော် လေချွန်သံ ထွက်ပေါ်လာတာ မရိုး
သားဘူး ထင်တယ်”

သူတွေးတောစဉ်းစားနေစဉ်မှာပင်...

“မြန်မြန်လာ”

ခပ်အုပ်အုပ် စကားသံနှင့်အတူ ခပ်သုတ်သုတ် ပြေးလွှား

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၇၃

လာကြသည့် ခြေသံသုံးခုကို ကြားရလေသည်။

ကောင်းထင်း စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ညအမှောင်ကို အကာအကွယ်ယူကာ လှုပ်ရှားသွားလာနေ
ကြသူများမှာ လူကောင်းများ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း စဉ်းစားမိလေသည်။

လူကောင်းများ မဟုတ်လျှင် လူကောင်းများကို အန္တရာယ်
ပြုမည့် လူဆိုးစားပြုများ ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

ကောင်းထင်းက ခြေဖျော့နင်းကာ အခန်းထဲမှ ထွက်လိုက်
သည်။

တည်းခိုခန်းမှ ဧည့်သည်များ၊ အလုပ်သမားများမှာ အိပ်
စက်အနားယူနေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

လမ်းပေါ်၌လည်း လူရှင်းနေ၏။

ကောင်းထင်း ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်သောအခါ လ
ရောင်ဖြင့် တည်းခိုခန်းသို့ ဦးတည်ကာ ပြေးလွှားလာနေသူတစ်စုကို
တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းထင်းက အမှောင်ရိပ်ကို အကာအကွယ်ယူကာ
အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်၏။

ပြေးလွှားလာကြသူများသည် တည်းခိုခန်းအတွင်းသို့ ကျူး
ကျော်ဝင်ရောက်လာကြပြီး ကောင်းထင်း၏အခန်းနှင့် ငါးခန်းကျော်ရှိ
အခန်းတစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်သွားနေကြသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ညလူတစ်စု အခန်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားလျှင်...

“ဘယ်သူတွေလဲ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက်နဲ့”

၁၇၄ ❖ မိုးကျော်သူ

အခန်းတွင်းမှ အော်ငေါက်သံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်
ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်...

“ဝုန်း”

အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး လူရိပ်တစ်ခု ခုန်ထွက်လာသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အခန်းတွင်းမှ ခုန်ထွက်လာသူသည် တိတ်တဆိတ် ရောက်
ရှိလာသည့် လူစုအား တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ညဉ့်ယံတွင် မမျှော်လင့်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာ
တော့သည်။

“ဝုန်း”

“အား”

“အမယ်လေး”

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာ၏။

အခန်းတွင်းမှ ခုန်ထွက်လာသူ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ည
လူတစ်စု ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြတော့သည်။

ညလူများသည် ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ချက်ချင်း
ပြေးသွားကြလေသည်။

အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာသူက...

“မပြေးနဲ့”

ဟု အော်ငေါက်ကာ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၇၅

ကောင်းထင်း ရင်ထိတ်သွားသည်။

“ဒုက္ခပဲ၊ ဟိုလူတွေက တမင် များခေါ်သွားကြတာကို မသိ
ဘဲ လိုက်သွားရင် ဒုက္ခရောက်တော့မှာပဲ”

ဟု ရေရှည်လိုက်မိသည်။

အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာသူ ဒုက္ခရောက်မည်ကို စိုးရိမ်ကာ
“မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ငါလိုက်သွားဦးမှပါပဲ”

သူက လက်ပိုက်ကြည့်မနေနိုင်တော့ပါ။

အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာသူအား ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
လေသည်။

ယင်းနောက် သူက တိတ်တဆိတ် ပြေးလိုက်သွားမိလေ
တော့သည်။

၁၇၆ ❖ မိုးကျော်သူ

ညလူများ ထွက်ပြေးသွားကြလေသည်။

အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာသူသည်...

“မပြေးနဲ့”

အော်ငေါက်ကာ ပြေးလိုက်သွား၏။

ညလူများက မြို့ပြင်သို့ ပြေးသွားကြသည်။

ကောင်းထင်းကလည်း တိတ်တဆိတ် လိုက်သွားလေသည်။

မြို့ပြင်သို့ ရောက်သောအခါ လူများသည် တောအုပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ကွယ်ပျောက်သွားတော့သည်။

အခန်းတွင်းမှ ထွက်လာသူသည် တောအုပ်ရှေ့တွင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

ဟန်ပါပါခါးထောက်ရင်း...

“ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်မနေနဲ့၊ သတ္တိရှိရင် ထွက်ခဲ့ကြစမ်း”

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း မနေနိုင်တော့ပါ။

“မိတ်ဆွေ..”

သူက ဟန့်တားဖို့ ပြင်လိုက်စဉ် ထိုလူက ချာခနဲ လှည့်လာ

ပြီး...

“ကျုပ်ကို လူဆိုးတွေရဲ့ ထောင်ချောက်ထဲ မဝင်ဖို့ ပြောမလို့ မဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၇၇

ယခု...

ထိုလူ၏မျက်နှာကို သေသေချာချာ မြင်တွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

“ဟင် ခင်ဗျားကိုး”

ကောင်းထင်း လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

အကြောင်းမှာ ထိုလူသည် သူနှင့် လမ်းခွဲသွားသည့် အဖြူရောင်လူငယ် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့်တည်း။

လူငယ်က...

“ခင်ဗျားက ကျုပ်နောက်ကို ဘာကြောင့် လိုက်နေရတာလဲ”

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းထင်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွား၏။

လူငယ်အား ပြုံးကြည့်ကာ...

“ကျုပ်က ခင်ဗျားနောက်ကို လိုက်နေတယ် ဟုတ်လား”

လူငယ် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ကျုပ် နောက်ကို လိုက်လာတယ်၊ ကျုပ်တည်းခိုတဲ့ တည်းခိုခန်းမှာ လိုက်တည်းတယ်၊ ဒါက ဘာသဘောလဲဗျ”

ကောင်းထင်း ခေါင်းကုတ်လိုက်မိသည်။

“ခင်ဗျားရှိနေမှန်း ကျုပ်တကယ်ကို မသိခဲ့ပါဘူးဟုတ်လား” ဟု ပြောလိုက်သည်။

၁၇၈ ❖ မိုးကျော်သူ

လူငယ်က...

“အဝီတွေ ပြောမနေနဲ့၊ အခု ကျူးဖုံးက ကျုပ်တို့ နောက်ကို လိုက်နေပြီဆိုတာ ခင်ဗျားမြင်ပြီ မဟုတ်လား”

ကောင်းထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ထားပါတော့လေ၊ သူတို့အတွက် ဘာမှ မပူနဲ့၊ ကျုပ်ဆုံးမ လိုက်ပါ့မယ်”

ဟု ပြောလိုက်သည်။ လူငယ် လက်ကာပြလိုက်သည်။

“မလိုဘူး၊ ကျုပ်ဘာသာကျုပ် ရှင်းမယ်၊ ဒါမှ ကိစ္စပြတ်သွား

မှာ”

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းထင်း မည်သို့ပြောရမှန်း မသိတော့ပေ။

ထိုစဉ်...

“ဟာ...ဟာ...ဟား”

ငှက်ဆိုးထိုးသံသဖွယ် ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ သည်။ ကောင်းထင်းတို့ လှမ်းကြည့်လိုက်မိကြသည်။

ထိုအခါ တောအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက် လှမ်းထွက်လာ သည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ၏။

ထိုလူသည် အန္တရာယ်မှန်း နှစ်ယောက်စလုံး ရိပ်စားမိလိုက် ကြလေတော့သည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၇၉

တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက်

လရောင်ဖြာကျနေ၏။

အေးမြသော လရောင်အောက်တွင် ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး သာ ယာလှပနေလေသည်။

တောအုပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်က ရယ်မောရင်း လှမ်း ထွက်လာလေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားပြီး ဓားကောက်တစ်လက် ခါး၌ ချိတ်ဆွဲထားသူ ဖြစ်သည်။

ကောင်းထင်းက...

“သတိထား”

ဟု လူငယ်ကို သတိပေးလိုက်သည်။

လူငယ်က...

၁၈၀ ❖ မိုးကျော်သူ

“မလိုပါဘူး၊ ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်ရမှာလဲ”

ဟု ဘုတောလိုက်၏။

ကောင်းထင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်သည်။

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသူသည် မလှမ်းမကမ်း၌ ရပ်

လိုက်ပြီး...

“ကျူးဖုံး၊ မင်းပြောတာ သူတို့နှစ်ယောက် မဟုတ်လား”

ဟု မေးလေသည်။

သူ၏လေသံမှာ အေးတိအေးစက်နိုင်လှ၏။

ထိုအခါ...

“ဟုတ်တယ်၊ အစ်ကိုကြီးလုံရှောက်”

စကားသံနှင့်အတူ သစ်ပင်နောက်ကွယ်မှ လူတစ်ယောက်

ထွက်လာသည်။

ကျူးဖုံးပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လူငယ် ပြောသလို စကြာဂိုဏ်း၏ မတားရာမှတို့ တားမြစ်ခဲ့

ရာမှ ရန်ပြီးရန်စတင်ခဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ရာမှ တစ်စထက်တစ်စ အခြေ

အနေ ဆိုးဝါးလာခဲ့လေသည်။

စကြာဂိုဏ်းမှ မောက်ကျင်း၊ ကျူးဖုံး၊ ထိုမှ လုံရှောက်...

လုံရှောက်ဆိုသည့် အမည်ကြားလျှင် လူငယ်က...

“ခင်ဗျားက အမှောင်ဂိုဏ်းချုပ် လုံရှောက် ဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ)

❖ ၁၈၁

လုံရှောက် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

“ဟုတ်တယ်”

သူက အေးတိအေးစက်ပြီးကာ...

“မင်းက ငါ့ကို သိနေတယ်ဆိုတော့ အသက်ချမ်းသာပေး

လိုက်မယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းလုပ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတွေအတွက် ငါ့မိတ်ဆွေ

ကျူးဖုံးကို ဒူးထောက်တောင်းပန်ရလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောလေသည်။

လူငယ် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

လုံရှောက်အား စေ့စေ့ကြည့်ကာ...

“ဘယ်သူက တောင်းပန်ရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားမိတ်ဆွေကော၊

ခင်ဗျားကော နှစ်ယောက်စလုံး ဒူးထောက်တောင်းပန်ရင်တောင်

ကျုပ်က ကျေနပ်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျားတို့ကို ပါးတစ်ချက်စီရိုက်

ပြီး ဆုံးမပစ်ဦးမှာ”

ဟု ပြောလေသည်။

“ဘာကွ”

လုံရှောက် ဒေါသသွားတော့သည်။

“မင်းသေချင်ပြီ ထင်တယ်”

လူငယ် မဲ့လိုက်၏။

“ဘယ်သူ သေရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား အခုသိရမယ်”

ပြောပြောဆိုဆို မြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ ရှေ့သို့ခုန်ထွား

လေသည်။

၁၈၂ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဟင်”

ကောင်းထင်း ရှင်ထိတ်သွားသည်။

“သတိထား”

ဟု လှမ်းပြီး သတိပေးလိုက်သည်။

သို့သော်...

လူငယ်သည် ဂရုမစိုက်ဘဲ လုံရှောက်ထံ ခုန်ဝင်သွားကာ

ပါးရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှပ်ပြက်သလို လျင်မြန်လွန်းလှပေ

သည်။

လုံရှောက် ရှောင်တိမ်းချိန်ပင် မရလိုက်ပေ။

“ဖြန်း”

မြည်သံနှင့်အတူ ချာခနဲ လည်ထွက်သွားလေသည်။

လူငယ်က ချက်ချင်း နောက်သို့ ပြန်ခုန်ဆုတ်သွားပြီး...

“ကဲ မှတ်ပြီလား”

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လုံရှောက် ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်နေပါသည်။

လူငယ်ကို မျက်လုံးကြီးပြူးကာ ကြည့်ရင်း...

“မင်း...မင်း”

လူငယ်က ခါးထောက်လိုက်ပြီး...

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ယောက် မသေချင်ရင် နောက်ထပ် နှောင့်

ယှက်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ ကဲ ကျုပ်ရှေ့က ထွက်သွားကြစမ်း”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၈၃

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

လုံရှောက် ခံပြင်းဒေါသထွက်သွားလေတော့သည်။

“တောက် သေဖို့သာ ပြင်ထား”

အော်ငေါက်ရင်း ခါးမှစားကောက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ တိုက်

ခိုက်လိုက်၏။

သူ၏ခါးချက်များမှာ လျင်မြန်ပြင်းထန်လှပေသည်။

လူငယ်က...

“ဒီတစ်ခါ ကျုပ်က ညာမှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောရင်း လျှပ်တပြက် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေ

သည်။

ရုတ်တရက်...

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

၁၈၄ ❖ မိုးကျော်သူ

ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

လုံရှောက်သည် ဓားကောက်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ကိုင်တွယ်
အသုံးပြုရင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

လူငယ်၏ပါးရိုက်မှု ခံလိုက်ရသဖြင့် ဒေါသခြောင်းခြောင်း
ထွက်သွားပါသည်။

လုံရှောက်က တိုက်ခိုက်လိုက်သောအခါ ကျူးဖိုလည်း မနေ
နိုင်တော့ပါ။

“ဓားကြည့်ထား”

“ခြမ်း”

ဓားတစ်လက်ကို ဆွဲထုတ်ကာ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာ
လေသည်။

ကောင်းထင်းက...

“ရပ်လိုက်စမ်း”

ကျူးဖိုးကို ဟန့်တားလိုက်၏။

လူငယ်က...

“ခင်ဗျား ဝင်မရှုပ်နဲ့၊ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကျုပ်ဆုံးမနိုင်
တယ် ဘေးဖယ်လိုက်စမ်းပါ”

ဟု အော်ပြောလေသည်။

ကောင်းထင်း မတတ်သာတော့ဘဲ ကိုယ်ရှိန်သတ်လိုက်ရ
လေတော့သည်။

လုံရှောက်နှင့်ကျူးဖိုးတို့သည် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၈၅

မခံဘဲ တရကြမ်း တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။

လူငယ်က ပေါ့ပါးစွာရှောင်တိမ်းရင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်
လိုက်လေသည်။

သူ၏သိုင်းပညာ မခေမုန်း ကောင်းထင်း တစ်စထက်တစ်
စ သဘောပေါက်လာလေသည်။

“လက်စသတ်တော့ သူလည်း သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်တာပဲ
ကိုး”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

ထို့နောက် စိတ်ချလက်ချဖြင့် လက်ပိုက်ကြည့်နေလိုက်လေ
တော့သည်။

၁၈၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တိုက်ပွဲသည် တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်လာ၏။
လုံရှောက်နှင့်ကျူးဖုံးတို့သည် လက်နက်ကိုယ်စီဖြင့် တရ
ကြမ်းတိုက်ခိုက်နေကြ၏။

လူငယ်ကမူ လက်နက်မဲ့ တိုက်ခိုက်နေလေသည်။
နှစ်ယောက်တစ်ယောက် ရင်ဆိုင်နေရသော်လည်းတဖြည်း

ဖြည်း အပေါ်စီးရလာလေသည်။

ရုတ်တရက်...

“ဓားလွှတ်လိုက်စမ်း”

လူငယ်က ကျယ်လောင်စွာ အော်ငေါက်လိုက်၏။

မရှေးမနှောင်းမှာပင်...

“ခြွမ်း”

“ခြွမ်း”

မြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြီး ကျူးဖုံးနှင့်လုံရှောက်တို့၏

လက်ထဲမှဓားများ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

“ဟင်”

“ဟာ”

ကျူးဖုံးနှင့်လုံရှောက်တို့ အထိတ်တလန့် ရေရွတ်လိုက်မိ

ကြ၏။

တစ်ဆက်တည်းပင် နောက်ဆုတ်သွားကြလေသည်။

လူငယ်က...

“ကဲ ထပ်ပြီး ယှဉ်ပြိုင်ချင်ကြသေးသလား”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၈၇

ဟု မေးလေသည်။

ကျူးဖုံးနှင့်လုံရှောက်တို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကြလေသည်။

လူငယ်က...

“အခုနေ ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် အသက်ချမ်းသာရလိမ့်
မယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်တော့...”

သူ စကားဆုံးအောင် မပြောလိုက်ရပါ။

လုံရှောက်နှင့်ကျူးဖုံးတို့သည် ဖနောင့်နှင့်တင်ပါး တစ်သား
တည်းကျအောင် ထွက်ပြေးသွားကြလေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

ကျူးဖုံးနှင့်လုံရှောက်တို့ ထွက်ပြေးသွားကြပြီ ဖြစ်လေ
သည်။

“ဟာ...ဟာ...ဟား”

လူငယ် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

ယခုမှ...

ကောင်းထင်းသည် သက်ပြင်းချနိုင်လေသည်။

လူငယ်အား ပြုံးပြကာ...

“ခင်ဗျားရဲ့သိုင်းပညာ ဘယ်ဆိုးလို့လဲ”

ဟု ချီးကျူးစကားပြောလိုက်မိသည်။

B

၁၈၈ ❖ မိုးကျော်သူ

“ဘာဗျ”

ရုတ်တရက်...

လူငယ်၏အမူအရာ ချက်ချင်း ပြောင်းလဲသွားလေသည်။

ကောင်းထင်းကို မျက်သုံးပြူးကာ ကြည့်ရင်း...

“ဘာပြောတယ်ဗျ”

ကောင်းထင်း ရင်ထိတ်သွားပြီး ကပျာကယာ ပြောလိုက်သည်။

“ဪ...ခင်ဗျားရဲ့သိုင်းပညာ မဆိုးဘူးလို့ ပြောတာပါ”

လူငယ် နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

ထို့နောက်..

ကောင်းထင်းအား စေ့စေ့ကြည့်ကာ...

“ဘာလဲ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ပဲ သိုင်းပညာတော်တယ် ထင်နေသလား”

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကောင်းထင်း ပျာပျာသလဲဖြင့်...

“ဟာ..ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

ဟု ပြောလိုက်၏။

လူငယ်က ခါးထောက်ကာ...

“သိုင်းလောကမှာ သိုင်းပညာတော်တဲ့ သိုင်းသမားတွေ တောင်ပုံရာပုံရှိတယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ”

ဟု ပြောလေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၈၉

ကောင်းထင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လူငယ်က...

“ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား သိပ်တော်တယ်ထင်ရင် ကျုပ်နဲ့တစ်ပွဲတစ်လမ်းလောက် စမ်းကြည့်မလား”

ဟု မေးလေသည်။

“ဟင်”

လူငယ်၏စကားကြောင့် ကောင်းထင်း ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ကပျာကယာ လက်ကာပြကာ...

“ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ”

ဟု တားလိုက်၏။

လူငယ် မကျေမနပ် ဖြစ်သွားသည်။

မြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ...

“ဘာလဲ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို မယှဉ်နိုင်ဘူးထင်နေလို့လား”

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းထင်း ခေါင်းယမ်းလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ထက်ပိုတော်ပါတယ်”

လူငယ် စိတ်ကျေနပ်စေရန် ပြောလိုက်၏။

လူငယ် မျက်လုံးပြူးကာ...

“ဘာဗျ ကျုပ်ကို ခန့်တာလား”

၁၉၀ ❖ မိုးကျော်သူ

ဒေါသသံဖြင့် မေးလာသည်။

ကောင်းထင်း ခေါင်းကုတ်လိုက်သည်။

“ဟို...ဟို”

သူက မည်သို့ပြောရမှန်းပင်မသိ ဖြစ်ကာ စိတ်ညစ်သွားမိ
လေတော့သည်။သူက လူငယ်အား အူကြောင်ကြောင်ဖြင့်သာ ကြည့်နေမိ
လေတော့သည်။

လူငယ်က...

“ကျွန်းဖုံးတို့နောက်ထပ်ရန်ရှာရင် ကျုပ်တို့ပဲရန်ရှာအောင်လို့
ခင်ဗျားကို အပါမခံဘဲ ကျုပ်ဘာသာ စာရင်းရှင်းလိုက်တာ၊ ခင်ဗျား
ဒုက္ခမရောက်ချင်ရင် ကျုပ်နဲ့ဝေးဝေးသာ ရှောင်နေပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်၏။

ထို့နောက်...

ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းထင်းမှာ လူငယ်အပေါ် မည်သို့နားလည်ရမှန်း
မသိတော့ဘဲ ငေးငိုင့်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

သွေးနှောင်ကြိုး(၁) ❖ ၁၉၁

ရန်ငြိုး

ဆယ်ရက်...။

ဆယ်ရက်ဟူသောအချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ကောင်းထင်းသည် ခရီးပြင်းနှင့်ခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့်...

ဆယ်ရက်အတွင်း ချန်အန်းမြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေသည်။

ချန်အန်းမြို့...။

ချန်အန်းမြို့သည် အလွန်စည်ကားသိုက်မြိုက်သော မြို့ကြီး
ပြကြီးတစ်ခုဖြစ်ပေသည်။ကောင်းထင်းသည် မြို့ထဲလှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် စိတ်
ဓာတ်ကျဆင်းသွားလေသည်။“ဒီလောက်စည်ကားသိုက်မြိုက်တဲ့ မြို့ထဲမှာ ငါ့အယ်လို
လုပ်ပြီး ရှာတွေ့နိုင်မှာလဲ”

၁၉၂ ❖ မိုးကျော်သူ

ညည်းညူလိုက်မိသည်။

ကောင်းပူးချုံအားရှာဖို့ရာ ကောက်ရိုးပုံထဲကျပျောက်သည့်
အပ်ကို ရှာဖို့ထက် ခက်ခဲကြောင်း ဆင်ခြင်မိလေသည်။

ပါလာသမျှ ငွေတိုငွေစများလည်း ကုန်ခန်းသွားပြီဖြစ်
သည်။

စားဝတ်နေရေးအတွက် အခက်အခဲနှင့်လည်း ကြုံတွေ့နေ
ရပြီဖြစ်ရာ ကောင်းထင်း မည်သို့ဆက်လုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေပါတော့
သည်။

“ပြန်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်မယ်”

စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ပြန်ဖို့ စိတ်ကူးလိုက်မိသည်။

သို့သော်...

“မဖြစ်သေးပါဘူး၊ ငါပြန်သွားလည်း အကြောင်းထူးမှာ
မဟုတ်ပါဘူး”

ချက်ချင်း တွေးလိုက်သည်။

ပြန်ဖို့လည်း မဖြစ်နိုင်သေး၍ လမ်းပေါ်တွင် ယောင်ချာချာ
ဖြစ်နေလေတော့သည်။

မည်သည့်နေရာ သွားရမှန်းမသိ။

ခြေဦးတည်ရာ လျှောက်လာရင်း လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်း
သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုစဉ် ချိုင်းထောက်နှင့်လူတစ်ယောက် ခပ်သုတ်သုတ်
လှမ်းသွားနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၉၃

ထိုလူအားတွေ့လျှင်..

“ဟင်...ဘဘ”

ကောင်းထင်း လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်၏။

အလွန်ပင် ဝမ်းသာသွားသည်။

“ဘဘ”

သူက အော်ခေါ်ကာ ပြေးလိုက်သွားလေသည်။

သို့သော်...

ချိုင်းထောက်နှင့်လူသည် ကောင်းထင်း၏ခေါ်သံကို မကြား
ပါချေ။

လျှောက်သွားရင်းမှ လမ်းကြားအတွင်းရှိ အဆောက်အအုံ
တစ်ခုအတွင်းသို့ ဝင်သွား၏။

“ဘဘ”

ကောင်းထင်းက ပြေးလိုက်သွား၏။

ချိုင်းထောက်နှင့်လူ ဝင်သွားသည့် အဆောက်အအုံရှေ့သို့
ရောက်လျှင်...

“ဟင်”

လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်ကာ ခြေလှမ်းရပ်သွားလေတော့သည်။

အကြောင်းမှာ...

အဆောက်အအုံအဝင် တံခါးမပေါ်၌ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခု ရှိနေ
သည်။

ထိုဆိုင်းဘုတ်ပေါ်တွင်...

၁၉၄ ❖ မိုးကျော်သူ

“သူဌေးလောင်းဂေဟာ”

ဟုရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကောင်းထင်း ဝိုင်သွား၏။

သူက ခေါင်းတစ်ချက် ခါယမ်းကာ...

“ဘာဟာ လောင်းကစားဝါသနာမပါပါဘူး။ ငါ လူမှား

တာပဲဖြစ်မယ်”

ဟု ရေရွတ်လိုက်၏။

လောင်းကစားဂေဟာရှေ့မှ လှည့်ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်

လိုက်မိ၏။

သို့သော်...

မျက်ချင်း ရပ်တန့်သွား၏။

လေပူကန်ချက် မှတ်ထုတ်ကာ...

“ဘာဖြစ်နေရင်ကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ရေရွတ်လိုက်၏။

အကယ်၍...

ကောင်းဝူးချုံဖြစ်နေလျှင် ထွက်သွားခြင်းက မဟာအမှား

ဖြစ်နေပေမည်။

ကောင်းထင်းသည် မည်သို့လုပ်ရမှန်းမသိ ဝေခွဲမရဖြစ်နေ

ချိန်တွင်...

“အစ်ကိုလေး လာလေဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ဂေဟာမှာ တစ်

ထိုင်ထဲနဲ့ သူဌေးဖြစ်သွားနိုင်တယ်ဗျ”

သွေးနှောင်ကြိုး(ပ) ❖ ၁၉၅

ဧည့်ကြိုလူငယ်တစ်ယောက်က ဂေဟာထဲမှထွက်လာပြီး

ဖိတ်ခေါ်လာလေသည်။

ကောင်းထင်း ပင့်သက်နှိုက်မိသည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂေဟာထဲဝင်ကြည့်ကာ မမှားပါဘူးလေ”

ဟု တွေးပြီး...

“ကောင်းပြီ...ကောင်းပြီ”

ဟုပြောကာ ဂေဟာထဲ ဝင်လိုက်လေသည်။

ဂေဟာထဲ၌ လောင်းကစားဝိုင်းများရှိနေပြီး လူအတော်

များများ လောင်းကစားနေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းထင်း မျက်လုံးမောကာ ရှာဖွေကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ မလှမ်းမကမ်းတွင် ချိုင်းထောက်နှင့်ဒုက္ခတစ်ဦး

အားတွေ့လိုက်ရ၏။

ကောင်းထင်း မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွားပြီ...

“ဟင်..ဘာလည်း မဟုတ်ပါလား”

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

သူထင်မှတ်ထားသလို ကောင်းဝူးချုံမဟုတ်ဘဲ အခြားလူ

တစ်ယောက် ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ကောင်းထင်း စိတ်ပျက်သွားလေ

သည်။

မည်သို့ဆက်လုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်သွား၏။

နောက်ဆုံး...

“သွားတာပဲကောင်းမယ်”

၁၉၆ ❖ မိုးကျော်သူ

တွေ့ကာ လောင်းကစားဂေဟာထဲမှ ထွက်သွားရန် ဟနဲ
ပြင်လိုက်မိသည်။

ထိုစဉ်...

“အစ်ကိုကြီးကွမ်းကျောင်း ရှိသလားဟေ့”

ကျယ်လောင်သော မေးမြန်းသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
သည်။

လူနှစ်ယောက်သည် ဂေဟာထဲ လှမ်းဝင်လာကြသည်။ နို့
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

“ဟင်”

ထိုလူနှစ်ယောက်ကိုမြင်လျှင် ကောင်းထင်း ရင်ထိတ်သွေး
သည်။

အကြောင်းမှာ ထိုလူနှစ်ယောက်ကား အမှောင်ဂိုဏ်းမှ
လုံရှောက်နှင့်ကျူးဖုံးတို့ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

ပထမပိုင်းပြီး၏။

ဒု-ဇာတ်သိမ်းဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

